

administrativo común, e a Lei orgánica 2/1989, do 13 de abril, procesual militar, serán de aplicación subsidiaria en tódalas cuestións de procedemento e recurso non previstas nesta lei.

Disposición derradeira segunda.

As disposicións adicionais quinta e sexta teñen carácter de lei ordinaria.

Disposición derradeira terceira.

Facúltase o Goberno para dictar cantas disposicións sexan necesarias para o desenvolvemento da presente lei orgánica.

Disposición derradeira cuarta.

A presente lei orgánica entrará en vigor ós dous meses da súa publicación no «Boletín oficial del Estado».

Por tanto,
Mando a tódolos españois, particulares e autoridades, que cumpran e fagan cumprir esta lei orgánica.

Madrid, 2 de decembro de 1998.

JUAN CARLOS R.

O presidente do Goberno,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

28244 REAL DECRETO-LEI 16/1998, do 4 de decembro, polo que se financia o acordo interprofesional sobre formación continua na Comunidade Autónoma do País Vasco. («BOE» 293, do 8-12-1998.)

O 27 de setembro de 1995 subscribiuse o acordo interprofesional sobre formación continua na Comunidade Autónoma do País Vasco, tendo como ámbito material a formación continua de traballadores ocupados.

Por outra parte, para 1998 a disposición adicional décimo segunda da Lei 65/1997, do 30 de decembro, de orzamentos xerais do Estado para 1998, regula o financiamento da formación continua.

Téndose alcanzado na comisión tripartita de seguimento un acordo parcial sobre a asignación de fondos para o financiamento do acordo interprofesional do País Vasco, cómpre garanti-lo financiamento total da formación continua na Comunidade Autónoma do País Vasco.

Concorrendo, en virtude do exposto, a extraordinaria e urxente necesidade de atende-lo financiamento do acordo interprofesional sobre formación continua da Comunidade Autónoma do País Vasco, de acordo coa facultade que reconece ó Goberno o artigo 86 da Constitución española, por proposta dos ministros de Traballo e Asuntos Sociais e de Economía e Facenda, e logo de deliberación do Consello de Ministros na súa reunión do día 4 de decembro de 1998,

DISPONGO:

Artigo único.

1. Para o ano 1998, o Estado asume o financiamento do acordo interprofesional sobre formación continua na Comunidade Autónoma do País Vasco, por importe de 3.100 millóns de pesetas, que se sufragará con cargo ó orzamento de gastos do Instituto Nacional de Emprego.

2. Para dar cumprimento ó disposto no número anterior deste artigo, concédese no orzamento de gastos,

exercicio de 1998, do Instituto Nacional de Emprego, un crédito extraordinario, financiado con cargo a remanente de tesourería, segundo detalle:

Aplicación orzamentaria	Denominación	Importe/pesetas
Orzamentos de gastos		
19.101.324A.483.07(N)	A Fundación Vasca Hobetuz para a formación continua-Langileen prestakuntzarako euskal fundazioa para financiar en 1998 o acordo interprofesional sobre formación continua na Comunidade Autónoma do País Vasco	3.100.000.000
Orzamento de ingresos		
19.101.870	Remanente de tesourería	3.100.000.000

3. O Instituto Nacional de Emprego, cando entre en vigor este real decreto-lei, contabilizará no seu orzamento o crédito extraordinario que se concede, co detalle indicado no número anterior.

Disposición adicional única.

A subvención obxecto de aprobación neste real decreto lei rexeráse polo disposto na Orde do Ministerio de Traballo e Asuntos Sociais do 23 de xullo de 1998 («Boletín Oficial del Estado» do 11 de agosto), pola que se establecen as bases reguladoras da concesión de axudas ás accións acollidas ó acordo interprofesional sobre formación continua na Comunidade Autónoma do País Vasco para 1998.

Disposición derradeira única.

O presente real decreto-lei entrará en vigor o día seguinte ó da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Dado en Madrid o 4 de decembro de 1998.

JUAN CARLOS R.

O presidente do Goberno,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

28472 LEI 40/1998, do 9 de decembro, do imposto sobre a renda das persoas físicas e outras normas tributarias. («BOE» 295, do 10-12-1998.)

JUAN CARLOS I

REI DE ESPAÑA

Saiban tódolos que a viren e a entenderen que as Cortes Xerais aprobaron e eu sanciono a seguinte lei.

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

I

A Constitución española, no seu artigo 31.1, establece que: «Todos contribuirán ó sostemento dos gastos públicos de acordo coa súa capacidade económica

mediante un sistema tributario xusto, inspirado nos principios de igualdade e progresividade que, en ningún caso, terá alcance confiscatorio».

Como sinalou o Tribunal Constitucional, o imposto sobre a renda das persoas físicas constitúe un dos piares estruturais do noso sistema tributario. Trátase dun tributo no que o principio de capacidade económica e o seu correlato, o de igualdade e progresividade tributaria, encontran a súa máis adecuada proxección. É por iso polo que este imposto é o instrumento máis idóneo para alcanza-los obxectivos de redistribución da renda e de solidariedade que a Constitución propugna e que dotan de contido o Estado social e democrático de dereito, dada a súa xeneralidade, como demostra o feito de que nas súas declaracións anuais resultan afectados 31 millóns de españois, e a súa capacidade recadatoria.

O modelo actual do imposto que se implantou en España coa reforma tributaria iniciada en 1977 sufriu múltiples modificacións ó longo da súa historia, pois ningún tributo, e menos da importancia deste, pode permanecer á marxe dos cambios sociais, económicos, mesmo tecnolóxicos, nos que se inscribe.

En particular, a última modificación legislativa importante do imposto sobre a renda das persoas físicas produciuse coa Lei 18/1991, do 6 de xuño, que pretendeu dar resposta ós problemas suscitados pola sentenza do Tribunal Constitucional 45/1989, do 20 de febreiro, adaptando o imposto ás esixencias constitucionais.

Agora ben, o tempo tanscorrido desde a modificación realizada en 1991 agravou os problemas que presentaba a anterior regulación. A excesiva complexidade do imposto cos custos indirectos de xestión que iso comporta; a dispersión, a súa pouca coherencia e a falta de sistematización da súa normativa, debida, en parte, ós repetidos axustes, cambios e modificacións que o imposto sufriu desde a súa entrada en vigor; a súa inusitada carga xestora, que o converteu nun tributo centrado nas devolucións e pagamentos anticipados e, en suma, as deficiencias funcionais que dificultan a loita contra a fraude fiscal, ocasionaron unha significativa perda da súa elasticidade recadatoria.

Nos momentos actuais, resulta imprescindible a adaptación do imposto ó modelo vixente nos países da nosa contorna e, en especial, a determinadas figuras substanciais a el, como o establecemento dun mínimo persoal e familiar exento de tributación. España móvese no contexto dun mercado único no que as decisións de política fiscal poden determinar consecuencias non desexables se se arredan dos criterios seguidos polo resto dos países occidentais nesta materia de política fiscal. En tal marco de actuación, o imposto ten que ser un instrumento eficaz para a creación de emprego, de fomento do aforro e, en suma, do crecemento económico que esixe o cumprimento do Pacto de Estabilidade e Emprego e a Unión Económica e Monetaria Europea.

Por último, o cumprimento do compromiso político do Goberno de introducir maior equidade no reparto dos tributos, e de mellora-lo tratamento fiscal das rendas do traballo e das persoas con maiores cargas familiares, fai completamente necesaria a reforma do imposto.

II

Ó comezo desta legislatura, o Goberno iniciou inmediatamente as modificacións precisas para impulsa-la actividade económica, favorece-la neutralidade do imposto e impulsa-lo aforro, por medio do Real decreto-lei 7/1996, do 7 de xuño, que someteu a gravame as ganancias de capital, que consonte a lei do ano 1991 quedaban exentas de tributación se o capital se inmovilizaba nun período de tempo determinado, o que

menoscababa o principio de xustiza tributaria e entorpecía ó mesmo tempo o crecemento económico. Posteriormente, estableceuse un novo réxime de tributación para as pequenas e medianas empresas, as cales constitúen o núcleo da nosa actividade económica e de emprego. Ó mesmo tempo, realizáronse reformas parciais en aspectos decisivos do imposto sobre a renda das persoas físicas como a tarifa, os parámetros da cal se afastaban claramente dos correspondentes a un imposto moderno; tamén se adoptaron medidas de apoio ás familias, cun incremento substancial das deducións familiares, e potenciouse a xestión do imposto.

Desde outro punto de vista, o desenvolvemento do Estado das autonomías viuse consolidado co novo sistema de financiamento das comunidades autónomas aprobado no ano 1996, que se fundamenta no principio de corresponsabilidade fiscal. Para facer efectivo este principio, introduciuse na estrutura do imposto un gravame complementario, o produto do cal se destina ó financiamento das comunidades autónomas e que pode ser modificado por elas.

Non obstante, todas estas modificacións eran un paso previo ó proxecto de revisión global do imposto sobre a renda das persoas físicas, que é o que incorpora a presente lei.

III

A reforma do imposto sobre a renda das persoas físicas nun contexto de globalización económica, e tralo éxito logrado pola sociedade española co noso ingreso na terceira fase da Unión Económica e Monetaria, requiría un estudio detallado das súas consecuencias económicas e sociais. Así mesmo, a incidencia do imposto e a súa xeneralidade necesitan dun apoio social indubidable; velaí que na súa reforma se deba implica-lo maior número posible de interlocutores sociais.

Por iso, a elaboración desta lei foi obxecto dun proceso de reflexión e estudio amplo, iniciado desde o comezo da legislatura, que ten a súa manifestación máis importante na creación por resolución do secretario de Estado de Facenda do 17 de febreiro de 1997, da «Comisión para o estudio e proposta de medidas para a reforma do imposto sobre a renda das persoas físicas».

Os traballos desta comisión, presentados o 13 de febreiro de 1998, supuxeron un referendo á necesidade da reforma do imposto, ó tempo que achegan sólidos argumentos en favor dela, e se sinalan os seus obxectivos e características xerais. Neste sentido, a alta calidade técnica dos traballos da comisión viuse favorecida tanto polo perfil técnico dos seus compoñentes (procedentes da Administración pública, universidade, expertos en Facenda pública, catedráticos de dereito financeiro e tributario, etc.) como polas valiosas opinións externas, realizadas desde distintos ámbitos e recibidas durante as súas sesións de traballo.

Os resultados deste laborioso proceso de información pública, os estudos económicos levados a cabo ó longo del, os informes e análises recibidos e as opinións contrastadas condénsanse na lei, na cal o Goberno tivo tamén en conta as correntes de opinión de distintos ámbitos sociais ante os traballos da comisión, así como os informes elaborados por outros órganos, e do Consello Económico e Social.

IV

A lei está estruturada nun título preliminar, once títulos e 90 artigos, xunto coas correspondentes disposicións adicionais, transitorias, derogatoria e derradeiras.

No título preliminar defínese como obxecto do imposto a renda dispoñible e considera como tal a renda que

pode utiliza-lo contribuínte tras atende-las súas necesidades e as dos suxeitos que dependen del. Para plasmar este principio declárase a exención dun mínimo de renda que varía segundo as circunstancias persoais e familiares do contribuínte: é este un dos aspectos máis importantes da reforma.

Debe destacarse que a lei só regula o suposto de obriga persoal de contribuínte. A regulación da tributación dos non-residentes remítese a unha lei posterior.

A estrutura xeral do imposto deseñase a partir do título I, coa análise do feito imponible e das rendas exentas, considerando como contribuínte a persoa física, tal e como esixe a doutrina do Tribunal Constitucional. Sen embargo, a lei ten moi en conta que o contribuínte forma parte dunha familia a protección da cal merece un tratamento fiscal favorable para o que, ademais da configuración do mínimo familiar antes referido, se articulan outras medidas tendentes a este fin (declaración conxunta, exención de pensións por alimentos, deducción por investimento na vivenda habitual, tributación favorable das pensións en favor dos fillos). Igualmente, o lexislador tivo en conta os gastos de enfermidade e os de coidado ou atención que poidan afecta-lo contribuínte; para este efecto e para aquelas persoas que se encontran afectadas por unha discapacidade de grao elevado ou un estado carencial que implique a axuda de terceiras persoas establécese un mínimo persoal e familiar especial.

A lei define as rendas gravables e a súa forma de integración e compensación.

O tratamento dos rendementos do traballo mellora en grao sumo respecto á situación anterior mediante a fixación de novas reducións e, en particular, coa creación dunha redución específica para estes rendementos que lle fai perder peso á achega dos asalariados respecto ás demais fontes de renda.

Nos rendementos do capital inmobiliario suprímese o rendimento estimado da vivenda habitual. Nos rendementos do capital mobiliario introdúcese unha notable mellora na tributación do aforro, procurando un tratamento neutral das distintas formas de aforro: aclárase a fiscalidade dos sistemas alternativos ós plans de pensións, mellórase a súa regulación actual ó servizo da neutralidade e dáselles un tratamento sinxelo e unitario, favorable ó aforro a longo prazo, ós rendementos derivados de contratos de seguros. Neste terreno optouse por un esquema de máxima simplicidade na cualificación, evitando as inxustificadas discriminacións actuais entre as diferentes modalidades de contratación.

A determinación do rendimento das actividades económicas mantén as regras incorporadas ó imposto en 1998, na capacidade impulsora do investimento e do emprego das cales ten posta a súa confianza este Goberno.

No capítulo de ganancias e perdas patrimoniais prodúcense algunhas modificacións respecto da normativa vixente. Destaca neste sentido a incorporación a tal concepto das derivadas de elementos afectos a actividades económicas, coa finalidade de non introducir diferenciacións co resto de persoas físicas.

Pola súa banda, a tarifa do imposto incorpora dúas novidades dignas de seren subliñadas: a minoración da carga tributaria, cunha rebaixa xeral dos tipos, incluídos o mínimo e o máximo, e a redución e redefinición dos tramos, quedando perfectamente homologada coas que rexon na maioría dos países europeos, que se inclinan pola simplificación tamén neste terreo.

Xunto a iso e respecto ás deducións da cota, mantéñense e mesmo se melloran aquelas que, ou ben responden a un mandato constitucional, como é o caso da adquisición de vivenda habitual, ou ben favorecen o interese xeral, suposto dos donativos, ou resultan necesarias por razóns de equilibrio territorial, como ocorre coa deducción por rendas obtidas en Ceuta e Melilla.

Dado que a reforma non pretende altera-lo modelo de financiamento autonómico do quinquenio 1997-2001, mantense a estrutura do gravame autonómico ou complementario do imposto sobre a renda das persoas físicas deseñado na Lei 14/1996, do 30 de decembro, de cesión de tributos do Estado ás comunidades autónomas e de medidas fiscais complementarias, co que se garante a corresponsabilidade fiscal das comunidades autónomas e a suficiencia de recursos.

Por último, incorpóranse á presente lei, por razóns de coordinación lexislativa, as regras sobre réximes especiais, a maioría regulados ata o de agora á marxe da lei do imposto, como son os de imputación de rendas e de institucións de investimento colectivo. Por outro lado, modifícase a normativa reguladora da xestión do tributo; en tal liña introdúcese as medidas necesarias para melloralas e axilízalas, redúcense de maneira significativa o número de declarantes, e evítase o exceso dos pagamentos á conta sobre a cota diferencial do imposto. Por fin, refórzanse as esixencias do principio de reserva de lei, para o fin do cal se establecen as condicións e os límites correspondentes a cada modalidade integrante do sistema de ingresos á conta.

TÍTULO PRELIMINAR

Natureza, obxecto e ámbito de aplicación

Artigo 1. *Natureza do imposto.*

O imposto sobre a renda das persoas físicas é un tributo de carácter persoal e directo que grava, segundo os principios de igualdade, xeneralidade e progresividade, a renda das persoas físicas de acordo coas súas circunstancias persoais e familiares.

Artigo 2. *Obxecto do imposto.*

1. Constitúe o obxecto deste imposto a renda do contribuínte, entendida como a totalidade dos seus rendementos, ganancias e perdas patrimoniais e as imputacións de renda que se establezan pola lei, con independencia do lugar onde se producisen e calquera que sexa a residencia do pagador.

2. O imposto gravará a capacidade económica do contribuínte, entendida esta como a súa renda dispoñible, que será o resultado de diminuí-la renda na contía do mínimo persoal e familiar.

Artigo 3. *Configuración como imposto cedido parcialmente ás comunidades autónomas.*

1. O imposto sobre a renda das persoas físicas é un imposto cedido parcialmente, nos termos establecidos na Lei orgánica 8/1980, do 22 de setembro, de financiamento das comunidades autónomas, e nas normas reguladoras da cesión de tributos do Estado ás comunidades autónomas.

2. Os elementos do imposto susceptibles de regulación polas comunidades autónomas son as tarifas correspondentes ó gravame autonómico e as deducións que recaían exclusivamente sobre este último, nos termos e cos límites establecidos nas leis.

3. O cálculo da cota líquida autonómica efectúase de acordo co establecido na presente lei e, se é o caso, na normativa dictada pola respectiva comunidade autónoma. No caso de as comunidades autónomas non asumiren ou exercerem as competencias normativas sobre este imposto, a cota líquida esixírase de acordo coa tarifa complementaria e as deducións establecidas polo Estado.

Artigo 4. *Ámbito de aplicación.*

1. O imposto sobre a renda das persoas físicas aplícarase en todo o territorio español.

2. O disposto no número anterior entenderase sen prexuízo dos réximes tributarios forais de concerto e convenio económico en vigor, respectivamente, nos Territorios Históricos do País Vasco e na Comunidade Foral de Navarra.

3. En Canarias, Ceuta e Melilla teranse en conta as especialidades previstas na súa normativa específica e nesta lei.

Artigo 5. *Tratados e convenios.*

O establecido na presente lei entenderase sen prexuízo do disposto nos tratados e convenios internacionais que pasasen a formar parte do ordenamento interno, de conformidade co artigo 96 da Constitución española.

TÍTULO I**Suxeición ó imposto: aspectos materiais, persoais e temporais****CAPÍTULO I****Feito imponible e rendas exentas****Artigo 6. *Feito imponible.***

1. Constitúe o feito imponible a obtención de renda polo contribuínte.

2. Compoñen a renda do contribuínte:

- a) Os rendementos do traballo.
- b) Os rendementos do capital.
- c) Os rendementos das actividades económicas.
- d) As ganancias e perdas patrimoniais.
- e) As imputacións de renda que se establezan por lei.

3. Presumiranse retribuídas, agás proba en contrario, as prestacións de bens, dereitos ou servizos susceptibles de xerar rendementos do traballo ou do capital.

4. No estará suxeita a este imposto a renda que se encontre suxeita ó imposto sobre sucesións e doazóns.

Artigo 7. *Rendas exentas.*

Estarán exentas as seguintes rendas:

a) As prestacións públicas extraordinarias por actos de terrorismo.

b) As axudas de calquera clase percibidas polos afectados polo virus de inmunodeficiencia humana, reguladas no Real decreto-lei 9/1993, do 28 de maio.

c) As pensións recoñecidas en favor daquelas persoas que sufriron lesións ou mutilacións con ocasión ou como consecuencia da Guerra Civil 1936/1939, xa sexa polo réxime de clases pasivas do Estado ou ó abeiro da lexislación especial dictada para o efecto.

d) As indemnizacións como consecuencia de responsabilidade civil por danos físicos ou psíquicos a persoas, na contía legal ou xudicialmente recoñecida.

e) As indemnizacións por despedimento ou cesamento do traballador, na contía establecida con carácter obrigatorio no Estatuto dos traballadores, na súa normativa de desenvolvemento ou, se é o caso, na normativa reguladora da execución de sentencias, sen que se poida considerar como tal a establecida en virtude de convenio, pacto ou contrato.

f) As prestacións recoñecidas ó contribuínte pola Seguridade Social ou polas entidades que a substitúan como consecuencia de incapacidade permanente absoluta ou gran invalidez.

Así mesmo, as prestacións recoñecidas ós profesionais non integrados no réxime especial da Seguridade Social dos traballadores por conta propia ou autónomos polas mutualidades de previsión social que actúen como alternativas ó réxime especial da Seguridade Social mencionado, sempre que se trate de prestacións en situacións idénticas ás previstas para a incapacidade permanente absoluta ou gran invalidez da Seguridade Social.

A contía exenta terá como límite o importe da prestación máxima que recoñeza a Seguridade Social polo concepto que corresponda. O exceso tributaré como rendemento do traballo, entendéndose producido, en caso de concorrencia de prestacións da Seguridade Social e das mutualidades antes citadas, nas prestacións destas últimas.

g) As pensións por inutilidade ou incapacidade permanente do réxime de clases pasivas, sempre que a lesión ou enfermidade que fose causa delas inhabilitar por completo o perceptor da pensión para toda profesión ou oficio.

h) As prestacións familiares por fillo a cargo reguladas no capítulo IX do título II do texto refundido da Lei xeral da Seguridade Social, aprobado polo Real decreto lexislativo 1/1994, do 20 de xuño.

i) As cantidades percibidas de institucións públicas con motivo do acollimento de persoas con minusvalidez ou maiores de sesenta e cinco anos.

j) As bolsas públicas percibidas para cursar estudos en tódolos niveis e graos do sistema educativo, ata o de licenciatura ou equivalente inclusive.

k) As anualidades por alimentos percibidas dos pais en virtude de decisión xudicial.

l) Os premios literarios, artísticos ou científicos relevantes, coas condicións que regulamentariamente se determinen.

m) As axudas de contido económico ós deportistas de alto nivel axustadas ós programas de preparación establecidos polo Consello Superior de Deportes coas Federacións Deportivas Españolas ou co Comité Olímpico Español, nas condicións que se determinen regulamentariamente.

n) As prestacións por desemprego recoñecidas pola respectiva entidade xestora cando se perciban na modalidade de pagamento único establecida no Real decreto 1044/1985, do 19 de xuño, polo que se regula o aboamento da prestación por desemprego na súa modalidade de pagamento único, co límite de 1.000.000 de pesetas, sempre que as cantidades percibidas se destinen ás finalidades e nos casos previstos na citada norma.

A exención prevista no parágrafo anterior estará condicionada ó mantemento da acción ou participación durante o prazo de cinco anos, no suposto de que o contribuínte se integre en sociedades laborais ou cooperativas de traballo asociado, ou ó mantemento, durante idéntico prazo, da actividade, no caso de traballador autónomo.

ñ) Os premios das loterías e apostas organizadas polo Organismo Nacional de Loterías e Apostas do Estado e polas comunidades autónomas, así como dos sorteos organizados pola Cruz Vermella Española e pola Organización Nacional de Cegos.

o) As gratificacións extraordinarias satisfeitas polo Estado español pola participación en misións internacionais de paz ou humanitarias, nos termos que regulamentariamente se establezan.

p) Os rendementos do traballo percibidos por traballos realizados no estranxeiro, na contía e coas con-

dicións que regulamentariamente se establezan, sempre que tributasen efectivamente no estranxeiro por razón dun imposto de natureza similar ou idéntica a este imposto.

CAPÍTULO II

Contribuíntes

Artigo 8. *Contribuíntes.*

Son contribuíntes por este imposto:

- a) As persoas físicas que teñan a súa residencia habitual en territorio español.
- b) As persoas físicas que teñan a súa residencia habitual no estranxeiro por algunha das circunstancias previstas nos números 2 e 3 do artigo seguinte.

Artigo 9. *Residencia habitual en territorio español.*

1. Entenderase que o contribuínte ten a súa residencia habitual en territorio español cando se dea calquera das seguintes circunstancias:

- a) Que permaneza máis de cento oitenta e tres días, durante o ano natural, en territorio español. Para determinar este período de permanencia en territorio español computaranse as ausencias esporádicas, agás que o contribuínte acredite a súa residencia fiscal noutro país. No suposto de países ou territorios dos cualificados regulamentariamente como paraíso fiscal, a Administración tributaria poderá esixir que se probe a permanencia nel durante cento oitenta e tres días no ano natural.
  - b) Que radique en España o núcleo principal ou a base das súas actividades ou intereses económicos, de forma directa ou indirecta.
- Presumirase, agás proba en contrario, que o contribuínte ten a súa residencia habitual en territorio español cando, de acordo cos criterios anteriores, residan habitualmente en España o cónxuxe non separado legalmente e os fillos menores de idade que dependan daquel.

2. 1.º Para os efectos desta lei, consideraranse contribuíntes as persoas de nacionalidade española, o seu cónxuxe non separado legalmente e os fillos menores de idade que tivesen a súa residencia habitual no estranxeiro, pola súa condición de:

- a) Membros de misións diplomáticas españolas, comprendendo tanto o xefe da misión como os membros do persoal diplomático, administrativo, técnico ou de servicios da misión.
- b) Membros das oficinas consulares españolas, comprendendo tanto o seu xefe como o funcionario ou persoal de servicios adscritos a elas, con excepción dos vicecónsules honorarios ou axentes consulares honorarios e do persoal dependente deles.
- c) Titulares de cargo ou emprego oficial do Estado español como membros das delegacións e representacións permanentes acreditadas ante organismos internacionais ou que formen parte de delegacións ou misións de observadores no estranxeiro.
- d) Funcionarios en activo que exerzan no estranxeiro un cargo ou emprego oficial que non teña carácter diplomático ou consular.

2.º Non será de aplicación o disposto no número anterior:

- a) Cando as persoas a que se refire o número 1.º deste punto non sexan funcionarios públicos en activo ou titulares de cargo ou emprego oficial e tivesen a súa residencia habitual no estranxeiro con anterioridade á adquisición de calquera das condicións enumeradas nel.

- b) No caso dos cónxuxes non separados legalmente ou fillos menores de idade, cando tivesen a súa residencia habitual no estranxeiro con anterioridade á adquisición polo cónxuxe, o pai ou a nai, das condicións enumeradas no número 1.º deste punto.

3. Non perderán a condición de contribuíntes por este imposto as persoas físicas de nacionalidade española que acrediten a súa nova residencia fiscal nun país ou territorio cualificado regulamentariamente como paraíso fiscal. Esta regra aplicarase no período impositivo en que se efectúe o cambio de residencia e durante os catro períodos impositivos seguintes.

4. Cando non proceda a aplicación de normas específicas derivadas dos tratados internacionais nos que España sexa parte, non se considerarán contribuíntes, a título de reciprocidade, os nacionais estranxeiros que teñan a súa residencia habitual en España, cando esta circunstancia fose consecuencia dalgún dos supostos establecidos no número 2 deste artigo.

Artigo 10. *Atribución de rendas.*

1. As rendas correspondentes ás sociedades civís, teñan ou non personalidade xurídica, ás herdanzas xacentes, ás comunidades de bens e ás demais entidades a que se refire o artigo 33 da Lei 230/1963, do 28 de decembro, xeral tributaria, atribuiránselles ós socios, herdeiros, comeneiros ou partícipes, respectivamente, segundo as normas ou pactos aplicables en cada caso e, se estes non lles constasen á Administración tributaria en forma que faga fe, atribuiranse por partes iguais.
2. As rendas atribuídas terán a natureza derivada da actividade ou fonte de onde procedan para cada un dos socios, herdeiros, comeneiros ou partícipes.
3. O réxime de atribución de rendas non será aplicable ás sociedades agrarias de transformación, que tributarán polo imposto sobre sociedades.
4. As entidades en réxime de atribución de rendas non estarán suxeitas ó imposto sobre sociedades.

Artigo 11. *Individualización de rendas.*

1. A renda entenderase obtida polos contribuíntes en función da orixe ou fonte dela, calquera que sexa, se é o caso, o réxime económico do matrimonio.
  2. Os rendementos do traballo atribuiranse exclusivamente a quen xerese o dereito á súa percepción.
- Emporiso, as prestacións a que se refire o artigo 16.2, a) desta lei, atribuiránselles ás persoas físicas en favor das cales estean recoñecidas.
3. Os rendementos do capital atribuiránselles ós contribuíntes que, segundo o previsto no artigo 7 da Lei 19/1991, do 6 de xuño, do imposto sobre o patrimonio, sexan titulares dos elementos patrimoniais, bens ou dereitos, de que proveñan os ditos rendementos.
  4. Os rendementos das actividades económicas consideraranse obtidos por quen realice de forma habitual, persoal e directa a ordenación por conta propia dos medios de produción e os recursos humanos afectos ás actividades.
- Presumirase, agás proba en contrario, que os ditos requisitos concorren en quen figure como titular das actividades económicas.
5. As ganancias e perdas patrimoniais consideraranse obtidas polos contribuíntes que, segundo o previsto no artigo 7 da Lei 19/1991, do 6 de xuño, do imposto sobre o patrimonio, sexan titulares dos bens, dereitos e demais elementos patrimoniais de que proveñan.

As ganancias patrimoniais non xustificadas atribuiranse en función da titularidade dos bens ou dereitos en que se manifesten.

As adquisicións de bens e dereitos que non deriven dunha transmisión previa, como as ganancias no xogo, consideraranse ganancias patrimoniais da persoa a quen corresponda o dereito á súa obtención ou que as gañase directamente.

CAPÍTULO III

Período impositivo, devengo do imposto e imputación temporal

Artigo 12. *Regra xeral.*

1. O período impositivo será o ano natural.

2. O imposto devengarase o 31 de decembro de cada ano, sen prexuízo do establecido no artigo seguinte.

Artigo 13. *Período impositivo inferior ó ano natural.*

1. O período impositivo será inferior ó ano natural cando se produza o falecemento do contribuínte nun día distinto ó 31 de decembro.

2. En tal suposto o período impositivo rematará e devengarase o imposto na data do falecemento, sen prexuízo da opción pola tributación conxunta prevista no artigo 68.3 desta lei.

Artigo 14. *Imputación temporal.*

1. Regra xeral.

Os ingresos e gastos que determinan a renda que hai que incluír na base do imposto imputaranse ó período impositivo que corresponda, de acordo cos seguintes criterios:

a) Os rendementos do traballo e do capital imputaranse ó período impositivo en que sexan esixibles polo seu perceptor.

b) Os rendementos de actividades económicas imputaranse conforme o disposto na normativa reguladora do imposto sobre sociedades, sen prexuízo das especialidades que regulamentariamente se poidan establecer.

c) As ganancias e perdas patrimoniais imputaranse ó período impositivo en que teña lugar a alteración patrimonial.

2. Regras especiais.

a) Cando non se satisfíxese a totalidade ou parte dunha renda, por encontrarse pendente de resolución xudicial a determinación do dereito á súa percepción ou a súa contía, os importes non satisfeitos imputaranse ó período impositivo en que aquela adquira firmeza.

b) Cando por circunstancias xustificadas non imputables ó contribuínte, os rendementos derivados do traballo se perciban en períodos impositivos distintos a aqueles en que foron esixibles, imputaranse a estes, e practícarase, se é o caso, declaración-liquidación complementaria, sen sanción nin xuros de demora nin recarga ningunha. Cando concorran as circunstancias previstas na letra a) anterior, os rendementos consideraranse esixibles no período impositivo en que a resolución xudicial adquira firmeza.

A declaración presentarase no prazo que media entre a data en que se perciban e o final do inmediato seguinte prazo de declaracións polo imposto.

c) A prestación por desemprego percibida na súa modalidade de pagamento único de acordo co establecido na normativa laboral poderá imputarse en cada un dos períodos impositivos en que, de non ter mediado o pagamento único, se tería tido dereito á prestación. A dita imputación efectuarase en proporción ó tempo que en cada período impositivo se tería tido dereito á prestación de non ter mediado o pagamento único.

d) No caso de operacións a prazos ou con prezo adiado, o contribuínte poderá optar por imputar proporcionalmente as rendas obtidas en tales operacións, a medida que se fagan esixibles os cobramentos correspondentes. Consideraranse operacións a prazos ou con prezo adiado aquelas o prezo das cales se perciba, total ou parcialmente, mediante pagamentos sucesivos, sempre que o período transcorrido entre a entrega ou a posta a disposición e o vencemento do último prazo sexa superior ó ano.

Cando o pagamento dunha operación a prazos ou con prezo adiado se instrumentase, en todo ou en parte, mediante a emisión de efectos cambiarios e estes fosen transmitidos en firme antes do seu vencemento, a renda imputarase ó período impositivo da súa transmisión.

En ningún caso terán este tratamento, para o transmitente, as operacións derivadas de contratos de rendas vitalicias ou temporais. Cando se transmitan bens e dereitos a cambio dunha renda vitalicia ou temporal, a ganancia ou perda patrimonial para o rendista imputarase ó período impositivo en que se constituía a renda.

e) As diferencias positivas ou negativas que se produzan nas contas representativas de saldos en divisas ou en moeda estranxeira, como consecuencia da modificación experimentada nas súas cotizacións, imputaranse no momento do cobramento ou do pagamento respectivo.

f) As rendas estimadas a que se refire o artigo 6.3 desta lei imputaranse ó período impositivo en que se entendan producidas.

g) As axudas públicas percibidas como compensación polos defectos estruturais de construción da vivenda habitual e destinadas á súa reparación, poderán imputarse por cuartas partes, no período impositivo no que se obteñan e nos tres seguintes.

3. No suposto de que o contribuínte perda a súa condición por cambio de residencia, tódalas rendas pendentes de imputación deberán integrarse na base imponible correspondente ó último período impositivo que deba declararse por este imposto, nas condicións que se fixen regulamentariamente, e practícaranse, se é o caso, declaración-liquidación complementaria, sen sanción nin xuros de demora nin recarga ningunha.

4. No caso de falecemento do contribuínte tódalas rendas pendentes de imputación deberán integrarse na base imponible do último período impositivo que deba declararse.

TÍTULO II

Determinación da capacidade económica sometida a gravame

Artigo 15. *Determinación da base imponible e liquidable.*

1. A base imponible do imposto estará constituída polo importe da renda dispoñible do contribuínte, expresión da súa capacidade económica.

2. A base imponible determinarase aplicando os réximes previstos no artigo 45 desta lei.

3. Para a cuantificación da base imponible procederase, nos termos previstos na presente lei, pola seguinte orde:

1.º Cualificaranse e cuantificaranse as rendas de acordo coa súa orixe. Os rendementos netos obtéranse por diferenza entre os ingresos computables e os gastos deducibles e as ganancias e perdas patrimoniais determináranse por diferenza entre os valores de transmisión e adquisición.

2.º Aplicaranse as reducións do rendemento neto que, se é o caso, correspondan para cada unha das fontes de renda.

3.º Procederáse á integración e compensación das diferentes rendas segundo a súa orixe.

4.º Deducirase a contía correspondente ó mínimo persoal e familiar que a lei lle reconece ó contribuínte, en función das súas circunstancias persoais e familiares.

4. A base liquidable será o resultado de practicar na base imponible as reducións previstas no artigo 46 desta lei.

CAPÍTULO I

Definición e determinación da renda gravable

SECCIÓN 1.ª RENDEMENTOS DO TRABALLO

Artigo 16. *Rendementos íntegros do traballo.*

1. Consideraranse rendementos íntegros do traballo tódalas contraprestacións ou utilidades, calquera que sexa a súa denominación ou natureza, diñeirarias ou en especie, que deriven, directa ou indirectamente, do traballo persoal ou da relación laboral ou estatutaria e non teñan o carácter de rendementos de actividades económicas.

Incluíranse, en particular:

- a) Os soldos e salarios.
- b) As prestacións por desemprego.
- c) As remuneracións en concepto de gastos de representación.
- d) As axudas de custo e as asignacións para gastos de viaxe, excepto os de locomoción e os normais de manutención e estancia en establecementos de hostalería cos límites que regulamentariamente se establezan.
- e) As contribucións ou achegas satisfeitas polos promotores de plans de pensións, así como as cantidades satisfeitas por empresarios para lles facer fronte ós compromisos por pensións nos termos previstos pola disposición adicional primeira da Lei 8/1987, do 8 de xuño, de regulación dos plans e fondos de pensións, e na súa normativa de desenvolvemento, cando estas sexan imputadas a aquelas persoas ás que se vinculen as prestacións. Esta imputación fiscal terá carácter obrigatorio nos contratos de seguro de vida que, a través da concesión do dereito de rescate ou mediante calquera outra fórmula, permitan a súa disposición anticipada por parte das persoas ás que se vinculen as prestacións. Non se considerará, para estes efectos, que permiten a disposición anticipada os seguros que incorporen dereito de rescate para os supostos de enfermidade grave ou desemprego de longa duración, nos termos que se establezan regulamentariamente.

2. En todo caso, terán a consideración de rendementos do traballo:

- a) As seguintes prestacións:

1.ª As pensións e haberes pasivos percibidos dos réximes públicos da Seguridade Social e clases pasivas

e demais prestacións públicas por situacións de incapacidade, xubilación, accidente, enfermidade, viuvez, orfandade ou similares.

2.ª As prestacións percibidas polos beneficiarios de mutualidades xerais obrigatorias de funcionarios, colexios de orfos e outras entidades similares.

3.ª As prestacións percibidas polos beneficiarios de plans de pensións.

4.ª As prestacións percibidas polos beneficiarios de contratos de seguros concertados con mutualidades de previsión social se as achegas a eles puidesen ser, polo menos en parte, gasto deducible para a determinación do rendemento neto de actividades económicas ou obxecto de redución na base imponible do imposto.

As prestacións por xubilación e invalidez derivadas dos ditos contratos integráranse na base imponible na medida en que a contía percibida exceda das achegas que non puidesen ser obxecto de redución ou minoración na base imponible do imposto por incumprilo requisitos previstos no artigo 46.1, números 1.º, 2.º e 3.º, desta lei.

5.ª As prestacións por xubilación e invalidez percibidas polos beneficiarios de contratos de seguro colectivo que instrumenten os compromisos por pensións asumidos polas empresas, nos termos previstos na disposición adicional primeira da Lei 8/1987, do 8 de xuño, de regulación dos plans e fondos de pensións, e na súa normativa de desenvolvemento, na medida en que a súa contía exceda das contribucións imputadas fiscalmente e das achegas directamente realizadas polo traballador.

b) As cantidades que se lles aboan, por razón do seu cargo, ós deputados españois no Parlamento Europeo, ós deputados e senadores das Cortes Xerais, ós membros das asembleas lexislativas autonómicas, concelleiros e membros das deputacións provinciais, cabidos insulares ou outras entidades locais, con exclusión, en todo caso, da parte das citadas cantidades que as ditas institucións asignen para gastos de viaxe e desprazamento.

c) Os rendementos derivados de impartir cursos, conferencias, coloquios, seminarios e similares.

d) Os rendementos derivados da elaboración de obras literarias, artísticas ou científicas, sempre que se ceda o dereito á súa explotación.

e) As retribucións dos administradores e dos membros dos consellos de administración, das xuntas que fagan as súas veces e dos demais membros doutros órganos representativos.

f) As pensións compensatorias recibidas do cónxuxe e as anualidades por alimentos, sen prexuízo do disposto no artigo 7 desta lei.

g) Os dereitos especiais de contido económico que reserven para si os fundadores ou promotores dunha sociedade como remuneración de servizos persoais.

h) As bolsas, sen prexuízo do disposto no artigo 7 desta lei.

i) As retribucións percibidas por quen colabore en actividades humanitarias ou de asistencia social promovidas por entidades sen ánimo de lucro.

j) As retribucións derivadas de relacións laborais de carácter especial.

3. Non obstante, cando os rendementos a que se refiren as letras c) e d) do punto anterior e os derivados da relación laboral especial dos artistas en espectáculos públicos e da relación laboral especial das persoas que interveñan en operacións mercantís por conta dun ou máis empresarios sen asumir o risco e ventura daquelas supoñan a ordenación por conta propia de medios de

producción e de recursos humanos ou dun de ambos, coa finalidade de intervir na produción ou distribución de bens ou servizos, cualificaranse como rendementos de actividades económicas.

Artigo 17. *Rendemento neto do traballo.*

1. O rendemento neto do traballo será o resultado de diminuí-lo rendemento íntegro no importe dos gastos deducibles. Os rendementos íntegros computaranse, se é o caso, logo de aplicación das porcentaxes de redución ós que se refire o punto seguinte.

2. Como regra xeral, os rendementos íntegros computaranse na súa totalidade, excepto que lles sexa de aplicación algunha das reducións seguintes:

a) O 30 por 100 de redución, no caso de rendementos que teñan un período de xeración superior a dous anos e que non se obteñan de forma periódica ou recorrente, así como aqueles que se cualifiquen regulamentariamente como obtidos de forma notoriamente irregular no tempo.

O cómputo do período de xeración, no caso de que estes rendementos se cobren de forma fraccionada, deberá ter en conta o número de anos de fraccionamento, nos termos que regulamentariamente se establezan.

b) O 40 por 100 de redución, no caso das prestacións establecidas no artigo 16.2.a) desta lei, excluídas as previstas no número 5.ª, que se perciban en forma de capital, sempre que transcorresen máis de dous anos desde a primeira achega. O prazo de dous anos non resultará esixible no caso de prestacións por invalidez.

c) Os rendementos derivados de prestacións de xubilación dos contratos de seguros colectivos ós que se refire o artigo 16.2.a), 5.ª desta lei, percibidas en forma de capital, reduciranse nos seguintes termos:

Os que correspondan a primas satisfeitas con máis de dous anos de antelación á data en que se perciban, nun 40 por 100.

Os que correspondan a primas satisfeitas con máis de cinco anos de antelación á data en que se perciban, nun 60 por 100.

Os que correspondan a primas satisfeitas con máis de oito anos de antelación á data en que se perciban, nun 70 por 100.

Esta redución do 70 por 100 resultará, así mesmo, aplicable ó rendemento total derivado de prestacións destes contratos que se perciban en forma de capital, tanscorridos máis de doce anos desde o pagamento da primeira prima, sempre que as primas satisfeitas ó longo da duración do contrato garden unha periodicidade e regularidade suficientes, nos termos que regulamentariamente se establezan.

Malia o previsto nos parágrafos anteriores desta letra, cando se trate de prestacións por xubilación derivadas dos contratos de seguros colectivos ós que se refire o artigo 16.2.a), 5.ª desta lei, nos que as achegas efectuadas polos empresarios non lles fosen imputadas ás persoas ás que se vinculen as prestacións, a redución aplicable será dun 40 por 100 para as prestacións de xubilación correspondentes ás primas satisfeitas con máis de dous anos de antelación á data en que se perciban.

d) O 60 por 100 de redución, no caso de rendementos derivados de prestacións por invalidez, nos termos e graos que se fixen regulamentariamente, percibidas en forma de capital, polos beneficiarios de contratos de seguros colectivos ós que se refire o artigo 16.2.a), 5.ª, desta lei, e o 40 por 100 de redución, no caso de rendementos derivados destas prestacións

por invalidez, cando non se cumpran os requisitos anteriores.

A redución aplicable será do 70 por 100 cando as prestacións por invalidez deriven de contratos de seguros concertados con máis de doce anos de antigüidade, sempre que as primas satisfeitas ó longo da duración do contrato garden unha periodicidade e regularidade suficientes, nos termos que regulamentariamente se establezan.

Malia o previsto nos parágrafos anteriores desta letra, cando se trate de prestacións por invalidez derivadas dos contratos de seguros colectivos previstos no artigo 16.2.a), 5.ª, desta lei, nos que as achegas efectuadas polos empresarios non lles fosen imputadas ás persoas ás que se vinculen as prestacións, a redución aplicable será, en todo caso, dun 40 por 100.

e) As reducións previstas neste punto non se aplicarán ás prestacións a que se refire o artigo 16.2.a) desta lei, cando se perciban en forma de renda, nin ás contribucións empresariais imputadas que reduzan a base imponible, de acordo co artigo 46.1 desta lei.

f) Regulamentariamente poderán establecerse fórmulas simplificadas para a aplicación das reducións ás que se refiren as letras b) e c) anteriores.

3. Terán a consideración de gastos deducibles exclusivamente os seguintes:

a) As cotizacións á Seguridade Social ou a mutualidades xerais obrigatorias de funcionarios.

b) As detraccións por dereitos pasivos.

c) As cotizacións ós colexios de orfos ou entidades similares.

d) As cotas satisfeitas a sindicatos e colexios profesionais, cando a colexiación teña carácter obrigatorio, na parte que corresponda ós fins esenciais destas institucións, e co límite que regulamentariamente se estableza.

e) Os gastos de defensa xurídica derivados directamente de litixios suscitados na relación do contribuínte coa persoa da que percibe os rendementos, co límite de 50.000 pesetas anuais.

Artigo 18. *Reducións.*

1. O rendemento neto do traballo minorarase nas seguintes contías:

a) Contribuíntes con rendementos netos do traballo iguais ou inferiores a 1.350.000 pesetas: 500.000 pesetas anuais.

b) Contribuíntes con rendementos netos do traballo comprendidos entre 1.350.001 e 2.000.000 de pesetas: 500.000 pesetas menos o resultado de multiplicar por 0,1923 a diferenza entre o rendemento do traballo e 1.350.001 pesetas anuais.

c) Contribuíntes con rendementos netos do traballo superiores a 2.000.000 de pesetas ou con rendas distintas das do traballo superiores a 1.000.000 de pesetas: 375.000 pesetas anuais.

A contía destas reducións incrementarase:

a') Nun 75 por 100 para aqueles traballadores activos discapacitados cun grao de minusvalidez igual ou superior ó 33 por 100 e inferior ó 65 por 100.

b') Nun 125 por 100 para aqueles traballadores activos discapacitados cun grao de minusvalidez igual ou superior ó 33 por 100 e inferior ó 65 por 100 que, para se desprazaren ó seu lugar de traballo ou para o desempeñaren, acrediten necesitar axuda de terceiras persoas ou mobilidade reducida.

c) Nun 175 por 100 para aqueles traballadores activos discapacitados cun grao de minusvalidez igual ou superior ó 65 por 100.

2. Como consecuencia da aplicación das reducións previstas neste artigo, o saldo resultante non poderá ser negativo.

SECCIÓN 2.ª RENDEMENTOS DO CAPITAL

Artigo 19. *Definición de rendementos do capital.*

1. Terán a consideración de rendementos íntegros do capital a totalidade das utilidades ou contraprestacións calquera que sexa a súa denominación ou natureza, diñeirarias ou en especie, que proveñan, directa ou indirectamente, de elementos patrimoniais, bens ou dereitos, a titularidade dos cales lle corresponda ó contribuínte e non estean afectos a actividades económicas realizadas por el.

Emporiso, as rendas derivadas da transmisión da titularidade dos elementos patrimoniais, aínda cando exista un pacto de reserva de dominio, tributarán como ganancias ou perdas patrimoniais, agás que por esta lei se cualifiquen como rendementos do capital.

2. En todo caso, incluíranse como rendementos do capital:

a) Os provenientes dos bens inmoables, tanto rústicos como urbanos, que non se encontren afectos a actividades económicas realizadas polo contribuínte.

b) Os que proveñan do capital mobiliario e, en xeral, dos restantes bens ou dereitos de que sexa titular o contribuínte, que non se encontren afectos a actividades económicas realizadas por el.

Subsección 1.ª Rendementos do capital inmobiliario

Artigo 20. *Rendementos íntegros do capital inmobiliario.*

1. Terán a consideración de rendementos íntegros procedentes da titularidade de bens inmoables rústicos e urbanos ou de dereitos reais que recaian sobre eles, tódolos que se deriven do arrendamento ou da constitución ou cesión de dereitos ou facultades de uso ou desfrute sobre eles, calquera que sexa a súa denominación ou natureza.

2. Computarase como rendemento íntegro o importe que por tódolos conceptos se reciba do adquirente, cesionario, arrendatario ou subarrendatario, incluído, se é o caso, o correspondente a todos aqueles bens cedidos co inmoable e excluído o imposto sobre o valor engadido.

Artigo 21. *Gastos deducibles e reducións.*

1. Para a determinación do rendemento neto, dedúcanse dos rendementos íntegros os gastos seguintes:

a) Tódolos gastos necesarios para a obtención dos rendementos. A dedución dos xuros dos capitais alleos investidos na adquisición ou mellora dos bens, dereitos ou facultades de uso ou desfrute dos que procedan os rendementos, e demais gastos de financiamento, non poderá exceder da contía dos rendementos íntegros obtidos.

b) O importe da deterioración sufrida polo uso ou polo transcurso do tempo nos bens dos que procedan os rendementos, nas condicións que regulamentariamente se determinen.

No suposto de rendementos derivados da titularidade dun dereito ou facultade de uso ou desfrute, será igual-

mente deducible en concepto de depreciación, co límite dos rendementos íntegros, a parte proporcional do valor de adquisición satisfeito, nas condicións que regulamentariamente se determinen.

2. Os rendementos netos cun período de xeración superior a dous anos, así como os que se cualifiquen regulamentariamente como obtidos de forma notoriamente irregular no tempo, reduciranse nun 30 por 100.

O cómputo do período de xeración, no caso de que estes rendementos se cobren de forma fraccionada, deberá ter en conta o número de anos de fraccionamento, nos termos que regulamentariamente se establezan.

Artigo 22. *Rendemento en caso de parentesco.*

Cando o adquirente, cesionario, arrendatario ou subarrendatario do ben inmoable ou do dereito real que recaia sobre del, sexa o cónxuxe ou un parente, incluídos os afíns, ata o terceiro grao inclusive, do contribuínte, o rendemento neto total non poderá ser inferior ó que resulte das regras do artigo 71 desta lei.

Subsección 2.ª Rendementos do capital mobiliario

Artigo 23. *Rendementos íntegros do capital mobiliario.*

Terán a consideración de rendementos íntegros do capital mobiliario os seguintes:

1. Rendementos obtidos pola participación nos fondos propios de calquera tipo de entidade.

a) Quedan incluídos dentro desta categoría os seguintes rendementos, diñeirarios ou en especie:

1.º Os dividendos, as primas de asistencia a xuntas e as participacións nos beneficios de calquera tipo de entidade.

2.º Os rendementos procedentes de calquera clase de activos, excepto a entrega de accións liberadas, que, estatutariamente ou por decisión dos órganos sociais, faculden para participar nos beneficios, vendas, operacións, ingresos ou conceptos análogos dunha entidade por causa distinta da remuneración do traballo persoal.

3.º Os rendementos que deriven da constitución ou cesión de dereitos ou facultades de uso ou desfrute, calquera que sexa a súa denominación ou natureza, sobre os valores ou participacións que representen a participación nos fondos propios da entidade.

4.º Calquera outra utilidade, distinta das anteriores, procedente dunha entidade pola condición de socio, accionista, asociado ou partícipe.

b) Os rendementos íntegros a que se refire a letra anterior, en canto procedan de entidades residentes en territorio español, multiplicaranse polas seguintes porcentaxes:

140 por 100, con carácter xeral.

125 por 100, cando procedan das entidades a que se refire o artigo 26.2 da Lei 43/1995, do 27 de decembro, do imposto sobre sociedades.

100 por 100, cando procedan das entidades a que se refire o artigo 26.5 e 6 da Lei 43/1995, do 27 de decembro, do imposto sobre sociedades, e de cooperativas protexidas e especialmente protexidas, reguladas pola Lei 20/1990, do 19 de decembro, sobre réxime fiscal das cooperativas, da distribución da prima de emisión e das operacións descritas nos puntos 3.º e 4.º da letra a) anterior. Aplicarase, en todo caso, esta porcentaxe ós rendementos que correspondan a valores ou participacións adquiridas dentro dos dous meses ante-

riores á data en que aqueles se satisfixesen cando, con posterioridade a esta data, dentro do mesmo prazo, se produza unha transmisión de valores homoxéneos. En caso de entidades en transparencia fiscal, aplicarase esta mesma porcentaxe polos contribuíntes cando as operacións anteriormente descritas sexan realizadas pola entidade transparente.

No caso de valores ou participacións non admitidas a negociación nalgún dos mercados secundarios oficiais de valores españois, o prazo previsto no parágrafo anterior será dun ano.

2. Rendementos obtidos pola cesión a terceiros de capitais propios.

Teñen esta consideración as contraprestacións de todo tipo, calquera que sexa a súa denominación ou natureza, diñeirarias ou en especie, como os xuros e calquera outra forma de retribución pactada como remuneración por tal cesión, así como as derivadas da transmisión, reembolso, amortización, troco ou conversión de calquera clase de activos representativos da captación e utilización de capitais alleos.

a) En particular, terán esta consideración:

1.º Os rendementos procedentes de calquera instrumento de xiro, mesmo os orixinados por operacións comerciais, a partir do momento en que se endose ou transmita, agás que o endoso ou cesión se faga como pagamento dun crédito de provedores ou subministradores.

2.º A contraprestación, calquera que sexa a súa denominación ou natureza, derivada de contas en toda clase de institucións financeiras, incluíndo as baseadas en operacións sobre activos financeiros.

3.º As rendas derivadas de operacións de cesión temporal de activos financeiros con pacto de recompra.

4.º As rendas satisfeitas por unha entidade financeira como consecuencia da transmisión, cesión ou transferencia, total ou parcial, dun crédito titularidade daquela.

b) No caso de transmisión, reembolso, amortización, troco ou conversión de valores, computarase como rendimento a diferenza entre o valor de transmisión, reembolso, amortización, troco ou conversión deles e o seu valor de adquisición ou subscrición.

Como valor de troco ou conversión tomarase o que lles corresponda ós valores que se reciban.

Os gastos accesorios de adquisición e alleamento serán computados para a cuantificación do rendimento, entretantes non se xustifiquen adecuadamente.

Os rendementos negativos derivados de transmisións de activos financeiros, cando o contribuínte adquirise activos financeiros homoxéneos dentro dos dous meses anteriores ou posteriores ás ditas transmisións, integraranse a medida que se transmitan os activos financeiros que permanezan no patrimonio do contribuínte.

3. Rendementos diñeirarios ou en especie procedentes de operacións de capitalización e de contratos de seguro de vida ou invalidez, excepto cando, consonte o previsto no artigo 16.2.a) desta lei, deban tributar como rendementos do traballo.

En particular, aplicaráselles a estes rendementos de capital mobiliario as seguintes regras:

a) Cando se perciba un capital diferido, o rendimento do capital mobiliario estará determinado pola diferenza entre o capital percibido e o importe das primas satisfeitas.

b) No caso de rendas vitalicias inmediatas, que non fosen adquiridas por herdanza, legado ou calquera outro título sucesorio, considerarase rendimento de capital

mobiliario o resultado de lle aplicar a cada anualidade as porcentaxes seguintes:

45 por 100, cando o perceptor teña menos de corenta anos.

40 por 100, cando o perceptor teña entre corenta e corenta e nove anos.

35 por 100, cando o perceptor teña entre cincuenta e cincuenta e nove anos.

25 por 100, cando o perceptor teña entre sesenta e sesenta e nove anos.

20 por 100, cando o perceptor teña máis de sesenta e nove anos.

Estas porcentaxes serán as correspondentes á idade do rendeiro no momento da constitución da renda e permanecerán constantes durante toda a súa vixencia.

c) Se se trata de rendas temporais inmediatas, que non fosen adquiridas por herdanza, legado ou calquera outro título sucesorio, considerarase rendimento do capital mobiliario o resultado de aplicar a cada anualidade as porcentaxes seguintes:

15 por 100, cando a renda teña unha duración inferior ou igual a cinco anos.

25 por 100, cando a renda teña unha duración superior a cinco e inferior ou igual a dez anos.

35 por 100, cando a renda teña unha duración superior a dez e inferior ou igual a quince anos.

42 por 100, cando a renda teña unha duración superior a quince anos.

d) Cando se perciban rendas diferidas, vitalicias ou temporais, que non fosen adquiridas por herdanza, legado ou calquera outro título sucesorio, considerarase rendimento do capital mobiliario o resultado de lle aplicar a cada anualidade a porcentaxe que corresponda das previstas nas letras b) e c) anteriores, incrementado na rendibilidade obtida ata a constitución da renda, na forma que regulamentariamente se determine. Cando as rendas fosen adquiridas por doazón ou calquera outro negocio xurídico a título gratuito e inter vivos, o rendimento do capital mobiliario será, exclusivamente, o resultado de lle aplicar a cada anualidade a porcentaxe que corresponda das previstas nas letras b) e c) anteriores.

Malia o previsto no parágrafo anterior, nos termos que regulamentariamente se establezan, as prestacións por xubilación e invalidez percibidas en forma de renda polos beneficiarios de contratos de seguro de vida ou invalidez, distintos dos recollidos no artigo 16.2.a), e nos que non existise ningún tipo de mobilización das provisións do contrato de seguro durante a súa vixencia, integraranse na base imponible do imposto, en concepto de rendementos do capital mobiliario, a partir do momento en que a súa contía exceda das primas que fosen satisfeitas en virtude do contrato ou, no caso de que a renda fose adquirida por doazón ou calquera outro negocio xurídico a título gratuito e inter vivos, cando excedan do valor actual actuarial das rendas no momento da súa constitución. Nestes casos non serán de aplicación as porcentaxes previstas nas letras b) e c) anteriores. Para a aplicación deste réxime será necesario que o contrato de seguro se concertase, polo menos, con dous anos de anterioridade á data de xubilación.

e) No caso de extinción das rendas temporais ou vitalicias, que non fosen adquiridas por herdanza, legado ou calquera outro título sucesorio, cando a extinción da renda teña a súa orixe no exercicio do dereito de rescate, o rendimento do capital mobiliario será o resultado de lle sumar ó importe do rescate as rendas satisfeitas ata o dito momento e de restar-las primas satisfeitas e as contías que, de acordo coas letras anteriores deste punto, tributasen como rendementos do capital mobiliario.

Cando as rendas fosen adquiridas por doazón ou por calquera outro negocio xurídico a título gratuito e inter vivos, restarase, adicionalmente, a rendibilidade acumulada ata a constitución das rendas.

4. Outros rendementos do capital mobiliario.

Quedan incluídos neste epígrafe, entre outros, os seguintes rendementos, diñeirarios ou en especie:

a) Os procedentes da propiedade intelectual cando o contribuínte non sexa o autor e os procedentes da propiedade industrial que non se encontre afectada a actividades económicas realizadas polo contribuínte.

b) Os procedentes da prestación de asistencia técnica, agás que a dita prestación teña lugar no ámbito dunha actividade económica.

c) Os procedentes do arrendamento de bens mobles, negocios ou minas, así como os procedentes do subarrendamento percibidos polo subarrendador, que non constitúan actividades económicas.

d) As rendas vitalicias ou outras temporais que teñan por causa a imposición de capitais, agás cando fosen adquiridas por herdanza, legado ou calquera outro título sucesorio. Considerarase rendemento do capital mobiliario o resultado de lle aplicar a cada anualidade as porcentaxes previstas polas letras b) e c) do punto anterior deste artigo para as rendas, vitalicias ou temporais, inmediatas derivadas de contratos de seguro de vida.

e) Os procedentes da cesión do dereito á explotación da imaxe ou do consentimento ou autorización para a súa utilización, agás que a dita cesión teña lugar no ámbito dunha actividade económica.

5. Non terá a consideración de rendemento de capital mobiliario, sen prexuízo da súa tributación polo concepto que corresponda, a contraprestación obtida polo contribuínte polo adiamento ou fraccionamento do prezo das operacións realizadas en desenvolvemento da súa actividade económica habitual.

Artigo 24. *Gastos deducibles e reducións.*

1. Para a determinación do rendemento neto, deduciranse dos rendementos íntegros exclusivamente os gastos seguintes:

a) Os gastos de administración e depósito de valores negociables.

Para estes efectos, consideraranse gastos de administración e depósito aqueles importes que repercutan as empresas de servizos de investimento, entidades de crédito ou outras entidades financeiras que, de acordo coa Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores, teñan por finalidade retribuí-la prestación derivada da realización por conta dos seus titulares do servizo de depósito de valores representados en forma de títulos ou da administración de valores representados en anotacións en conta.

Non serán deducibles as contías que supoñan a contraprestación dunha xestión discrecional e individualizada de carteiras de investimento, onde se produza unha disposición dos investimentos efectuados por conta dos titulares consonte os mandatos conferidos por estes.

b) Cando se trate de rendementos derivados da prestación de asistencia técnica, do arrendamento de bens mobles, negocios ou minas ou de subarrendamentos, deduciranse dos rendementos íntegros os gastos necesarios para a súa obtención e, se é o caso, o importe da deterioración sufrida polos bens ou dereitos de que os ingresos procedan.

2. Como regra xeral, os rendementos netos computaranse na súa totalidade, excepto que lles sexa de aplicación algunha das reducións seguintes:

a) Cando teñan un período de xeración superior a dous anos, así como cando se cualifiquen regulamentariamente como obtidos de forma notoriamente irregular no tempo, reduciranse nun 30 por 100.

O cómputo do período de xeración, no caso de que estes rendementos se cobren de forma fraccionada, deberá ter en conta o número de anos de fraccionamento, nos termos que regulamentariamente se establezan.

b) Os rendementos derivados de percepcións de contratos de seguro de vida recibidas en forma de capital reduciranse nos seguintes termos:

Os que correspondan a primas satisfeitas con máis de dous anos de antelación á data en que se perciban, nun 30 por 100.

Os que correspondan a primas satisfeitas con máis de cinco anos de antelación á data en que se perciban, nun 60 por 100.

Os que correspondan a primas satisfeitas con máis de oito anos de antelación á data en que se perciban, nun 70 por 100.

Esta última redución resultará, así mesmo, aplicable ó rendemento total derivado de percepcións de contratos de seguro de vida, que se reciban en forma de capital, tanscorridos máis de doce anos desde o pagamento da primeira prima, sempre que as primas satisfeitas ó longo da duración do contrato garden unha periodicidade e regularidade suficientes, nos termos que regulamentariamente se establezan.

c) Os rendementos derivados de prestacións por invalidez, nos termos e graos que se fixen regulamentariamente, percibidas en forma de capital polos beneficiarios de contratos de seguro distintos dos establecidos no artigo 16.2.a), 5.ª, desta lei, reduciranse nun 60 por 100. No caso de rendementos derivados de prestacións por invalidez, cando non cumpran os requisitos anteriores, reduciranse nun 40 por 100.

A redución aplicable será do 70 por 100 cando as prestacións por invalidez deriven de contratos de seguros concertados con máis de doce anos de antigüidade, sempre que as primas satisfeitas ó longo da duración do contrato garden unha periodicidade e regularidade suficientes, nos termos que regulamentariamente se establezan.

d) As reducións previstas neste punto non resultarán aplicables ás prestacións ás que se refiren as letras b), c) e d) do número 3 e a letra d) do número 4 do artigo 23 desta lei, que sexan percibidas en forma de renda.

e) Regulamentariamente poderanse establecer fórmulas simplificadas para a aplicación das reducións ás que se refire a letra b) deste punto.

SECCIÓN 3.ª RENDEMENTOS DE ACTIVIDADES ECONÓMICAS

Artigo 25. *Rendementos íntegros de actividades económicas.*

1. Consideraranse rendementos íntegros de actividades económicas aqueles que, procedendo do traballo persoal e do capital conxuntamente, ou dun só destes factores, supoñan por parte do contribuínte a ordenación por conta propia de medios de produción e de recursos humanos ou dun de ambos, coa finalidade de intervir na produción ou distribución de bens ou servizos.

En particular, teñen esta consideración os rendementos das actividades extractivas, de fabricación, comercio

ou prestación de servizos, incluídas as de artesanía, agrícolas, forestais, gandeiras, pesqueiras, de construción, mineiras, e o exercicio de profesións liberais, artísticas e deportivas.

2. Para efectos do disposto no punto anterior, entenderase que o arrendamento ou compravenda de inmobles se realiza como actividade económica, unicamente cando concorran as seguintes circunstancias:

a) Que no desenvolvemento da actividade se conte, polo menos, cun local exclusivamente destinado a levar a cabo a súa xestión.

b) Que para a ordenación daquela se utilice, polo menos, unha persoa empregada con contrato laboral e a xornada completa.

Artigo 26. *Regras xerais de cálculo do rendemento neto.*

1. O rendemento neto das actividades económicas determinarase segundo as normas do imposto sobre sociedades, sen prexuízo das regras especiais contidas neste artigo, no artigo 28 desta lei para a estimación directa, e no artigo 29 desta lei para a estimación obxectiva.

Para efectos do disposto no artigo 122 da Lei 43/1995, do 27 de decembro, do imposto sobre sociedades, para determina-lo importe neto da cifra de negocios terase en conta o conxunto de actividades económicas exercidas polo contribuínte.

2. Para a determinación do rendemento neto das actividades económicas non se incluírán as ganancias ou perdas patrimoniais derivadas dos elementos patrimoniais afectos a elas, que se cuantificarán conforme o previsto na sección 4.ª do presente capítulo.

3. A afectación de elementos patrimoniais ou a desafectación de activos fixos polo contribuínte non constituirá alteración patrimonial, sempre que os bens ou dereitos continúen formando parte do seu patrimonio.

Entenderase que non existiu afectación se se levase a cabo o alleamento dos bens ou dereitos antes de transcorridos tres anos desde esta.

4. Atenderase ó valor normal no mercado dos bens ou servizos obxecto da actividade, que o contribuínte ceda ou preste a terceiros de forma gratuíta ou destine ó uso ou consumo propio.

Así mesmo, cando medie contraprestación e esta sexa notoriamente inferior ó valor normal no mercado dos bens e servizos, atenderase a este último.

Artigo 27. *Elementos patrimoniais afectos.*

1. Consideraranse elementos patrimoniais afectos a unha actividade económica:

a) Os bens inmobles nos que se desenvolve a actividade do contribuínte.

b) Os bens destinados ós servizos económicos e socioculturais do persoal ó servizo da actividade. Non se consideran afectos os bens de esporexemento e recreo ou, en xeral, de uso particular do titular da actividade económica.

c) Calquera outro elemento patrimonial que sexa necesario para a obtención dos respectivos rendementos. En ningún caso terán esta consideración os activos representativos da participación en fondos propios dunha entidade e da cesión de capitais a terceiros.

2. Cando se trate de elementos patrimoniais que sirvan só parcialmente ó obxecto da actividade económica, a afectación entenderase limitada a aquela parte deles que realmente se utilice na actividade de que se

trate. En ningún caso serán susceptibles de afectación parcial elementos patrimoniais indivisibles.

Regulamentariamente poderanse determina-las condicións en que, malia a súa utilización para necesidades privadas de forma accesoria e notoriamente irrelevante, determinados elementos patrimoniais se poidan considerar afectos a unha actividade económica.

3. A consideración de elementos patrimoniais afectos serao con independencia de que a titularidade destes, en caso de matrimonio, resulte común a ámbolos cónxuxes.

Artigo 28. *Normas para a determinación do rendemento neto en estimación directa.*

Xunto ás regras xerais do artigo 26 desta lei, teranse en conta as seguintes especiais:

1.ª Non terán a consideración de gasto deducible os conceptos a que se refire o artigo 14.2 da Lei 43/1995, do 27 de decembro, do imposto sobre sociedades, nin as achegas a mutualidades de previsión social do propio empresario ou profesional, sen prexuízo do previsto no artigo 46 desta lei.

Sen embargo, terán a consideración de gasto deducible as cantidades aboadas en virtude de contratos de seguro concertados con mutualidades de previsión social por profesionais non integrados no réxime especial da Seguridade Social dos traballadores por conta propia ou autónomos, cando, para efectos de lle dar cumprimento á obriga prevista no número 3 da disposición transitoria quinta e na disposición adicional décimo quinta da Lei 30/1995, do 8 de novembro, de ordenación e supervisión dos seguros privados, actúen como alternativas ó réxime especial da Seguridade Social mencionado, na parte que teña por obxecto a cobertura de continxencias atendidas pola Seguridade Social, co límite anual de 500.000 pesetas.

2.ª Cando resulte debidamente acreditado, co oportuno contrato laboral e a afiliación ó réxime correspondente da Seguridade Social, que o cónxuxe ou os fillos menores do contribuínte que convivan con el, traballan habitualmente e con continuidade nas actividades económicas desenvolvidas por el, deduciranse, para a determinación dos rendementos, as retribucións estipuladas con cada un deles, sempre que non sexan superiores ás de mercado correspondentes á súa cualificación profesional e traballo desempeñado. As ditas cantidades consideraranse obtidas polo cónxuxe ou polos fillos menores en concepto de rendementos de traballo para tódolos efectos tributarios.

3.ª Cando o cónxuxe ou os fillos menores do contribuínte que convivan con el realicen cesións de bens ou dereitos que sirvan ó obxecto da actividade económica de que se trate, deducirase, para a determinación dos rendementos do titular da actividade, a contraprestación estipulada, sempre que non exceda do valor de mercado e, na falta daquela, poderá deducirse a correspondente a este último. A contraprestación ou o valor de mercado consideraranse rendementos do capital do cónxuxe ou os fillos menores para tódolos efectos tributarios.

O disposto nesta regra non será de aplicación cando se trate de bens e dereitos que sexan comúns a ámbolos cónxuxes.

4.ª Regulamentariamente poderanse establecer regras especiais para a cuantificación de determinados gastos deducibles no caso de empresarios e profesionais en estimación directa simplificada, incluídos os de difícil xustificación.

Artigo 29. Normas para a determinación do rendemento neto en estimación obxectiva.

O cálculo do rendemento neto na estimación obxectiva regularase polo establecido no presente artigo e nas disposicións que o desenvolvan.

As disposicións regulamentarias axustaranse ás seguintes regras:

1.ª No cálculo do rendemento neto das actividades económicas en estimación obxectiva, utilizaranse os signos, índices ou módulos xerais ou referidos a determinados sectores de actividade que determine o ministro de Economía e Facenda, tendo en conta os investimentos realizados que sexan necesarios para o desenvolvemento da actividade.

2.ª Regulamentariamente poderá regularse a aplicación para actividades ou sectores concretos de sistemas de estimación obxectiva en virtude dos cales se establezan, logo de aceptación polos contribuíntes, cifras individualizadas de rendementos netos para varios períodos impositivos.

3.ª A aplicación dos réximes de estimación obxectiva nunca poderá dar lugar ó gravame das ganancias patrimoniais que, se é o caso, se puidesen producir polas diferencias entre os rendementos reais da actividade e os derivados da correcta aplicación destes réximes.

Artigo 30. Reducións.

Os rendementos netos cun período de xeración superior a dous anos, así como aqueles que se cualifiquen regulamentariamente como obtidos de forma notoriamente irregular no tempo, reduciranse nun 30 por 100.

O cómputo do período de xeración, no caso de que estes rendementos se cobren de forma fraccionada, deberá ter en conta o número de anos de fraccionamento, nos termos que regulamentariamente se establezan.

SECCIÓN 4.ª GANANCIAS E PERDAS PATRIMONIAIS

Artigo 31. Concepto.

1. Son ganancias e perdas patrimoniais as variacións no valor do patrimonio do contribuínte que se poñan de manifesto con ocasión de calquera alteración na composición daquel, agás que por esta lei se cualifiquen como rendementos.

2. Considerarase que non existe alteración na composición do patrimonio:

- a) Nos supostos de división da cousa común.
- b) Na disolución da sociedade de gananciais ou na extinción do réxime económico matrimonial de participación.
- c) Na disolución de comunidades de bens ou nos casos de separación de comuneiros.

Os supostos a que se refire este punto non poderán dar lugar, en ningún caso, á actualización dos valores dos bens ou dereitos recibidos.

3. Considerarase que non existe ganancia ou perda patrimonial nos seguintes supostos:

- a) En reducións do capital. Cando a redución de capital, calquera que sexa a súa finalidade, dea lugar á amortización de valores ou participacións, consideraranse amortizadas as adquiridas en primeiro lugar, e o seu valor de adquisición distribuirase proporcionalmente entre os restantes valores homoxéneos que permanezan no patrimonio do contribuínte. Cando a redución de capital non afecte por igual a tódolos valores ou par-

ticipacións en circulación do contribuínte, entenderase referida ás adquiridas en primeiro lugar.

Cando a redución de capital teña por finalidade a devolución de achegas, o importe desta ou o valor normal de mercado dos bens ou dereitos percibidos minorará o valor de adquisición dos valores afectados, de acordo coas regras do parágrafo anterior, ata a súa anulación. O exceso que puidese resultar tributará como ganancia patrimonial.

b) Con ocasión de transmisións lucrativas por causa de morte do contribuínte.

c) Con ocasión das transmisións lucrativas de empresas ou participacións ás que se refire o número 6 do artigo 20 da Lei 29/1987, do 28 de decembro, do imposto sobre sucesións e doazóns.

Os elementos patrimoniais que o contribuínte afecte á actividade económica con posterioridade á súa adquisición deberán ter estado afectos ininterrompidamente durante, polo menos, os cinco anos anteriores á data da transmisión.

4. Estarán exentas do imposto as ganancias patrimoniais que se poñan de manifesto:

- a) Con ocasión das doazóns que se lles efectúen ás entidades citadas no artigo 55.3 desta lei.
- b) Con ocasión da transmisión por maiores de sesenta e cinco anos da súa vivenda habitual.
- c) Con ocasión do pagamento previsto no artigo 80.3 desta lei.

5. Non se computarán como perdas patrimoniais as seguintes:

- a) As non xustificadas.
- b) As debidas ó consumo.
- c) As debidas a transmisións lucrativas por actos inter vivos ou a liberalidades.
- d) As debidas a perdas no xogo.
- e) As derivadas das transmisións de elementos patrimoniais, cando o transmitente os volva adquirir dentro do ano seguinte á data da dita transmisión.

Esta perda patrimonial integrarase cando se produza a transmisión posterior do elemento patrimonial.

f) As derivadas das transmisións de valores ou participacións admitidos a negociación nalgún dos mercados secundarios oficiais de valores españois, cando o contribuínte adquirise valores homoxéneos dentro dos dous meses anteriores ou posteriores ás ditas transmisións.

g) As derivadas das transmisións de valores ou participacións non admitidos a negociación nalgún dos mercados secundarios oficiais de valores españois, cando o contribuínte adquirise valores homoxéneos no ano anterior ou posterior ás ditas transmisións.

Nos casos previstos nas letras f) e g) anteriores, as perdas patrimoniais integraranse a medida que se transmitan os valores ou participacións que permanezan no patrimonio do contribuínte.

O previsto nas letras f) e g) non se aplicará nas transmisións realizadas nos prazos ós que se refiren os dous últimos parágrafos do artigo 23.1 desta lei.

Artigo 32. Importe das ganancias ou perdas patrimoniais. Norma xeral.

1. O importe das ganancias ou perdas patrimoniais será:

- a) No suposto de transmisión onerosa ou lucrativa, a diferenza entre os valores de adquisición e transmisión dos elementos patrimoniais.

b) Nos demais supostos, o valor de mercado dos elementos patrimoniais ou partes proporcionais, se é o caso.

2. Se se efectuasen melloras nos elementos patrimoniais transmitidos, distinguirase a parte do valor de alleamento que lle corresponda a cada compoñente del.

Artigo 33. *Transmisións a título oneroso.*

1. O valor de adquisición estará formado pola suma:

a) Do importe real polo que a dita adquisición se efectuase.

b) Do custo dos investimentos e melloras efectuados nos bens adquiridos e os gastos e tributos inherentes á adquisición, excluídos os xuros, que fosen satisfeitos polo adquirente.

Nas condicións que regulamentariamente se determinen, este valor minorarase no importe das amortizacións.

2. O valor de adquisición a que se refire o número anterior actualizarase, exclusivamente no caso de bens inmoebles, mediante a aplicación dos coeficientes que se establezan na correspondente Lei de orzamentos xerais do Estado. Os coeficientes aplicaranse da seguinte maneira:

a) Sobre os importes a que se refiren as letras a) e b) do punto anterior, atendendo ó ano en que se satisfixesen.

b) Sobre as amortizacións, atendendo ó ano ó que correspondan.

3. O valor de transmisión será o importe real polo que se efectuase o alleamento. Deste valor deduciranse os gastos e tributos a que se refire a letra b) do número 1 en canto resulten satisfeitos polo transmitente.

Por importe real do valor de alleamento tomarase o efectivamente satisfeito, sempre que non resulte inferior ó normal de mercado, caso en que prevalecerá este.

Artigo 34. *Transmisións a título lucrativo.*

Cando a adquisición ou a transmisión fose a título lucrativo aplicaranse as regras do artigo anterior, tomando por importe real dos valores respectivos aqueles que resulten da aplicación das normas do imposto sobre sucesións e doazóns.

Nas adquisicións lucrativas a que se refire a letra c) do número 3 do artigo 31 desta lei, o donatario subrogarase na posición do doador respecto dos valores e datas de adquisición dos ditos bens.

Artigo 35. *Normas específicas de valoración.*

1. Cando a alteración no valor do patrimonio proceda:

a) Da transmisión a título oneroso de valores admitidos a negociación nalgún dos mercados secundarios oficiais de valores españois e representativos da participación en fondos propios de sociedades ou entidades, a ganancia ou perda computarase pola diferenza entre o seu valor de adquisición e o valor de transmisión, determinado pola súa cotización no mercado secundario oficial de valores españois na data en que se produza aquela ou polo prezo pactado cando sexa superior á cotización.

Para a determinación do valor de adquisición deducirase o importe obtido pola transmisión dos dereitos de subscripción.

Malia o disposto no parágrafo anterior, se o importe obtido na transmisión dos dereitos de subscripción che-

gase a ser superior ó valor de adquisición dos valores dos cales procedan tales dereitos, a diferenza terá a consideración de ganancia patrimonial para o transmitente, no período impositivo en que se produza a transmisión.

Cando se trate de accións parcialmente liberadas, o seu valor de adquisición será o importe realmente satisfeito polo contribuínte. Cando se trate de accións totalmente liberadas, o valor de adquisición tanto destas como das que procedan resultará de reparti-lo custo total entre o número de títulos, tanto os antigos como os liberados que correspondan.

b) Da transmisión a título oneroso de valores ou participacións non admitidos a negociación en mercados secundarios oficiais de valores españois e representativos da participación en fondos propios de sociedades ou entidades, a ganancia ou perda computarase pola diferenza entre o valor de adquisición e o valor de transmisión.

Agás proba de que o importe efectivamente satisfeito se corresponde co que terían convido partes independentes en condicións normais de mercado, o valor de transmisión non poderá ser inferior ó maior dos dous seguintes:

— O teórico resultante do balance correspondente ó último exercicio pechado con anterioridade á data de devengo do imposto.

— O que resulte de capitalizar ó tipo do 20 por 100 a media dos resultados dos tres exercicios sociais pechados con anterioridade á data de devengo do imposto. Para este último efecto, computaranse como beneficios os dividendos distribuídos e as asignacións a reservas, excluídas as de regularización ou de actualización de balances.

O valor de transmisión así calculado terase en conta para determina-lo valor de adquisición dos valores ou participacións que corresponda ó adquirente.

O importe obtido pola transmisión de dereitos de subscripción procedentes destes valores ou participacións terá a consideración de ganancia patrimonial para o transmitente no período impositivo en que se produza a citada transmisión.

Cando se trate de accións parcialmente liberadas, o seu valor de adquisición será o importe realmente satisfeito polo contribuínte. Cando se trate de accións totalmente liberadas, o valor de adquisición tanto destas como das que procedan resultará de reparti-lo custo total entre o número de títulos, tanto os antigos como os liberados que correspondan.

c) Da transmisión de valores ou participacións no capital de sociedades transparentes, a ganancia ou perda computarase pola diferenza entre o valor de adquisición e de titularidade e o valor de transmisión daquelas.

Para tal efecto, o valor de adquisición e de titularidade considerarase integrado:

Primeiro. Polo prezo ou cantidade desembolsada para a súa adquisición.

Segundo. Polo importe dos beneficios sociais que, sen efectiva distribución, lles fosen imputados ós contribuíntes como rendementos das súas accións ou participacións no período de tempo comprendido entre a súa adquisición e o seu alleamento.

Terceiro. Tratándose de socios que adquiren os valores con posterioridade á imputación da base imponible positiva, diminuírase o valor de adquisición no importe dos dividendos ou participacións en beneficios que procedan de períodos impositivos durante os cales a sociedade se encontrase en réxime de transparencia.

No caso de sociedades de simple tenza de bens, o valor de transmisión que se computará será, como míni-

mo, o teórico resultante do último balance aprobado, unha vez substituído o valor neto contable dos inmobles polo valor que terían para efectos do imposto sobre o patrimonio.

O disposto nesta letra entenderase sen prexuízo da aplicación, cando proceda, do previsto en materia de dereitos de subscripción nas dúas letras anteriores.

d) Das achegas non diñeirarias a sociedades, a ganancia ou perda determinarase pola diferenza entre o valor de adquisición dos bens ou dereitos achegados e a cantidade maior das seguintes:

Primeira: o valor nominal das accións ou participacións sociais recibidas pola achega ou, se é o caso, a parte correspondente del. A este valor engadiráselle o importe das primas de emisión.

Segunda: o valor de cotización dos títulos recibidos no día en que se formalice a achega ou o inmediato anterior.

Terceira: o valor de mercado do ben ou dereito achegado.

O valor de transmisión así calculado terase en conta para determina-lo valor de adquisición dos títulos recibidos como consecuencia da achega non diñeiraria.

e) Nos casos de separación dos socios ou disolución de sociedades, considerarase ganancia ou perda patrimonial, sen prexuízo das correspondentes á sociedade, a diferenza entre o valor da cota de liquidación social ou o valor de mercado dos bens recibidos e o valor de adquisición do título ou participación de capital que corresponda.

Nos casos de escisión, fusión ou absorción de sociedades, a ganancia ou perda patrimonial do contribuínte computarase pola diferenza entre o valor de adquisición dos títulos, dereitos ou valores representativos da participación do socio e o valor de mercado dos títulos, numerario ou dereitos recibidos ou o valor do mercado dos entregados.

f) Dun traspaso, a ganancia patrimonial computaráselle ó cedente no importe que lle corresponda no traspaso.

Cando o dereito de traspaso se adquirise mediante prezo, este terá a consideración de prezo de adquisición.

g) De indemnizacións ou capitais asegurados por perdas ou sinistros en elementos patrimoniais, computarase como ganancia ou perda patrimonial a diferenza entre a cantidade percibida e a parte proporcional do valor de adquisición que corresponda ó dano. Cando a indemnización non fose en metálico, computarase a diferenza entre o valor de mercado dos bens, dereitos ou servizos recibidos e a parte proporcional do valor de adquisición que corresponda ó dano. Só se computará ganancia patrimonial cando se derive un aumento no valor do patrimonio do contribuínte.

h) Da permuta de bens ou dereitos, a ganancia ou perda patrimonial determinarase pola diferenza entre o valor de adquisición do ben ou dereito que se cede e o maior dos dous seguintes:

- O valor de mercado do ben ou dereito entregado.
- O valor de mercado do ben ou dereito que se recibe a cambio.

i) Da extinción de rendas vitalicias ou temporais, a ganancia ou perda patrimonial computarase, para o obrigado ó pagamento daquelas, pola diferenza entre o valor de adquisición do capital recibido e a suma das rendas efectivamente satisfeitas.

j) Nas transmisións de elementos patrimoniais a cambio dunha renda temporal ou vitalicia, a ganancia ou perda patrimonial determinarase pola diferenza entre

o valor actual financeiro actuarial da renda e o valor de adquisición dos elementos patrimoniais transmitidos.

k) Cando o titular dun dereito real de gozo ou disfrute sobre inmobles efectúe a súa transmisión, ou cando se produza a súa extinción, para o cálculo da ganancia ou perda patrimonial o importe real a que se refire o artigo 33.1.a) desta lei minorarase de forma proporcional ó tempo durante o cal o titular non percibise rendementos do capital inmobiliario.

l) Nas incorporacións de bens ou dereitos que non deriven dunha transmisión, computarase como ganancia patrimonial o valor de mercado daqueles.

m) Nas operacións realizadas nos mercados de futuros e opcións regulados polo Real decreto 1814/1991, do 20 de decembro, considerarase ganancia ou perda patrimonial o rendemento obtido cando a operación non supoña a cobertura dunha operación principal concertada no desenvolvemento das actividades económicas realizadas polo contribuínte; neste caso tributarán de acordo co previsto na sección 3.ª deste capítulo.

n) Nas transmisións de elementos patrimoniais afectos a actividades económicas, considerarase como valor de adquisición o valor contable, sen prexuízo das especialidades que regulamentariamente se poidan establecer respecto ás amortizacións que minoren o dito valor.

2. Para efectos do disposto nas letras a), b) e c) do punto anterior cando existan valores homoxéneos considerarase que os transmitidos polo contribuínte son aqueles que adquiriu en primeiro lugar. Así mesmo, cando non se transmita a totalidade dos dereitos de subscripción, entenderase que os transmitidos corresponden ós valores adquiridos en primeiro lugar.

Cando se trate de accións totalmente liberadas, considerarase como antigüidade delas a que corresponda ás accións das cales procedan.

3. O disposto nas letras d) e e) do número 1 deste artigo entenderase sen prexuízo do establecido no capítulo VIII do título VIII da Lei 43/1995, do 27 de decembro, do imposto sobre sociedades.

Artigo 36. *Reinvestimento nos supostos de transmisión de vivenda habitual e de elementos afectos a actividades económicas.*

1. Poderán excluírse de gravame as ganancias patrimoniais obtidas pola transmisión da vivenda habitual do contribuínte, sempre que o importe total obtido pola transmisión se reinvesta na adquisición dunha nova vivenda habitual nas condicións que regulamentariamente se determinen.

Cando o importe reinvestido sexa inferior ó total do percibido na transmisión, unicamente se excluírá de tributación a parte proporcional da ganancia patrimonial obtida que corresponda á cantidade reinvestida.

2. Os contribuíntes que realicen actividades económicas e transmitan elementos afectos a elas poderán optar por tributar polas ganancias patrimoniais que se produzan consonte as normas desta lei, ou por aplicalo previsto no artigo 21 da Lei 43/1995, do 27 de decembro, do imposto sobre sociedades, para o reinvestimento de beneficios extraordinarios; neste caso integrarase en cada período impositivo o importe total da ganancia patrimonial imputable a ese período na parte xeral da base imponible.

En ningún caso será aplicable a estas ganancias patrimoniais a exención por reinvestimento previsto no artigo 127 da Lei 43/1995, do 27 de decembro, do imposto sobre sociedades.

Artigo 37. *Ganancias patrimoniais non xustificadas.*

Terán a consideración de ganancias de patrimonio non xustificadas os bens ou dereitos dos que a tenza, declaración ou adquisición non se corresponda coa renda ou patrimonio declarados polo contribuínte, así como a inclusión de débedas inexistentes en calquera declaración por este imposto ou polo imposto sobre o patrimonio, ou o seu rexistro nos libros ou rexistros oficiais.

As ganancias patrimoniais non xustificadas integranse na base liquidable xeral do período impositivo respecto do que se descubran, agás que o contribuínte probe suficientemente que foi titular dos bens ou dereitos correspondentes desde unha data anterior á do período de prescrición.

CAPÍTULO II

Integración e compensación de rendas

Artigo 38. *Integración e compensación de rendas na parte xeral da base imponible.*

A parte xeral da base imponible formarase coa totalidade da renda do contribuínte, excluídas as ganancias e perdas patrimoniais a que se refire o artigo seguinte, e estará constituída:

a) Polo saldo resultante de integrar e compensar entre si, sen limitación ningunha, en cada período impositivo, os rendementos e as imputacións de renda a que se refire o título VII e o artigo 78 desta lei.

b) Polo saldo positivo resultante de integrar e compensar, exclusivamente entre si, en cada período impositivo, as ganancias e perdas patrimoniais, excluídas as previstas no artigo seguinte.

Se o resultado da integración e compensación a que se refire esta letra dese saldo negativo, o seu importe compensarase co saldo positivo das rendas previstas na letra a) deste artigo, obtido no mesmo período impositivo, co límite do 10 por 100 do dito saldo positivo.

Se trala dita compensación quedase saldo negativo, o seu importe compensarase nos catro anos seguintes na mesma orde establecida nos parágrafos anteriores.

En ningún caso se efectuará esta compensación fóra do prazo de catro anos, mediante a acumulación a perdas patrimoniais de exercicios posteriores.

Artigo 39. *Integración e compensación de rendas na parte especial da base imponible.*

1. A parte especial da base imponible estará constituída polo saldo positivo que resulte de integrar e compensar exclusivamente entre si, en cada período impositivo, as ganancias e perdas patrimoniais que se poñan de manifesto con ocasión de transmisións de elementos patrimoniais ou de melloras realizadas neles, con máis de dous anos de antelación á data de transmisión, ou de dereitos de subscripción que correspondan a valores adquiridos, así mesmo, coa mesma antelación.

2. Se o resultado da integración e compensación ofrece saldo negativo, o seu importe só se poderá compensar co das ganancias e perdas patrimoniais que, correspondentes a este mesmo concepto, se poñan de manifesto durante os catro anos seguintes.

3. A compensación deberá efectuarse na contía máxima que permita cada un dos exercicios seguintes e sen que se poida practicar fóra do prazo a que se refire o punto anterior mediante a acumulación a perdas patrimoniais de exercicios posteriores.

CAPÍTULO III

Mínimo persoal e familiar

Artigo 40. *Mínimo persoal e familiar.*

1. O mínimo persoal e familiar a que se refiren os puntos seguintes aplicarase, en primeiro lugar, a reduci-la parte xeral da base imponible, sen que esta poida resultar negativa como consecuencia de tal diminución. O remanente, de o haber, aplicarase a reduci-la parte especial da base imponible, que tampouco poderá resultar negativa.

2. Mínimo persoal.

O mínimo persoal será con carácter xeral de 550.000 pesetas anuais.

Este importe será de 650.000 pesetas cando o contribuínte teña unha idade superior a sesenta e cinco anos, de 850.000 pesetas cando sexa discapacitado e acredite un grao de minusvalidez igual ou superior ó 33 por 100 e inferior ó 65 por 100, e de 1.150.000 pesetas cando o grao de minusvalidez sexa igual ou superior ó 65 por 100.

3. Mínimo familiar.

1.º O mínimo familiar será:

a) 100.000 pesetas anuais por cada ascendente maior de sesenta e cinco anos que dependa e conviva co contribuínte e non teña rendas anuais superiores ó salario mínimo interprofesional, incluídas as exentas.

b) Por cada descendente solteiro menor de vinte-cinco anos, sempre que conviva co contribuínte e non teña rendas anuais superiores ás que se fixen regulamentariamente, co límite mínimo de 200.000 pesetas anuais:

- 200.000 pesetas anuais polo primeiro e segundo.
- 300.000 pesetas anuais polo terceiro e seguintes.

Estas contías incrementaranse:

a') En 25.000 pesetas, en concepto de material escolar, por cada descendente, desde os tres ata os deza-seis anos de idade.

b') En 50.000 pesetas, por cada descendente a cargo menor de tres anos.

c) Por cada unha das persoas citadas nas letras a) e b) anteriores, calquera que sexa a súa idade, que non teñan rendas anuais superiores á contía que se fixe regulamentariamente, co mínimo de 550.000 pesetas, incluídas as exentas, que sexan discapacitadas e acrediten un grao de minusvalidez igual ou superior ó 33 por 100 e inferior ó 65 por 100, ademais das anteriores se proceden, 300.000 pesetas anuais. Esta contía será de 600.000 pesetas anuais cando o grao de minusvalidez acreditado sexa igual ou superior ó 65 por 100.

Para efectos do previsto nas letras b) e c) anteriores, asimiláranse ós descendentes aquelas persoas vinculadas ó contribuínte por razón de tutela e acollemento, nos termos previstos na lexislación civil aplicable.

2.º Non procederá a aplicación dos mínimos familiares a que se refire o número 1.º anterior cando as persoas que xeren o dereito a eles presenten declaración por este imposto ou a comunicación prevista no artigo 81 desta lei.

3.º Cando dous ou máis contribuíntes teñan dereito á aplicación dos mínimos familiares, o seu importe ratearase entre deles por partes iguais.

Emporiso, cando os contribuíntes teñan distinto grao de parentesco co ascendente ou descendente, a aplicación do mínimo familiar corresponderalles ós de grao máis próximo, agás que estes non teñan rendas superiores á contía que se fixe regulamentariamente; neste caso corresponderá ós do seguinte grao.

4. A determinación das circunstancias persoais e familiares que se deban ter en conta para efectos do establecido nos puntos anteriores, realizarase atendendo á situación existente na data de devengo do imposto.

Non obstante, para a aplicación do mínimo familiar por ascendentes será necesario que o ascendente dependa do contribuínte e conviva con el, polo menos, a meta-de do período impositivo.

5. O mínimo persoal e familiar de cada contribuínte estará formado pola suma das contías que resulten aplicables de acordo cos puntos anteriores.

CAPÍTULO IV

Regras especiais de valoración

Artigo 41. *Estimación de rendas.*

1. A valoración das rendas estimadas a que se refire o artigo 6.3 desta lei efectuarase polo valor normal no mercado. Entenderase por este a contraprestación que se acordaría entre suxeitos independentes, agás proba en contrario.

2. Se se trata de préstamos e operacións de captación ou utilización de capitais alleos en xeral, entenderase por valor normal no mercado o tipo de xuro legal do diñeiro que se encontre en vigor o derradeiro día do período impositivo.

Artigo 42. *Operacións vinculadas.*

1. Aplicaranse neste imposto as regras de valoración das operacións vinculadas nos termos previstos no artigo 16 da Lei 43/1995, do 27 de decembro, do imposto sobre sociedades.

2. No caso de que a operación vinculada cunha sociedade corresponda ó exercicio de actividades económicas ou á prestación de traballo persoal por persoas físicas, estas deberán efectuar a súa valoración nos termos previstos no artigo 16 da Lei 43/1995, do 27 de decembro, do imposto sobre sociedades, anteriormente citada, cando impliquen un aumento dos seus ingresos. Neste caso, tamén a entidade procederá a realiza-la dita valoración para efectos do imposto sobre sociedades.

Artigo 43. *Rentas en especie.*

1. Constitúen rendas en especie a utilización, consumo ou obtención, para fins particulares, de bens, dereitos ou servizos de forma gratuíta ou por prezo inferior ó normal de mercado, mesmo cando non supoñan un gasto real para quen as conceda.

Cando o pagador das rendas lle entregue ó contribuínte importes en metálico para que este adquira os bens, dereitos ou servizos, a renda terá a consideración de diñeiraría.

2. No terán a consideración de rendementos do traballo en especie:

a) A entrega ós traballadores en activo, de forma gratuíta ou por prezo inferior ó normal de mercado, de accións ou participacións da propia empresa ou doutras empresas do grupo de sociedades, na parte que non exceda, para o conxunto das entregadas a cada traballador, de 500.000 pesetas anuais ou 1.000.000 de pesetas nos últimos cinco anos, nas condicións que regulamentariamente se establezan.

b) As cantidades destinadas á actualización, capacitación ou reciclaxe do persoal empregado, cando veñan esixidos polo desenvolvemento das súas actividades ou polas características dos postos de traballo.

c) As entregas a empregados de produtos a prezos rebaxados que se realicen en cantinas ou comedores

de empresa ou economatos de carácter social. Terán a consideración de entrega de produtos a prezos rebaxados que se realicen en comedores de empresa as fórmulas indirectas de prestación do servizo cunha contía que non supere a cantidade que regulamentariamente se determine.

d) A utilización dos bens destinados ós servizos sociais e culturais do persoal empregado.

e) As primas ou cotas satisfeitas pola empresa en virtude de contrato de seguro de accidente laboral ou de responsabilidade civil do traballador.

f) As primas ou cotas satisfeitas a entidades aseguradoras para a cobertura de enfermidade do traballador, nas condicións e cos límites que regulamentariamente se establezan.

Artigo 44. *Valoración das rendas en especie.*

1. Con carácter xeral, as rendas en especie valoraranse polo seu valor normal no mercado, coas seguintes especialidades:

1.º Os seguintes rendementos do traballo en especie valoraranse de acordo coas seguintes normas de valoración:

a) No caso de utilización de vivenda, o 10 por 100 do valor catastral.

No caso de inmobles en que os valores catastrais fosen revisados ou modificados de conformidade cos procedementos regulados nos artigos 70 e 71 da Lei 39/1988, do 28 de decembro, reguladora das facendas locais, e que entrasen en vigor a partir do 1 de xaneiro de 1994, o 5 por 100 do valor catastral.

De na data de devengo do imposto os inmobles careceren de valor catastral ou se este non lle fose notificado ó titular, tomarase como base de imputación deles o 50 por 100 daquel polo que se deban computar para efectos do imposto sobre o patrimonio. Nestes casos, a porcentaxe será do 5 por 100.

A valoración resultante non poderá exceder do 10 por 100 das restantes contraprestacións do traballo.

b) No caso da utilización ou entrega de vehículos automóbiles:

— No suposto de entrega, o custo de adquisición para o pagador, incluídos os tributos que graven a operación.

— No suposto de uso, o 20 por 100 anual do custo a que se refire o parágrafo anterior. En caso de que o vehículo non sexa propiedade do pagador, a dita porcentaxe aplicarase sobre o valor de mercado que lle correspondería ó vehículo se fose novo.

— No suposto de uso e posterior entrega, a valoración desta última efectuarase tendo en conta a valoración resultante do uso anterior.

c) Nos préstamos con tipos de xuro inferiores ó legal do diñeiro, a diferenza entre o xuro pagado e o xuro legal do diñeiro vixente no período.

d) Polo custo para o pagador, incluídos os tributos que graven a operación, as seguintes rendas:

— As prestacións en concepto de manutención, hospedaxe, viaxes e similares.

— As primas ou cotas satisfeitas en virtude de contrato de seguro ou outro similar, sen prexuízo do previsto nas letras e) e f) do número 2 do artigo anterior.

— As cantidades destinadas a satisfacer gastos de estudos e manutención do contribuínte ou doutras persoas ligadas a el por vínculo de parentesco, incluídos os afíns, ata o cuarto grao inclusive, sen prexuízo do previsto no número 2 do artigo anterior.

e) Polo seu importe, as contribucións satisfeitas polos promotores de plans de pensións, así como as

cantidades satisfeitas por empresarios para lles facer fronte ós compromisos por pensións nos termos previstos pola disposición adicional primeira da Lei 8/1987, do 8 de xuño, de regulación dos plans e fondos de pensións, e a súa normativa de desenvolvemento.

f) Malia o previsto nas letras anteriores, cando o rendimento do traballo en especie sexa satisfeito por empresas que teñan como actividade habitual a realización das actividades que dan lugar a el, a valoración non poderá ser inferior ó prezo ofertado ó público do ben, dereito ou servizo de que se trate.

2.º As ganancias patrimoniais en especie valoraranse de acordo cos artigos 32 e 35 desta lei.

2. Nos casos de rendas en especie, a súa valoración realizarase segundo as normas contidas nesta lei. O dito valor engadiráselle o ingreso á conta, agás que o seu importe lle fose repercutido ó receptor da renda.

CAPÍTULO V

Réximes de determinación da base imponible

Artigo 45. *Réximes de determinación da base imponible.*

1. A contía dos distintos compoñentes da base imponible determinarase con carácter xeral polo réxime de estimación directa.

2. A determinación dos rendementos de actividades económicas levarase a cabo a través dos seguintes réximes:

a) Estimación directa, que se aplicará como réxime xeral, e que admitirá dúas modalidades:

— A normal.
— A simplificada. Esta modalidade aplicarase para determinadas actividades económicas cun importe neto de cifra de negocios, para o conxunto de actividades desenvolvidas polo contribuínte que non supere os 100.000.000 de pesetas no ano inmediato anterior, agás que renuncie á súa aplicación, nos termos que regulamentariamente se establezan.

b) Estimación obxectiva de rendementos para determinadas actividades económicas, que se regulará regulamentariamente consonte as seguintes normas:

1.ª Os contribuíntes que reúnan as circunstancias previstas nas normas reguladoras deste réxime determinarán os seus rendementos de acordo con el, agás que renuncien á súa aplicación, nos termos que regulamentariamente se establezan.

2.ª O réxime de estimación obxectiva aplicarase conxuntamente cos réximes especiais establecidos no imposto sobre o valor engadido ou o imposto xeral indirecto canario, cando así se determine regulamentariamente.

3.ª O ámbito de aplicación do réxime de estimación obxectiva fixarase, entre outros extremos, ben pola natureza das actividades e cultivos, ben por módulos obxectivos como o volume de operacións, o número de traballadores, o importe das compras, a superficie das explotacións ou os activos fixos utilizados, cos límites que, para o conxunto de actividades desenvolvidas polo contribuínte, se determinen regulamentariamente.

4.ª Regulamentariamente poderá establecerse a aplicación do réxime de estimación obxectiva ás entidades en réxime de atribución de rendas.

3. O réxime de estimación indirecta aplicarase de conformidade co disposto na Lei 230/1963, do 28 de decembro, xeral tributaria.

Na estimación indirecta dos rendementos procedentes de actividades económicas teranse en conta, preferentemente, os signos, índices ou módulos establecidos para a estimación obxectiva, cando se trate de contribuíntes que renunciaren a este último réxime de determinación da base imponible.

CAPÍTULO VI

Base liquidable

SECCIÓN 1.ª BASE LIQUIDABLE XERAL

Artigo 46. *Base liquidable xeral.*

A base liquidable xeral estará constituída polo resultado de practicar na parte xeral da base imponible, exclusivamente, as seguintes reducións:

1. No caso de achegas a mutualidades e plans de pensións:

1.º As cantidades aboadas en virtude de contratos de seguro concertados con mutualidades de previsión social por profesionais non integrados nalgún dos réximes da Seguridade Social, na parte que teña por obxecto a cobertura das continxencias previstas no artigo 8.6 da Lei 8/1987, do 8 de xuño, de regulación dos plans e fondos de pensións, sempre que non tivesen a consideración de gasto deducible para achalos rendementos netos de actividades económicas, nos termos que prevé o segundo parágrafo da regra 1.ª do artigo 28 da presente lei.

2.º As cantidades aboadas en virtude de contratos de seguro concertados con mutualidades de previsión social por profesionais ou empresarios individuais integrados en calquera dos réximes da Seguridade Social, na parte que teña por obxecto a cobertura das continxencias previstas no artigo 8.6 da Lei 8/1987, do 8 de xuño, de regulación dos plans e fondos de pensións.

3.º As cantidades aboadas en virtude de contratos de seguro concertados con mutualidades de previsión social por traballadores por conta allea ou socios traballadores, incluídas as contribucións do promotor que lles fosen imputadas en concepto de rendementos do traballo, cando se efectúen de acordo co previsto na disposición adicional primeira da Lei 8/1987, do 8 de xuño, de regulación dos plans e fondos de pensións, con inclusión do desemprego para os citados socios traballadores.

Os contratos de seguro concertados con mutualidades de previsión social ós que se refiren os tres números anteriores deberán reunir, ademais dos sinalados con anterioridade, os seguintes requisitos:

a) As achegas anuais máximas a tales contratos, incluíndo, se é o caso, as que fosen imputadas polos promotores, non poderán supera-las cantidades previstas no artigo 5.3 da Lei 8/1987, do 8 de xuño, de regulación dos plans e fondos de pensións.

b) Os dereitos consolidados dos mutualistas só se poderán facer efectivos nos supostos previstos, para os plans de pensións, polo artigo 8.8 da Lei 8/1987, do 8 de xuño, de regulación dos plans e fondos de pensións.

De se dispor, total ou parcialmente, de tales dereitos consolidados en supostos distintos, o contribuínte deberá repoñe-las reducións na base imponible indebidamente practicadas, practicando declaracións-liquidacións complementarias, con inclusión dos xuros de demora. Pola súa banda, as cantidades percibidas pola disposición anticipada dos dereitos consolidados tributarán como rendementos do capital mobiliario, agás que proveñan dos contratos de seguro a que se refire o núme-

ro 3.º deste punto; neste caso, tributarán como rendementos do traballo.

c) As prestacións percibidas tributarán na súa integridade, sen que en ningún caso poidan minorarse nas contías correspondentes ós excesos das contribucións sobre os límites de redución na base imponible ós que se refire este artigo. Sen embargo, resultará aplicable a regra prevista na letra c) do artigo 27 da Lei 8/1987, do 8 de xuño, de regulación dos plans e fondos de pensións.

4.º As achegas realizadas polos partícipes en plans de pensións, incluíndo as contribucións do promotor que lles fosen imputadas en concepto de rendementos do traballo.

Como límite máximo conxunto destas reducións aplícarase a menor das cantidades seguintes:

a) O 20 por 100 da suma dos rendementos netos do traballo e de actividades económicas percibidos individualmente no exercicio.

Para estes efectos, consideraranse rendementos de actividades económicas os imputados polas sociedades transparentes reguladas no artigo 75, número 1, letras b) e c) da Lei 43/1995, do 27 de decembro, do imposto sobre sociedades, ós seus socios que efectivamente exerzan a súa actividade a través delas como profesionais, artistas ou deportistas.

b) 1.100.000 pesetas anuais.

O límite máximo de redución fiscal dependerá do límite financeiro que en cada caso se fixe, en virtude do establecido no artigo 5.3 da Lei 8/1987, do 8 de xuño, de regulación dos plans e fondos de pensións.

2. As pensións compensatorias a favor do cónxuxe e as anualidades por alimentos, con excepción das fixadas en favor dos fillos do contribuínte, satisfeitas ambas por decisión xudicial.

Artigo 47. *Compensación de bases liquidables xerais negativas.*

1. Se a base liquidable xeral resultase negativa, o seu importe poderá ser compensado cos das bases liquidables xerais positivas que se obteñan nos catro anos seguintes.

2. A compensación deberá efectuarse na contía máxima que permita cada un dos exercicios seguintes e sen que poida practicarse fóra do prazo a que se refire o punto anterior mediante a acumulación a bases liquidables xerais negativas de anos posteriores.

SECCIÓN 2.ª BASE LIQUIDABLE ESPECIAL

Artigo 48. *Base liquidable especial.*

A base liquidable especial estará constituída pola parte especial da base imponible.

TÍTULO III

Cálculo do imposto

CAPÍTULO I

Determinación da cota íntegra estatal

Artigo 49. *Cota íntegra estatal.*

A cota íntegra estatal será a suma das cantidades resultantes de aplica-los tipos de gravame, ós que se refiren os artigos 50 e 53 desta lei, ás bases liquidables xeral e especial, respectivamente.

Artigo 50. *Escala xeral do imposto.*

1. A base liquidable xeral será gravada ós tipos que se indican na seguinte escala:

Base liquidable Ata pesetas	Cota íntegra Pesetas	Resto base liquidable Ata pesetas	Tipo aplicable Porcentaxe
0	0	600.000	15,00
600.000	90.000	1.500.000	20,17
2.100.000	392.550	2.000.000	23,57
4.100.000	863.950	2.500.000	31,48
6.600.000	1.650.950	4.400.000	38,07
11.000.000	3.326.030	en diante	39,60

2. Entenderase por tipo medio de gravame estatal o derivado de multiplicar por 100 o cociente resultante de dividi-la cota obtida pola aplicación da escala prevista no número anterior pola base liquidable xeral. O tipo medio de gravame estatal expresarase con dous decimais.

Artigo 51. *Especialidades aplicables nos supostos de anualidades por alimentos a favor dos fillos.*

Os contribuíntes que lles satisfagan anualidades por alimentos ós seus fillos por decisión xudicial, cando o importe daquelas sexa inferior á base liquidable xeral, aplicarán a escala do artigo anterior separadamente ó importe das anualidades por alimentos e ó resto da base liquidable xeral.

Artigo 52. *Escala aplicable ós residentes no estranxeiro.*

No caso dos contribuíntes que tivesen a súa residencia habitual no estranxeiro por concorrer algunha das circunstancias ás que se refiren os números 2 e 3 do artigo 9 desta lei, as escalas aplicables serán as establecidas no número 1 do artigo 50 e no número 1 do artigo 61, ambos desta lei.

Artigo 53. *Tipos de gravame especiais.*

1. A base liquidable especial gravarase ó tipo do 17 por 100.

2. A base liquidable especial dos contribuíntes a que se refire o artigo 9, números 2 e 3, desta lei, gravarase ó tipo do 20 por 100.

CAPÍTULO II

Determinación da cota líquida estatal

Artigo 54. *Cota líquida estatal.*

1. A cota líquida estatal do imposto será o resultado de diminuí-la cota íntegra estatal no 85 por 100 do importe total das deducións que procedan das previstas no artigo 55 desta lei.

2. O resultado das operacións a que se refire o número anterior non poderá ser negativo.

Artigo 55. *Deducións.*

1. Deducción por investimento en vivenda habitual.

1.º Os contribuíntes poderán aplicar unha deducción por investimento na súa vivenda habitual de acordo cos seguintes requisitos e circunstancias:

a) Con carácter xeral, poderán deducirse o 15 por 100 das cantidades satisfeitas no período de que

se trate pola adquisición ou rehabilitación da vivenda que constituía ou vaia constituí-la residencia habitual do contribuínte. Para estes efectos, a rehabilitación deberá cumprir-las condicións que se establezan regulamentariamente.

A base máxima desta deducción será de 1.500.000 pesetas anuais e estará constituída polas cantidades satisfeitas para a adquisición ou rehabilitación da vivenda, incluídos os gastos orixinados que corresen por conta do adquirente e, no caso de financiamento alleo, a amortización, os xuros e os demais gastos derivados del.

Tamén poderán aplicar esta deducción polas cantidades que se depositen en entidades de crédito, en contas que cumpran os requisitos de formalización e disposición que se establezan regulamentariamente, e sempre que se destinen á primeira adquisición ou rehabilitación da vivenda habitual, co límite, conxuntamente co previsto no parágrafo anterior, de 1.500.000 pesetas anuais.

b) Cando na adquisición ou rehabilitación da vivenda habitual se utilice financiamento alleo, as porcentaxes de deducción aplicables á base de deducción a que se refire a letra a) anterior serán, nas condicións e cos requisitos que se establezan regulamentariamente, os seguintes:

— Durante os dous anos seguintes á adquisición ou rehabilitación, o 25 por 100 sobre as primeiras 750.000 pesetas e o 15 por 100 sobre o exceso ata 1.500.000 pesetas.

— Con posterioridade, as porcentaxes anteriores serán do 20 por 100 e do 15 por 100, respectivamente.

2.º Cando se adquira unha vivenda habitual tendo desfrutado da deducción por adquisición doutras vivendas habituais anteriores, non se poderá practicar deducción pola adquisición ou rehabilitación da nova en tanto as cantidades investidas nela non superen as investidas nas anteriores, na medida en que fosen obxecto de deducción.

Cando o alleamento dunha vivenda habitual xerese unha ganancia patrimonial exenta por reinvestimento, a base de deducción pola adquisición ou rehabilitación da nova minorarase no importe da ganancia patrimonial á que se aplique a exención por reinvestimento. Neste caso, non se poderá practicar deducción pola adquisición da nova mentres as cantidades investidas nela non superen tanto o prezo da anterior, na medida en que fose obxecto de deducción, como a ganancia patrimonial exenta por reinvestimento.

3.º Entenderase por vivenda habitual aquela na que o contribuínte resida durante un prazo continuado de tres anos. Sen embargo, entenderase que a vivenda tivo aquel carácter cando, malia non transcorre-lo dito prazo, se produza o falecemento do contribuínte ou concorran circunstancias que necesariamente esixan o cambio de vivenda, tales como separación matrimonial, traslado laboral, obtención de primeiro emprego ou de emprego máis vantaxoso ou outras análogas.

4.º Tamén poderán aplica-la deducción por investimento en vivenda habitual os contribuíntes minusválidos que efectúen obras e instalacións de adecuación nela, incluídos os elementos comúns do edificio e os que sirvan de paso necesario entre o predio e a vía pública, coas seguintes especialidades:

a) As obras e instalacións de adecuación deberán ser certificadas pola Administración competente como necesarias para a accesibilidade e comunicación sensorial que facilite o desenvolvemento digno e adecuado das persoas con minusvalidez, nos termos que se establezan regulamentariamente.

b) A base máxima desta deducción, independentemente da fixada na letra a) do número 1.º anterior, será de 2.000.000 de pesetas anuais.

c) Cando no investimento para a adecuación da vivenda se utilice financiamento alleo, as porcentaxes de deducción aplicables serán, nas condicións e requisitos que se establezan regulamentariamente, os previstos na letra b) do número 1.º anterior.

d) Entenderase como circunstancia que necesariamente esixe o cambio de vivenda cando a anterior resulte inadecuada en razón da minusvalidez.

e) Tamén darán dereito a deducción as obras e instalacións de adecuación que deban efectuarse en vivendas ocupadas polo contribuínte minusválido a título de arrendatario, subarrendatario ou usufructuario.

2. Deduccions en actividades económicas.

Os contribuíntes por este imposto que exerzan actividades económicas seranlles de aplicación os incentivos e estímulos ó investimento empresarial establecidos ou que se establezan na normativa do imposto sobre sociedades, con igualdade de porcentaxes e límites de deducción.

Sen embargo, estes incentivos só serán de aplicación ós contribuíntes en réxime de estimación obxectiva cando así se estableza regulamentariamente tendo en conta as características e obrigas formais do citado réxime.

3. Deduccions por donativos.

Os contribuíntes poderán aplicar, neste concepto:

a) As deduccions previstas na Lei 30/1994, do 24 de novembro, de fundacions e de incentivos fiscais á participación privada en actividades de interese xeral.

b) O 10 por 100 das cantidades doadas ás fundacions legalmente recoñecidas que lle rendan contas ó órgano do protectorado correspondente, así como ás asociacións declaradas de utilidade pública, non comprendidas na letra anterior.

4. Deducción por rendas obtidas en Ceuta ou en Melilla.

1.º Contribuíntes residentes en Ceuta ou en Melilla.

a) Os contribuíntes que teñan a súa residencia habitual en Ceuta ou en Melilla terán unha deducción o 50 por 100 da parte da suma das cotas íntegras estatal e autonómica ou complementaria que proporcionalmente corresponda ás rendas computadas para a determinación das bases liquidables que fosen obtidas en Ceuta ou en Melilla.

b) Tamén gozarán da presente deducción os contribuíntes que manteñan a súa residencia habitual en Ceuta ou en Melilla durante un prazo non inferior a cinco anos, nos períodos impositivos iniciados con posterioridade ó final dese prazo, polas rendas obtidas fóra das ditas cidades cando, polo menos, unha terceira parte do patrimonio neto do contribuínte, determinado conforme a normativa reguladora do imposto sobre o patrimonio, estea situado nas ditas cidades.

A contía máxima das rendas obtidas fóra das ditas cidades que poden gozar da deducción será o importe neto dos rendementos e ganancias e perdas patrimoniais obtidos nas devanditas cidades.

2.º Os contribuíntes que non teñan a súa residencia habitual en Ceuta ou en Melilla, terán unha deducción do 50 por 100 da parte da suma das cotas íntegras estatal e autonómica ou complementaria que proporcionalmente corresponda ás rendas computadas para a determinación das bases liquidables positivas que fosen obtidas en Ceuta ou en Melilla.

En ningún caso se aplicará esta deducción ás rendas seguintes:

As procedentes de institucións de investimento colectivo, agás cando a totalidade dos seus activos estea investido en Ceuta ou en Melilla, nas condicións que regulamentariamente se determinen.

As rendas ás que se refiren as letras a), e) e i) do número seguinte.

3.º Para os efectos previstos nesta lei, consideraranse rendas obtidas en Ceuta ou en Melilla as seguintes:

a) Os rendementos do traballo, cando deriven de traballos de calquera clase realizados nos devanditos territorios.

b) Os rendementos que procedan da titularidade de bens inmobles situados en Ceuta ou en Melilla ou de dereitos reais que recaian sobre eles.

c) As que procedan do exercicio de actividades económicas efectivamente realizadas, nas condicións que regulamentariamente se determinen, en Ceuta ou en Melilla.

d) As ganancias patrimoniais que procedan de bens inmobles radicados en Ceuta ou en Melilla.

e) As ganancias patrimoniais que procedan de bens mobles situados en Ceuta ou en Melilla.

f) Os rendementos do capital mobiliario procedentes de obrigacións ou préstamos, cando os capitais estean investidos nos ditos territorios e alí xeren as rendas correspondentes.

g) Os rendementos do capital mobiliario procedentes do arrendamento de bens mobles, negocios ou minas, nas condicións que regulamentariamente se determinen.

h) As rendas procedentes de sociedades que operen efectiva e materialmente en Ceuta ou en Melilla e con domicilio e obxecto social exclusivo nos ditos territorios.

i) Os rendementos procedentes de depósitos ou contas en toda clase de institucións financeiras situadas en Ceuta ou en Melilla.

5. Deducción por investimentos e gastos realizados en bens de interese cultural.

Os contribuíntes poderán aplicar unha deducción por estes conceptos, de acordo con calquera das seguintes modalidades:

a) O 15 por 100 dos investimentos realizados na adquisición de bens que estean inscritos no Rexistro Xeral de Bens de Interese Cultural, de acordo co disposto no artigo 69.2 da Lei 16/1985, do 25 de xuño, do patrimonio histórico español, sempre que o ben permaneza no patrimonio do titular durante un período de tempo non inferior a tres anos e se formalice a comunicación da transmisión ó dito Rexistro Xeral de Bens de Interese Cultural.

b) O 15 por 100 do importe dos gastos de conservación, reparación, restauración, difusión e exposición dos bens que cumbran os requisitos establecidos na letra anterior, entremetres non se poidan deducir como gastos fiscalmente admisibles, para efectos de determina-lo rendemento neto que, se é o caso, proceder.

Artigo 56. *Límites de determinadas deduccions.*

1. A base das deduccions a que se refiren os números 3 e 5 do artigo 55 desta lei, non poderá exceder do 10 por 100 da base liquidable do contribuínte.

2. Os límites da deducción a que se refire o número 2 do artigo 55 desta lei aplicaranse sobre a cota que resulte de minora-la suma das cotas íntegras estatal e autonómica ou complementaria no importe total das deduccions por investimento en vivenda habitual e por investimentos e gastos en bens de interese cultural.

Artigo 57. *Comprobación da situación patrimonial.*

1. A aplicación da deducción por investimento en vivenda requirirá que o importe comprobado do patrimonio do contribuínte ó finaliza-lo período da imposición exceda do valor resultante da súa comprobación ó

comenzo del polo menos na contía dos investimentos realizados, sen computa-los xuros e demais gastos de financiamento.

2. Para estes efectos, non se computarán os incrementos ou diminucións de valor experimentados durante o período impositivo polos elementos patrimoniais que ó final del sigan formando parte do patrimonio do contribuínte.

TÍTULO IV

Gravame autonómico ou complementario

CAPÍTULO I

Normas comúns

Artigo 58. *Normas comúns aplicables para a determinación do gravame autonómico ou complementario.*

Para a determinación do gravame autonómico ou complementario aplicaranse as normas relativas á suxeición ó imposto e á determinación da capacidade económica contidas nos títulos I e II desta lei, así como as relativas á tributación familiar, réximes especiais e institucións de investimento colectivo, contidas nos títulos VI, VII e VIII desta lei.

CAPÍTULO II

Residencia habitual no territorio dunha comunidade autónoma

Artigo 59. *Residencia habitual no territorio dunha comunidade autónoma.*

1. Para efectos desta lei, considerarase que os contribuíntes con residencia habitual en territorio español son residentes no territorio dunha comunidade autónoma:

1.º Cando permanezan no seu territorio un maior número de días do período impositivo.

Para determina-lo período de permanencia computaranse as ausencias temporais.

Salvo proba en contrario, considerarase que unha persoa física permanece no territorio dunha comunidade autónoma cando no devandito territorio radique a súa vivenda habitual.

2.º De non ser posible determina-la permanencia a que se refire o punto 1.º anterior, consideraranse residentes no territorio da comunidade autónoma onde teñan o seu principal centro de intereses. Considerarase como tal o territorio onde obteñan a maior parte da base imponible do imposto sobre a renda das persoas físicas, determinada polos seguintes compoñentes de renda:

a) Rendementos do traballo, que se entenderán obtidos onde radique o centro de traballo respectivo, se existe.

b) Rendementos do capital inmobiliario e ganancias patrimoniais derivados de bens inmobles, que se entenderán obtidos no lugar en que radiquen estes.

c) Rendementos derivados de actividades económicas, xa sexan empresariais ou profesionais, que se entenderán obtidos onde radique o centro de xestión de cada unha delas.

d) Bases imputadas no réxime de transparencia profesional, que se entenderán obtidas no lugar no que se desenvolva a actividade profesional.

3.º Cando non se poida determina-la residencia conforme os criterios establecidos nos puntos 1.º e 2.º anteriores, consideraranse residentes no lugar da súa última

residencia declarada para efectos do imposto sobre a renda das persoas físicas.

2. As persoas físicas residentes no territorio dunha comunidade autónoma que pasasen a te-la súa residencia habitual no doutra, cumpriran as súas obrigas tributarias de acordo coa nova residencia, cando esta actúe como punto de conexión.

Ademais, cando en virtude do previsto no número 3 seguinte deba considerarse que non existiu cambio de residencia, as persoas físicas deberán presenta-las declaracións complementarias que correspondan, con inclusión dos xuros de demora.

O prazo de presentación das declaracións complementarias terminará o mesmo día que conclúa o prazo de presentación das declaracións polo imposto sobre a renda das persoas físicas correspondentes ó ano en que concorran as circunstancias que, segundo o previsto no número 3 seguinte, determinen que deba considerarse que non existiu cambio de residencia.

3. Non producirán efecto os cambios de residencia que teñan por obxecto principal lograr unha menor tributación efectiva neste imposto.

Presumirase, salvo que a nova residencia se prolongue de maneira continuada durante, alomenos, tres anos, que non existiu cambio, en relación co rendemento cedido do imposto sobre a renda das persoas físicas, cando concorran as seguintes circunstancias:

a) Que no ano no que se produce o cambio de residencia ou no seguinte, a base imponible do imposto sobre a renda das persoas físicas sexa superior en, alomenos, un 50 por 100 á do ano anterior ó cambio.

En caso de tributación conxunta determinarase de acordo coas normas de individualización.

b) Que no ano no que se produce a situación a que se refire a letra anterior, a súa tributación efectiva polo imposto sobre a renda das persoas físicas sexa inferior á que tería correspondido de acordo coa normativa aplicable na comunidade autónoma na que residía con anterioridade ó cambio.

c) Que no ano seguinte a aquel no que se produce a situación a que se refire a letra a) anterior, ou no seguinte, volva te-la súa residencia habitual no territorio da comunidade autónoma na que residiu con anterioridade ó cambio.

4. As persoas físicas residentes en territorio español, que non permanezan no dito territorio máis de cento oitenta e tres días durante o ano natural, consideraranse residentes no territorio da comunidade autónoma en que radique o núcleo principal ou a base das súas actividades ou dos seus intereses económicos.

5. As persoas físicas residentes en territorio español por aplicación da presunción prevista no último parágrafo do número 1 do artigo 9 da presente lei, consideraranse residentes no territorio da comunidade autónoma en que residan habitualmente o cónxuxe non separado legalmente e os fillos menores de idade que dependen delas.

CAPÍTULO III

Cálculo do gravame autonómico ou complementario

SECCIÓN 1.ª DETERMINACIÓN DA COTA ÍNTEGRA AUTONÓMICA OU COMPLEMENTARIA

Artigo 60. *Cota íntegra autonómica ou complementaria.*

A cota íntegra autonómica ou complementaria do imposto será a suma das contías resultantes de aplica-los tipos de gravame, ós que se refiren os artigos 61 e 63 desta lei, á base liquidable xeral e especial, respectivamente.

Artigo 61. *Escala autonómica ou complementaria do imposto.*

1. A base liquidable xeral será gravada ós tipos da escala autonómica do imposto que, conforme o previsto no artigo 13.un.1.º a) da Lei 14/1996, do 30 de decembro, de cesión de tributos do Estado ás comunidades autónomas e de medidas fiscais complementarias, fose aprobada pola comunidade autónoma.

Se a comunidade autónoma non tivese aprobada a escala a que se refire o parágrafo anterior ou non tivese asumidas competencias normativas en materia do imposto sobre a renda das persoas físicas, será aplicable a seguinte escala complementaria:

Base liquidable Ata pesetas	Cota íntegra Pesetas	Resto base liquidable Ata pesetas	Tipo aplicable Porcentaxe
0	0	600.000	3,00
600.000	18.000	1.500.000	3,83
2.100.000	75.450	2.000.000	4,73
4.100.000	170.050	2.500.000	5,72
6.600.000	313.050	4.400.000	6,93
11.000.000	617.970	en diante	8,40

2. Entenderase por tipo medio de gravame autonómico ou complementario o derivado de multiplicar por 100 o cociente resultante de dividi-la cota obtida pola aplicación da escala prevista no número anterior pola base liquidable xeral. O tipo medio de gravame autonómico expresarase con dous decimais.

Artigo 62. *Especialidades aplicables nos supostos de anualidades por alimentos a favor dos fillos.*

Os contribuíntes que satisfagan anualidades por alimentos ós seus fillos por decisión xudicial, cando o importe daquelas sexa inferior á base liquidable xeral, aplicarán a escala do artigo anterior separadamente ó importe das anualidades por alimentos e ó resto da base liquidable xeral.

Artigo 63. *Tipo de gravame especial.*

A base liquidable especial gravarase co tipo do 3 por 100.

SECCIÓN 2.ª DETERMINACIÓN DA COTA LÍQUIDA AUTONÓMICA OU COMPLEMENTARIA

Artigo 64. *Cota líquida autonómica ou complementaria.*

1. A cota líquida autonómica ou complementaria será o resultado de diminuí-la cota íntegra autonómica ou complementaria na suma:

a) Do 15 por 100 do importe total das deducións que procedan das previstas no artigo 55 desta lei, cos límites e requisitos de situación patrimonial previstos nos seus artigos 56 e 57.

b) Do importe das deducións establecidas pola comunidade autónoma no exercicio das competencias previstas na Lei 14/1996, do 30 de decembro, de cesión de tributos do Estado ás comunidades autónomas e de medidas fiscais complementarias.

2. O resultado das operacións a que se refire o número anterior non poderá ser negativo.

TÍTULO V

Cota diferencial

Artigo 65. *Cota diferencial.*

A cota diferencial será o resultado de minora-la cota líquida total do imposto, que será a suma das cotas líquidas, estatal e autonómica ou complementaria, nos seguintes importes:

a) As deducións por dobre imposición de dividendos e por dobre imposición internacional previstas nos artigos 66 e 67 desta lei.

b) As retencións, os ingresos á conta e os pagamentos fraccionados previstos nesta lei e nas súas normas regulamentarias de desenvolvemento.

c) As cotas satisfeitas polo imposto sobre sociedades polas sociedades sometidas ó réxime de transparencia fiscal, ás que se refire o artigo 75 da Lei 43/1995, do 27 de decembro, do imposto sobre sociedades, así como as cotas que fosen imputadas ás devanditas sociedades.

A dedución destas cotas, xunto cos pagamentos á conta imputados correspondentes a elas, terá como límite máximo o derivado de aplica-lo tipo medio efectivo deste imposto á parte da base liquidable correspondente á base imponible imputada, cando concorran as seguintes circunstancias:

1.ª Que correspondan a sociedades transparentes das previstas nas letras b) e c) do artigo 75 da Lei 43/1995, do 27 de decembro, do imposto sobre sociedades, nas que a imputación non se realice integramente ás persoas físicas que, directa ou indirectamente, estean vinculadas ó desenvolvemento das actividades profesionais das que deriven os ingresos da sociedade transparente, ou ás persoas físicas das actuacións artísticas ou deportivas das cales deriven os ingresos para a sociedade transparente, ou das previstas na letra a) do mencionado artigo.

2.ª Que a tributación efectiva do imposto sobre a renda das persoas físicas sexa inferior á do imposto sobre sociedades, nos termos que regulamentariamente se prevegan.

Cando opere o límite a que se refire o parágrafo anterior deducirase, adicionalmente, o exceso dos pagamentos á conta imputados sobre a diferenza entre a cota íntegra do imposto sobre sociedades e as deducións e bonificacións a que se refiren os capítulos II, III e IV do título VII da Lei 43/1995, do 27 de decembro, do imposto sobre sociedades.

d) As deducións a que se refiren o artigo 75.8 e o artigo 76.4 desta lei.

Artigo 66. *Deducción por dobre imposición de dividendos.*

1. Deduciranse os importes que resulten de aplica-las porcentaxes que a continuación se indican, cando se trate dos rendementos a que se refire o número 1 do artigo 23 desta lei e da parte de base imponible imputada dunha sociedade transparente que corresponda a tales rendementos:

40 por 100, con carácter xeral.

25 por 100 cando, de acordo co citado precepto, tería procedido multiplica-lo rendimento pola porcentaxe do 125 por 100.

0 por 100 cando, de acordo co citado precepto, tería procedido multiplica-lo rendimento pola porcentaxe do 100 por 100.

Para a dedución por dobre imposición correspondente ós retornos das cooperativas protexidas e especialmente protexidas, reguladas pola Lei 20/1990, do 19 de decembro, sobre réxime fiscal das cooperativas, atenderase ó disposto no artigo 32 da devandita lei.

2. A base desta dedución estará constituída polo importe íntegro percibido.

3. As cantidades non deducidas por insuficiencia de cota líquida poderán deducirse nos catro anos seguintes.

Artigo 67. *Deducción por dobre imposición internacional.*

1. Cando entre as rendas do contribuínte figuren rendementos ou ganancias patrimoniais obtidos e gravados no estranxeiro, deducirase a menor das cantidades seguintes:

a) O importe efectivo do satisfeito no estranxeiro por razón de gravame de carácter persoal sobre tales rendementos ou ganancias patrimoniais.

b) O resultado de aplica-lo tipo de gravame á parte de base liquidable gravada no estranxeiro.

2. Para estes efectos, o tipo de gravame será o resultado de multiplicar por 100 o cociente obtido de dividi-la cota líquida total pola base liquidable. Con tal fin deberase diferencia-lo tipo de gravame que corresponda ás rendas que deban integrarse na parte xeral ou especial da base imponible, segundo proceda. O tipo de gravame expresarase con dous decimais.

TÍTULO VI

Tributación familiar

Artigo 68. *Tributación conxunta.*

1. Poderán tributar conxuntamente as persoas que formen parte dalgunha das seguintes modalidades de unidade familiar:

1.ª A integrada polos cónxuxes non separados legalmente e, se os houber:

a) Os fillos menores, con excepción dos que, co consentimento dos pais, vivan independentes destes.

b) Os fillos maiores de idade incapacitados xudicialmente suxeitos a patria potestade prorrogada ou rehabilitada.

2.ª Nos casos de separación legal, ou cando non exista vínculo matrimonial, a formada polo pai ou a nai e tódolos fillos que convivan con un ou outro e que reúnan os requisitos a que se refire a regra 1.ª deste artigo.

2. Ninguén poderá formar parte de dúas unidades familiares ó mesmo tempo.

3. A determinación dos membros da unidade familiar realizarase atendendo á situación existente a 31 de decembro de cada ano, salvo no caso de falecemento durante o ano dalgún membro da unidade familiar, caso no que os restantes membros da unidade familiar poderán optar pola tributación conxunta, incluíndo as rendas do falecido.

Artigo 69. *Opción pola tributación conxunta.*

1. As persoas físicas integradas nunha unidade familiar poderán optar, en calquera período impositivo, por tributar conxuntamente no imposto sobre a renda das persoas físicas, de acordo coas normas xerais do imposto e as disposicións do presente título, sempre

que tódolos seus membros sexan contribuíntes por este imposto.

A opción pola tributación conxunta non vinculará para períodos sucesivos.

2. A opción pola tributación conxunta deberá abrangue-la totalidade dos membros da unidade familiar. Se un deles presenta declaración individual, os restantes deberán utiliza-lo mesmo réxime.

A opción exercitada para un período impositivo non poderá ser modificada con posterioridade respecto de tal período unha vez finalizado o prazo regulamentario de declaración.

En caso de falta de declaración, os contribuíntes tributarán individualmente, salvo que manifesten expresamente a súa opción no prazo de dez días a partir do requirimento da Administración tributaria.

Artigo 70. *Normas aplicables na tributación conxunta.*

1. Na tributación conxunta serán aplicables as regras xerais do imposto sobre determinación da renda dos contribuíntes, determinación das bases imponible e liquidable e determinación da débeda tributaria, coas especialidades que se fixan nos números seguintes.

2. Os importes e límites cuantitativos establecidos para efectos da tributación individual, aplicaranse en idéntica contía na tributación conxunta, sen que proceda a súa elevación ou multiplicación en función do número de membros da unidade familiar.

Emporiso:

1.º O límite máximo de redución da base imponible prevista na letra b) do número 1 do artigo 46 desta lei será aplicado individualmente por cada partícipe ou mutualista integrado na unidade familiar.

2.º Na primeira das modalidades de unidade familiar do artigo 68 desta lei, o mínimo persoal previsto con carácter xeral no número 2 do artigo 40 desta lei aplicarase tendo en conta as circunstancias de cada un dos cónxuxes, co mínimo conxunto de 1.100.000 pesetas.

3.º Na segunda das modalidades de unidade familiar do artigo 68 desta lei, o mínimo persoal previsto no número 2 do artigo 40 desta lei será de 900.000, 1.000.000 e 1.200.000 ou 1.500.000 pesetas, respectivamente. Cando o pai e a nai convivan xuntos, o mínimo persoal será o previsto no número 2 do artigo 40 desta lei.

4.º En ningún caso procederá a aplicación do mínimo persoal polos fillos, sen prexuízo da contía que proceda por mínimo familiar.

3. Na tributación conxunta serán compensables, de acordo coas normas xerais do imposto, as perdas patrimoniais e as bases liquidables xerais negativas, realizadas e non compensadas polos contribuíntes compoñentes da unidade familiar en períodos impositivos anteriores en que tributasen individualmente.

4. Os mesmos conceptos determinados en tributación conxunta serán compensables exclusivamente, en caso de tributación individual posterior, por aqueles contribuíntes ós que correspondan de acordo coas regras sobre individualización de rendas contidas nesta lei.

5. As rendas de calquera tipo obtidas polas persoas físicas integradas nunha unidade familiar que optasen pola tributación conxunta, serán gravadas acumuladamente.

6. Tódolos membros da unidade familiar quedarán conxunta e solidariamente sometidos ó imposto, sen prexuízo do dereito a ratear entre si a débeda tributaria, segundo a parte de renda suxeita que corresponda a cada un deles.

TÍTULO VII

Réximes especiais

SECCIÓN 1.ª IMPUTACIÓN DE RENDAS INMOBILIARIAS

Artigo 71. *Imputación de rendas inmobiliarias.*

1. No suposto dos bens inmobles urbanos, cualificados como tales no artigo 62 da Lei 39/1988, do 28 de decembro, reguladora das facendas locais, non afectos a actividades económicas, nin xeradores de rendementos do capital inmobiliario, excluída a vivenda habitual e o solo non edificado, terá a consideración de renda imputada a cantidade que resulte de aplica-lo 2 por 100 ó valor catastral, determinándose proporcionalmente ó número de días que corresponda en cada período impositivo.

No caso de inmobles en que os valores catastrais fosen revisados ou modificados de conformidade cos procedementos regulados nos artigos 70 e 71 da Lei 39/1988, do 28 de decembro, reguladora das facendas locais, e entrasen en vigor a partir do 1 de xaneiro de 1994, a renda imputada será o 1,1 por 100 do valor catastral.

Se na data de devengo do imposto os inmobles a que se refire este número carecen de valor catastral ou este non lle foi notificado ó titular, tomarase como base de imputación dos inmobles o 50 por 100 daquel polo que deban computarse para efectos do imposto sobre o patrimonio. Nestes casos, a porcentaxe será do 1,1 por 100.

Cando se trate de inmobles en construción e nos supostos en que, por razóns urbanísticas, o inmovible non sexa susceptible de uso, non se estimará renda ningunha.

2. Estas rendas imputaranse ós titulares dos bens inmobles de acordo co artigo 7 da Lei 19/1991, do 6 de xuño, do imposto sobre o patrimonio.

Cando existan dereitos reais de disfrute, a renda computable para estes efectos no titular do dereito será a que correspondería ó propietario.

3. Nos supostos de dereitos de aproveitamento por quenda de bens inmobles a imputación efectuarase ó titular do dereito real, rateando a base liquidable do imposto sobre bens inmobles en función da duración anual do período de aproveitamento.

Cando non poida determinarse a base liquidable, tomarase como base de imputación o prezo de adquisición do dereito de aproveitamento.

Non procederá a imputación de renda inmobiliaria ós titulares de dereitos de aproveitamento por quenda de bens inmobles cando a súa duración non exceda de dúas semanas por ano.

SECCIÓN 2.ª IMPUTACIÓN NO RÉXIME DE TRANSPARENCIA FISCAL

Artigo 72. *Imputación de bases impositivas.*

1. Os contribuíntes imputarán na parte xeral da base imponible, de acordo co previsto no artigo 38 desta lei, a base imponible obtida polas sociedades transparentes ás que se refire o artigo 75 da Lei 43/1995, do 27 de decembro, do imposto sobre sociedades, na proporción que resulte dos estatutos sociais e, no seu defecto, de acordo coa súa participación no capital social.

Non obstante o disposto no artigo 75.3 da lei anterior, á parte de base imponible imputada que corresponda a rendementos obtidos pola participación en fondos propios de calquera tipo de entidade residente en territorio español seralle de aplicación o disposto no número 1 do artigo 23 desta lei.

2. A imputación de bases impositivas positivas de sociedades en réxime de transparencia fiscal efectuarase no período impositivo en que se aprobasen as contas anuais correspondentes. Se estas non se aprobasen no prazo de seis meses desde a data de peche do exercicio social, imputaranse ó período impositivo no que venza o devandito prazo.

Non obstante, o contribuínte poderá optar por imputalas ós períodos impositivos que correspondan ás datas de peche dos exercicios sociais.

A opción manifestarase na primeira declaración do imposto en que deba producir efecto, deberá manterse durante tres anos e non poderá producir como efecto que queden bases impositivas sen computar nas declaracións dos contribuíntes.

Artigo 73. *Imputación doutros conceptos.*

Os contribuíntes ós que se refire o artigo anterior terán dereito á imputación:

a) Das deducións e bonificacións na cota ás que teña dereito a sociedade. As bases das deducións e bonificacións integraranse na liquidación dos contribuíntes, minorando, se é o caso, a cota segundo as normas específicas deste imposto.

As deducións e bonificacións imputaranse conxuntamente coa base impositiva positiva.

b) Dos pagamentos fraccionados, retencións e ingresos á conta correspondentes á sociedade transparente.

c) Da cota satisfeita pola sociedade transparente polo imposto sobre sociedades, así como a cota que fose imputada á citada sociedade, co límite a que se refire o artigo 65.c) desta lei.

Artigo 74. *Individualización.*

Os conceptos previstos na presente sección imputaranse ás persoas físicas que teñan os dereitos económicos inherentes á cualidade de socio o día da conclusión do período impositivo da sociedade transparente.

SECCIÓN 3.ª TRANSPARENCIA FISCAL INTERNACIONAL

Artigo 75. *Imputación de rendas no réxime de transparencia fiscal internacional.*

1. Os contribuíntes imputarán a renda positiva obtida por unha entidade non residente en territorio español, en canto esa renda pertencer a algunha das clases previstas no número 2 deste artigo e se cumpriren as circunstancias seguintes:

a) Que por si soas ou conxuntamente con entidades vinculadas segundo o previsto no artigo 16 da Lei 43/1995, do 27 de decembro, do imposto sobre sociedades, ou con outros contribuíntes unidos por vínculos de parentesco, incluído o cónxuxe, en liña directa ou colateral, consanguínea ou por afinidade ata o segundo grao inclusive, teñan unha participación igual ou superior ó 50 por 100 no capital, os fondos propios, os resultados ou os dereitos de voto da entidade non residente en territorio español, na data do peche do exercicio social desta última.

A participación que teñan as entidades vinculadas non residentes computarase polo importe da participación indirecta que determine nas persoas ou entidades vinculadas residentes en territorio español.

O importe da renda positiva que se incluírá determinarase en proporción á participación nos resultados e, no seu defecto, á participación no capital, os fondos propios ou os dereitos de voto da entidade.

b) Que o importe satisfeito pola entidade non residente en territorio español, imputable a algunha das clases de rendas previstas no número 2, por razón de gravame de natureza idéntica ou análoga ó imposto sobre sociedades, sexa inferior ó 75 por 100 do que tería correspondido de acordo coas normas do citado imposto.

2. Unicamente se imputará a renda positiva que proveña de cada unha das seguintes fontes:

a) Titularidade de bens inmobles rústicos e urbanos ou de dereitos reais que recaian sobre eles, agás que estean afectos a unha actividade empresarial conforme o disposto no artigo 27 desta lei ou cedidos en uso a entidades non residentes, pertencentes ó mesmo grupo de sociedades da titular, no sentido do artigo 42 do Código de comercio.

b) Participación en fondos propios de calquera tipo de entidade e cesión a terceiros de capitais propios, nos termos previstos nos números 1 e 2 do artigo 23 desta lei.

Non se entenderá incluída nesta letra a renda positiva que proceda dos seguintes activos financeiros:

a') Os tidos para dar cumprimento a obrigas legais e regulamentarias orixinadas polo exercicio de actividades empresariais.

b') Os que incorporen dereitos de crédito nados de relacións contractuais establecidas como consecuencia do desenvolvemento de actividades empresariais.

c') Os tidos como consecuencia do exercicio de actividades de intermediación en mercados oficiais de valores.

d') Os tidos por entidades de crédito e aseguradoras como consecuencia do exercicio das súas actividades empresariais, sen prexuízo do establecido na letra c).

A renda positiva derivada da cesión a terceiros de capitais propios entenderase que procede da realización de actividades crediticias e financeiras a que se refire a letra c), cando o cedente e o cesionario pertencen a un grupo de sociedades no sentido do artigo 42 do Código de comercio e os ingresos do cesionario procedan, alomenos no 85 por 100, do exercicio de actividades empresariais.

c) Actividades crediticias, financeiras, aseguradoras e de prestación de servicios, excepto os directamente relacionados con actividades de exportación, realizadas, directa ou indirectamente, con persoas ou entidades residentes en territorio español e vinculadas no sentido do artigo 16 da Lei 43/1995, do 27 de decembro, do imposto sobre sociedades, en canto determinen gastos fiscalmente deducibles nas ditas persoas residentes.

Non se incluírá a renda positiva cando máis do 50 por 100 dos ingresos derivados das actividades crediticias, financeiras, aseguradoras ou de prestación de servicios, excepto os directamente relacionados con actividades de exportación, realizadas pola entidade non residente procedan de operacións efectuadas con persoas ou entidades non vinculadas no sentido do artigo 16 da Lei 43/1995, do 27 de decembro, do imposto sobre sociedades.

d) Transmisións dos bens e dereitos referidos nas letras a) e b) que xeren ganancias e perdas patrimoniais.

Non se incluírán as rendas previstas nas letras a), b) e d) anteriores, obtidas pola entidade non residente en canto procedan ou deriven de entidades nas que participe, directa ou indirectamente, en máis do 5 por 100, cando se cumpran os dous requisitos seguintes:

a') Que a entidade non residente dirixa e xestione as participacións mediante a correspondente organización de medios materiais e persoais.

b') Que os ingresos das entidades das que se obtéñan as rendas procedan, alomenos no 85 por 100, do exercicio de actividades empresariais.

Para estes efectos, entenderase que proceden do exercicio de actividades empresariais as rendas previstas nas letras a), b) e d) que tivesen a súa orixe en entidades que cumpran o requisito da letra b') anterior e estean participadas, directa ou indirectamente, en máis do 5 por 100 pola entidade non residente.

3. Non se imputarán as rendas previstas nas letras a), b) e d) do número anterior cando a suma dos seus importes sexa inferior ó 15 por 100 da renda total ou ó 4 por 100 dos ingresos totais da entidade non residente.

Os límites establecidos no parágrafo anterior poderán referirse á renda ou ós ingresos obtidos polo conxunto das entidades non residentes en territorio español pertencentes a un grupo de sociedades no sentido do artigo 42 do Código de comercio.

En ningún caso se imputará unha cantidade superior á renda total da entidade non residente.

Non se imputará na base imponible do contribuínte o imposto ou impostos de natureza idéntica ou similar ó imposto sobre sociedades efectivamente satisfeito pola sociedade non residente pola parte de renda a incluír.

As rendas positivas de cada unha das fontes citadas no número 2 imputaranse na parte xeral da base imponible, de acordo co previsto no artigo 38 desta lei.

4. Estarán obrigados á correspondente imputación os contribuíntes comprendidos na letra a) do número 1, que participen directamente na entidade non residente ou ben indirectamente a través doutra ou outras entidades non residentes. Neste último caso, o importe da renda positiva será o correspondente á participación indirecta.

5. A imputación realizarase no período impositivo que comprenda o día en que a entidade non residente en territorio español concluíse o seu exercicio social que, para estes efectos, non poderá entenderse de duración superior a doce meses, salvo que o contribuínte opte por realiza-la citada inclusión no período impositivo que comprenda o día en que se aproben as contas correspondentes ó dito exercicio, sempre que non transcorren máis de seis meses contados a partir da data de conclusión do exercicio.

A opción manifestarase na primeira declaración do imposto en que deba producir efecto e deberá manterse durante tres anos.

6. O importe da renda positiva que se imputará na base imponible calcularase de acordo cos principios e criterios establecidos na Lei 43/1995, do 27 de decembro, do imposto sobre sociedades, e nas restantes disposicións relativas ó imposto sobre sociedades para a determinación da base imponible. Entenderase por renda total o importe da base imponible que resulte de aplicar estes mesmos criterios e principios.

Para estes efectos, utilizarase o tipo de cambio vixente no momento do peche do exercicio social da entidade non residente en territorio español.

7. Non se imputarán os dividendos ou participacións en beneficios na parte que corresponda á renda positiva que fose imputada. O mesmo tratamento aplicarase ós dividendos á conta.

En caso de distribución de reservas atenderase á designación contida no acordo social, entendéndose aplicadas as últimas cantidades aboadas ás ditas reservas.

Unha mesma renda positiva só poderá ser obxecto de imputación por unha soa vez, calquera que sexa a forma e a entidade en que se manifeste.

8. Será deducible da cota líquida o imposto ou gravame efectivamente satisfeito no estranxeiro por razón da distribución dos dividendos ou participacións en beneficios, sexa conforme a un convenio para evita-la dobre imposición ou de acordo coa lexislación interna do país

ou territorio de que se trate, na parte que corresponda á renda positiva incluída na base imponible.

Esta deducción practicarase mesmo cando os impostos correspondan a períodos impositivos distintos a aquel no que se realizou a inclusión.

En ningún caso se deducirán os impostos satisfeitos en países ou territorios cualificados regulamentariamente como paraísos fiscais.

Esta deducción non poderá exceder da cota íntegra que en España correspondería pagar pola renda positiva imputada na base imponible.

9. Para calcula-la renda derivada da transmisión da participación, directa ou indirecta, empregaranse as regras contidas na letra c) do número 1 do artigo 35 desta lei, en relación coa renda positiva imputada na base imponible. Os beneficios sociais a que se refire o citado precepto serán os correspondentes á renda positiva imputada.

10. Os contribuíntes ós que sexa de aplicación o previsto no presente artigo deberán presentar conxuntamente coa declaración polo imposto sobre a renda das persoas físicas os seguintes datos relativos á entidade non residente en territorio español:

- a) Nome ou razón social e lugar do domicilio social.
- b) Relación de administradores.
- c) Balance e conta de perdas e ganancias.
- d) Importe das rendas positivas que deban ser imputadas.
- e) Xustificación dos impostos satisfeitos respecto da renda positiva que deba ser imputada.

11. Cando a entidade participada sexa residente de países ou territorios cualificados regulamentariamente como paraísos fiscais presumirase que:

- a) Se cumpre a circunstancia prevista na letra b) do número 1.
- b) A renda obtida pola entidade participada procede das fontes de renda a que se refire o número 2.
- c) A renda obtida pola entidade participada é o 15 por 100 do valor de adquisición da participación.

As presuncións contidas nas letras anteriores admitirán proba en contrario.

As presuncións contidas nas letras anteriores non se aplicarán cando a entidade participada consolide as súas contas, de acordo co previsto no artigo 42 do Código de comercio, con algunha ou algunhas das entidades obrigadas á inclusión.

12. O previsto neste artigo entenderase sen prexuízo do disposto nos tratados e convenios internacionais que pasasen a formar parte do ordenamento interno e no artigo 2 desta lei.

SECCIÓN 4.ª DEREITOS DE IMAXE

Artigo 76. Imputación de rendas pola cesión de dereitos de imaxe.

1. Os contribuíntes imputarán na súa base imponible do imposto sobre a renda das persoas físicas a cantidade a que se refire o número 3 cando concorran as circunstancias seguintes:

- a) Que cedesen o dereito á explotación da súa imaxe ou consentisen ou autorizasen a súa utilización a outra persoa ou entidade, residente ou non residente. Para efectos do disposto nesta letra, será indiferente que a cesión, consentimento ou autorización tivese lugar cando a persoa física non fose contribuínte.
- b) Que presten os seus servizos a unha persoa ou entidade no ámbito dunha relación laboral.
- c) Que a persoa ou entidade coa que o contribuínte manteña a relación laboral, ou calquera outra persoa ou

entidade vinculada con elas nos termos do artigo 16 da Lei 43/1995, do 27 de decembro, do imposto sobre sociedades, obtívase, mediante actos concertados con persoas ou entidades residentes ou non residentes, a cesión do dereito á explotación ou o consentimento ou autorización para a utilización da imaxe da persoa física.

2. A imputación a que se refire o número anterior non procederá cando os rendementos do traballo obtidos no período impositivo pola persoa física a que se refire o parágrafo primeiro do número anterior en virtude da relación laboral non sexan inferiores ó 85 por 100 da suma dos citados rendementos máis a total contraprestación a cargo da persoa ou entidade a que se refire a letra c) do número anterior polos actos alí sinalados.

3. A cantidade que se imputará será o valor da contraprestación satisfeita con anterioridade á contratación dos servizos laborais da persoa física ou que deba satisfacer-la persoa ou entidade a que se refire a letra c) do número 1 polos actos alí sinalados. A devandita cantidade incrementarase no importe do ingreso á conta a que se refire o número 9 e minorarase no valor da contraprestación obtida pola persoa física como consecuencia da cesión, consentimento ou autorización a que se refire a letra a) do número 1, sempre que se obtívase nun período impositivo no que a persoa física titular da imaxe sexa contribuínte por este imposto.

4. 1.º Cando proceda a imputación, será deducible da cota íntegra do imposto sobre a renda das persoas físicas correspondente á persoa a que se refire o parágrafo primeiro do número 1:

a) O imposto ou impostos de natureza idéntica ou similar ó imposto sobre a renda das persoas físicas ou sobre sociedades que, satisfeito no estranxeiro pola persoa ou entidade non residente primeira cesionaria, corresponda á parte da renda neta derivada da contía que debe incluír na súa base imponible.

b) O imposto sobre a renda das persoas físicas ou sobre sociedades que, satisfeito en España pola persoa ou entidade residente primeira cesionaria, corresponda á parte da renda neta derivada da contía que debe incluír na súa base imponible.

c) O imposto ou gravame efectivamente satisfeito no estranxeiro por razón da distribución dos dividendos ou participacións en beneficios distribuídos pola primeira cesionaria, sexa conforme a un convenio para evita-la dobre imposición ou de acordo coa lexislación interna do país ou territorio de que se trate, na parte que corresponda á contía incluída na base imponible.

d) O imposto satisfeito en España, cando a persoa física non sexa residente, que corresponda á contraprestación obtida pola persoa física como consecuencia da primeira cesión do dereito á explotación da súa imaxe ou do consentimento ou autorización para a súa utilización.

e) O imposto ou impostos de natureza idéntica ou similar ó imposto sobre a renda das persoas físicas satisfeito no estranxeiro, que corresponda á contraprestación obtida pola persoa física como consecuencia da primeira cesión do dereito á explotación da súa imaxe ou do consentimento ou autorización para a súa utilización.

2.º Estas deducións practícaranse mesmo cando os impostos correspondan a períodos impositivos distintos a aquel no que se realizou a imputación.

En ningún caso se deducirán os impostos satisfeitos en países ou territorios cualificados regulamentariamente como paraísos fiscais.

Estas deducións non poderán exceder, no seu conxunto, da cota íntegra que corresponda satisfacer en España pola renda imputada na base imponible.

5. 1.º A imputación será realizada pola persoa física no período impositivo que corresponda á data en

que a persoa ou entidade a que se refire a letra c) do número 1 efectúe o pagamento ou satisfaga a contraprestación acordada, salvo que polo dito período impositivo a persoa física non fose contribuínte por este imposto, caso no que a inclusión deberá efectuarse no primeiro ou no último período impositivo polo que deba tributar por este imposto, segundo os casos.

2.º A imputación efectuarase na parte xeral da base imponible, de acordo co previsto no artigo 38 desta lei.

3.º Para estes efectos utilizarase o tipo de cambio vixente o día de pagamento ou satisfacción da contraprestación acordada por parte da persoa ou entidade a que se refire a letra c) do número 1.

6. 1.º Non se imputarán no imposto persoal dos socios da primeira cesionaria os dividendos ou participacións en beneficios distribuídos por esta na parte que corresponda á contía que fose imputada pola persoa física a que se refire o primeiro parágrafo do número 1. O mesmo tratamento se aplicará ós dividendos á conta.

En caso de distribución de reservas atenderase á designación contida no acordo social, entendéndose aplicadas as últimas cantidades aboadas ás ditas reservas.

2.º Os dividendos ou participacións a que se refire o número 1 anterior non darán dereito á dedución por dobre imposición de dividendos nin á dedución por dobre imposición internacional.

3.º Unha mesma contía só poderá ser obxecto de imputación por unha soa vez, calquera que sexa a forma e a persoa ou entidade en que se manifeste.

7. Cando procedese a imputación a que se refire o número 1 e a cesión, consentimento ou autorización a que alude a letra a) do mesmo número se prodúcese a favor dunha sociedade sometida ó réxime de transparencia por aplicación do disposto na letra c) do número 1 do artigo 75 da Lei 43/1995, do 27 de decembro, do imposto sobre sociedades, e esta, pola súa vez, efectúase a cesión, consentimento ou autorización á persoa ou entidade a que se refire a letra c) do citado número:

a) Non terá a consideración de ingreso fiscalmente computable na sociedade transparente o valor da contraprestación que deba satisfacer-la persoa ou entidade a que se refire a letra c) do número 1 polos actos alí sinalados.

b) Non terá a consideración de gasto fiscalmente deducible na sociedade transparente a contraprestación satisfeita á persoa física a que se refire o primeiro parágrafo do número 1.

8. O previsto nos números anteriores deste artigo entenderase sen prexuízo do disposto nos tratados e convenios internacionais que pasasen a formar parte do ordenamento interno e no artigo 4 desta lei.

9. Cando proceda a imputación a que se refire o número 1, a persoa ou entidade a que se refire a letra c) do citado número deberá efectuar un ingreso á conta das contraprestacións satisfeitas en metálico ou en especie a persoas ou entidades non residentes polos actos alí sinalados.

Se a contraprestación fose en especie, a súa valoración efectuarase de acordo co previsto no artigo 44 desta lei, e practícarase o ingreso á conta sobre o devandito valor.

A persoa ou entidade a que se refire a letra c) do número 1 deberá presentar declaración do ingreso á conta na forma, prazos e impresos que estableza o Ministerio de Economía e Facenda. No momento de presentala declaración deberá determina-lo seu importe e efectua-lo seu ingreso no Tesouro.

Reglamentariamente regularase o tipo de ingreso á conta.

TÍTULO VIII

Institucións de investimento colectivo

Artigo 77. *Tributación dos socios ou partícipes das institucións de investimento colectivo.*

Os contribuíntes que sexan socios ou partícipes das institucións de investimento colectivo reguladas na Lei 46/1984, do 26 de decembro, reguladora das institucións de investimento colectivo, imputarán na parte xeral ou especial da base imponible, de conformidade co disposto nas normas desta lei, as seguintes rendas:

a) A ganancia ou perda patrimonial obtida como consecuencia da transmisión das accións ou participacións ou do reembolso destas últimas. Cando existan valores homoxéneos, considerarase que os transmitidos ou reembolsados polo contribuínte son aqueles que adquiriu en primeiro lugar.

b) Os resultados distribuídos polas institucións de investimento colectivo, que en ningún caso darán dereito á deducción por dobre imposición de dividendos a que se refire o artigo 66 desta lei.

Non obstante, procederá a aplicación da deducción citada respecto daqueles dividendos que procedan de sociedades de investimento mobiliario ou inmobiliario ás que resulte de aplicación o tipo xeral de gravame establecido no artigo 26 da Lei 43/1995, do 27 de decembro, do imposto sobre sociedades.

Artigo 78. *Tributación dos socios ou partícipes das institucións de investimento colectivo constituídas en países ou territorios cualificados regulamentariamente como paraísos fiscais.*

1. Os contribuíntes que participen en institucións de investimento colectivo constituídas en países ou territorios cualificados regulamentariamente como paraísos fiscais, imputarán na parte xeral da base imponible, de acordo co previsto no artigo 38 desta lei, a diferenza positiva entre o valor liquidativo da participación ó día de peche do período impositivo e o seu valor de adquisición.

A cantidade imputada considerarase maior valor de adquisición.

2. Os beneficios distribuídos pola institución de investimento colectivo non se imputarán e minorarán o valor de adquisición da participación. Estes beneficios non darán dereito a deducción por dobre imposición.

3. Presumirase, agás proba en contrario, que a diferenza a que se refire o número 1 é o 15 por 100 do valor de adquisición da acción ou participación.

TÍTULO IX

Xestión do imposto

CAPÍTULO I

Declaracións

Artigo 79. *Obriga de declarar.*

1. Os contribuíntes estarán obrigados a presentar e subscribir declaración por este imposto, cos límites e condicións que regulamentariamente se establezan.

2. Non obstante, sen prexuízo do disposto no artigo 81 desta lei, non terán que declarar os contribuíntes que obteñan rendas procedentes exclusivamente das seguintes fontes:

a) Rendementos do traballo, co límite de 3.500.000 pesetas brutas anuais en tributación individual ou conxunta.

b) Rendementos do capital mobiliario e ganancias patrimoniais sometidos a retención ou ingreso á conta, co límite de 250.000 pesetas anuais.

c) Rendas inmobiliarias imputadas a que se refire o artigo 71, co límite que se estableza regulamentariamente.

3. O límite a que se refire a letra a) do número 2 anterior, será de 1.250.000 pesetas para os contribuíntes que perciban rendementos do traballo procedentes de máis dun pagador e para aqueles que perciban pensións compensatorias recibidas do cónxuxe ou anualidades por alimentos diferentes das previstas no artigo 7, letra k) desta lei.

4. Estarán obrigados a declarar en todo caso os contribuíntes que teñan dereito a deducción por investimento en vivenda, por dobre imposición internacional ou que realicen achegas a plans de pensións ou mutualidades de previsión social que reduzan a base imponible, nas condicións que se establezan regulamentariamente.

5. Os modelos de declaración serán aprobados polo ministro de Economía e Facenda, que establecerá a forma e mailos prazos da súa presentación, así como os supostos e condicións de presentación das declaracións por medios telemáticos.

6. O ministro de Economía e Facenda poderá aproba-la utilización de modalidades simplificadas ou especiais de declaración.

A declaración efectuarase na forma, nos prazos e nos impresos que estableza o ministro de Economía e Facenda.

Os contribuíntes deberán cubri-la totalidade dos datos que os afecten contidos nas declaracións, achega-los documentos e xustificantes que se establezan e presentalas nos lugares que determine o ministro de Economía e Facenda.

7. Os sucesores do causante quedarán obrigados a cumpri-las obrigas tributarias pendentes por este imposto, con exclusión das sancións, de conformidade co artigo 89.3 da Lei 230/1963, do 28 de decembro, xeral tributaria.

8. Cando os contribuíntes non tivesen obriga de declarar, as administracións públicas non poderán esixi-la presentación de declaracións por este imposto co obxecto de obter subvencións ou outras prestacións públicas, ou de ningún xeito condicionar estas á presentación das ditas declaracións.

9. A Lei de orzamentos xerais do Estado poderá modifica-lo previsto nos puntos anteriores.

Artigo 80. *Autoliquidación.*

1. Os contribuíntes que estean obrigados a declarar por este imposto, no momento de presentaren a súa declaración, deberán determina-la débeda tributaria correspondente e ingresala no lugar, da forma e nos prazos determinados polo ministro de Economía e Facenda.

2. O ingreso do importe resultante da autoliquidación poderase fraccionar na forma que regulamentariamente se determine.

3. O pagamento da débeda tributaria poderá realizarse mediante entrega de bens integrantes do Patrimonio Histórico Español que estean inscritos no Inventario Xeral de Bens Mobles ou no Rexistro Xeral de Bens de Interese Cultural, de acordo co disposto no artigo 73 da Lei 16/1985, do 25 de xuño, do patrimonio histórico español.

4. Os sucesores do causante quedarán obrigados a cumpri-las obrigas tributarias pendentes por este imposto, con exclusión das sancións, de conformidade co artigo 89.3 da Lei 230/1963, do 28 de decembro, xeral tributaria.

5. No suposto previsto no artigo 14.4 desta lei, os sucesores do causante poderán solicitar á Administración tributaria o fraccionamento da parte de débeda tributaria correspondente ás rendas a que se refire o dito precepto, calculada aplicando o tipo regulado no artigo 67.2 desta lei.

A solicitude formularase dentro do prazo regulamentario de declaración relativo ó período impositivo do falecemento e concederase en función dos períodos impositivos ós que correspondería imputar as ditas rendas en caso de que aquel non se producise co límite máximo de catro anos nas condicións que se determinen regulamentariamente.

Artigo 81. Comunicación de datos polo contribuínte e solicitude de devolución.

1. Os contribuíntes que non teñan que presentar declaración por este imposto, conforme o artigo 79.2 desta lei, e que soportasen retencións e ingresos á conta e efectuasen pagamentos fraccionados superiores á cota líquida total minorada no importe das deducións por dobre imposición de dividendos e internacional poderán dirixir unha comunicación á Administración tributaria para solicitar a devolución da cantidade que resulte procedente.

Para tales efectos, a Administración tributaria poderá requirir ós contribuíntes a presentación dunha comunicación e a información e documentos que resulten necesarios para a práctica da devolución.

2. Os modelos de comunicación serán aprobados polo presidente da Axencia Estatal de Administración Tributaria, quen establecerá o prazo e o lugar da súa presentación. Así mesmo, determinará os supostos e condicións de presentación das comunicacións por medios telemáticos e os casos en que os datos comunicados se entenderán subsistentes para anos sucesivos, se o contribuínte non comunica variación neles.

3. A Administración tributaria á vista, se é o caso, da comunicación recibida e dos datos e antecedentes que figuren no seu poder efectuará, se procede, a devolución que resulte ó contribuínte. Para efectos meramente informativos, comunicaráselles ós contribuíntes o resultado dos cálculos efectuados, polos medios que regulamentariamente se establezan.

Recibida a devolución ou, de se-lo caso, transcorrido o prazo para realizala, os contribuíntes poderán solicitar, dentro do prazo dos tres meses seguintes, que a Administración practique unha liquidación provisional, de acordo co previsto no número 2 do artigo 84 desta lei e na Lei 230/1963, do 28 de decembro, xeral tributaria. A notificación non poderá implicar ningunha obriga a cargo do contribuínte distinta á restitución do previamente devolto máis o xuro de demora a que se refire o artigo 58.2.b) da Lei xeral tributaria. A este mesmo réxime quedarán igualmente suxeitos os contribuíntes que obtivesen devolucions superiores ás que lles correspondan.

4. O procedemento, así como o prazo e a forma de pagamento da devolución a que se refire o presente artigo, determinarase regulamentariamente.

Transcorrido o prazo para a devolución sen que se ordenase o pagamento por causa imputable á Administración tributaria, aplicarase á cantidade pendente de devolución o xuro de demora a que se refire o artigo 58.2 c) da Lei 230/1963, do 28 de decembro, xeral tributaria, desde o día seguinte ó do termo do devandito prazo e ata a data na que se ordene o seu pagamento, sen necesidade de que o contribuínte así o reclame.

5. Malia o anterior, a Administración tributaria procederá á determinación das cotas a que se refire o artigo 64 desta lei, para os únicos efectos de lle dar cumprimento ó establecido no artigo 3 b) 2.º da Lei 14/1996,

do 30 de decembro, de cesión de tributos do Estado ás comunidades autónomas e de medidas fiscais complementarias.

CAPÍTULO II

Pagamentos á conta

Artigo 82. Obriga de practicar pagamentos á conta.

1. No imposto sobre a renda das persoas físicas, os pagamentos á conta que, en todo caso, terán a consideración de débeda tributaria, poderán consistir en:

- a) Retencións.
- b) Ingresos á conta.
- c) Pagamentos fraccionados.

2. As entidades e as persoas xurídicas, incluídas as entidades en atribución de rendas, que satisfagan ou aboem rendas suxeitas a este imposto, estarán obrigadas a practicar retención e ingreso á conta, en concepto de pagamento á conta do imposto sobre a renda das persoas físicas correspondente ó perceptor, na cantidade que se determine regulamentariamente e a ingresa-lo seu importe no Tesouro nos casos e na forma que se establezan. Estarán suxeitos ás mesmas obrigas os contribuíntes por este imposto que exerzan actividades económicas respecto ás rendas que satisfagan ou aboem no exercicio de tales actividades, así como as persoas físicas, xurídicas e demais entidades non residentes en territorio español, que operen nel mediante establecemento permanente, ou sen establecemento permanente respecto ós rendementos do traballo que satisfagan, así como respecto doutros rendementos sometidos a retención ou ingreso á conta que constitúan gasto deducible para a obtención das rendas a que se refire o número 2 do artigo 23 da Lei 41/1998, do imposto sobre a renda de non-residentes e normas tributarias.

Cando unha entidade, residente ou non residente, satisfaga ou aboe rendementos do traballo a contribuíntes que presten os seus servizos a unha entidade residente vinculada con aquela nos termos previstos no artigo 16 da Lei 43/1995, do 27 de decembro, do imposto sobre sociedades, ou a un establecemento permanente radicado en territorio español, a entidade ou o establecemento permanente no que preste os seus servizos ou contribuínte deberá efectuar a retención ou o ingreso á conta.

3. Non se someterán a retención os rendementos derivados das letras do Tesouro e da transmisión, troco ou amortización dos valores de débeda pública que con anterioridade á entrada en vigor desta lei non estivesen suxeitas a retención. Regulamentariamente poderán exceptuarse da retención ou do ingreso á conta determinadas rendas.

4. En todo caso, os suxeitos obrigados a reter ou a ingresa-la conta asumirán a obriga de efectuar-lo ingreso no Tesouro, sen que o incumprimento daquela obriga poida escusalos desta.

5. O perceptor de rendas sobre as que deba reterse á conta deste imposto computará aquelas pola contraprestación íntegra devengada.

Cando a retención non se practicase ou o fose por un importe inferior ó debido, por causa imputable a quen retén ou está obrigado a ingresar á conta, o perceptor deducirá da cota a cantidade que debeu ser retida.

No caso de retribucións legalmente establecidas que fosen satisfeitas polo sector público, o perceptor só poderá deducir-las cantidades efectivamente retidas.

Cando non se puidese proba-la contraprestación íntegra devengada, a Administración tributaria poderá computar como importe íntegro unha cantidade que, unha vez restada dela a retención procedente, resulte a efec-

tivamente percibida. Neste caso deducirase da cota como retención á conta a diferenza entre o realmente percibido e o importe íntegro.

6. Cando exista obriga de ingresar á conta, presumirase que tal ingreso foi efectuado. O contribuínte incluírá na base imponible a valoración da retribución en especie, conforme as normas previstas nesta lei e o ingreso á conta, salvo que lle fose repercutido.

7. Os contribuíntes que exerzan actividades económicas estarán obrigados a efectuar pagamentos fraccionados á conta do imposto sobre a renda das persoas físicas, autoliquidando e ingresando o seu importe nas condicións que regulamentariamente se determinen.

Reglamentariamente poderase exceptuar desta obriga a aqueles contribuíntes con ingresos que estivesen suxeitos a retención ou ingreso á conta na porcentaxe que se fixe para o efecto.

O pagamento fraccionado correspondente ás entidades en réxime de atribución de rendas, que exerzan actividades económicas, efectuarase por cada un dos socios, herdeiros, comuneiros ou partícipes, ós que proceda atribuír rendas desta natureza, en proporción á súa participación no beneficio da entidade.

Artigo 83. *Importe máximo dos pagamentos á conta.*

1. As retencións e ingresos á conta sobre os rendementos do traballo derivados de relacións laborais ou estatutarias e de pensións e haberes pasivos, fixaranse regulamentariamente tomando como referencia o importe que resultaría de aplicar as tarifas á base da retención ou ingreso á conta.

En rendementos do traballo distintos dos anteriores, a porcentaxe de retención ou ingreso á conta non poderá supera-lo 40 por 100.

2. As porcentaxes das retencións e ingresos á conta que se fixen regulamentariamente sobre os rendementos do capital non poderán supera-lo 25 por 100.

3. As porcentaxes das retencións e ingresos á conta que se fixen regulamentariamente sobre os rendementos derivados de actividades económicas non poderán supera-lo 20 por 100.

4. As porcentaxes das retencións e ingresos á conta que se fixen regulamentariamente sobre as ganancias patrimoniais non poderán supera-lo 20 por 100.

5. As porcentaxes, que se fixen regulamentariamente, dos pagamentos fraccionados que deban practicálos contribuíntes que exerzan actividades económicas, non poderán supera-los seguintes límites:

a) Cando se calculen en función dos rendementos netos da actividade, o 20 por 100.

b) Cando se calculen en función do volume de ingresos ou vendas da actividade, o 5 por 100.

CAPÍTULO III

Liquidacións provisionais

Artigo 84. *Liquidación provisional.*

1. Os órganos de xestión tributaria poderán xira-la liquidación provisional que proceda de conformidade co disposto no artigo 123 da Lei 230/1963, do 28 de decembro, xeral tributaria.

2. Malia o previsto no artigo 81.3 desta lei, ós contribuíntes que non teñan que presentar declaración, conforme o artigo 79.2 desta lei, só se lles practicará a liquidación provisional de oficio a que se refire o número anterior, nos seguintes casos:

a) Cando os datos facilitados polo contribuínte ó pagador de rendementos do traballo sexan falsos,

incorrectos ou inexactos, téndoselle practicado, como consecuencia, unhas retencións inferiores ás que terían sido procedentes.

Para a práctica desta liquidación provisional só se computarán as retencións que se deriven dos datos facilitados polo contribuínte ó pagador.

b) Cando, sen que teña lugar o previsto na letra anterior, a comunicación prevista no artigo 81 desta lei conteña datos falsos, incorrectos ou inexactos ou se omitise algún dos datos que deban figurar nela.

3. Ás liquidacións provisionais a que se refire o parágrafo segundo do artigo 81.3 desta lei, non lles será de aplicación o establecido no artigo 123.3 da Lei 230/1963, do 28 de decembro, xeral tributaria.

4. O disposto nos puntos anteriores entenderase sen prexuízo da posterior comprobación e investigación que poida realiza-la Administración tributaria.

Artigo 85. *Devolución de oficio a contribuíntes obrigados a declarar.*

1. Cando a suma das retencións, ingresos á conta e pagamentos fraccionados sexa superior ó importe da cota resultante da autoliquidación, a Administración tributaria procederá, de se-lo caso, a practicar unha liquidación provisional dentro dos seis meses seguintes ó termo do prazo establecido para a presentación da declaración.

Se a declaración foi presentada fóra de prazo, os seis meses a que se refire o parágrafo anterior computaranse desde a data da súa presentación.

2. Cando a cota resultante da autoliquidación ou, se é o caso, da liquidación provisional, sexa inferior á suma das cantidades efectivamente retidas e os pagamentos á conta realizados, a Administración tributaria procederá a devolver de oficio o exceso sobre a citada cota, sen prexuízo da práctica das posteriores liquidacións, provisionais ou definitivas, que procedan.

3. Se a liquidación provisional non se practicasa no prazo establecido no punto 1 anterior, a Administración tributaria procederá a devolver de oficio o exceso sobre a cota autoliquidada, sen prexuízo da práctica das liquidacións provisionais ou definitivas posteriores que puidesen resultar procedentes.

4. Transcorrido o prazo establecido no número 1 deste artigo sen que se ordenase o pagamento da devolución por causa non imputable ó contribuínte, aplicaráselle á cantidade pendente de devolución o xuro de demora a que se refire o artigo 58.2.c) da Lei 230/1963, do 28 de decembro, xeral tributaria, desde o día seguinte ó do termo do dito prazo e ata a data na que se ordene o seu pagamento, sen necesidade de que o contribuínte así o reclame.

5. Regulamentariamente determinarase o procedemento e maila forma de pagamento da devolución de oficio a que se refire o presente artigo.

CAPÍTULO IV

Obrigas formais

Artigo 86. *Obrigas formais dos contribuíntes.*

1. Os contribuíntes do imposto sobre a renda das persoas físicas estarán obrigados a conservar, durante o prazo de prescrición, os xustificantes e documentos acreditativos das operacións, rendas, gastos, ingresos, reducións e deducións de calquera tipo que deban constar nas súas declaracións.

2. Para efectos desta lei, os contribuíntes que desenvolvan actividades empresariais en que o rendimento

se determine en réxime de estimación directa estarán obrigados a levar contabilidade axustada ó disposto no Código de comercio.

Non obstante, regulamentariamente poderanse exceptuar desta obriga os contribuíntes con actividade empresarial que non teña carácter mercantil de acordo co Código de comercio, e aqueles contribuíntes que determinen o seu rendemento neto pola modalidade simplificada do réxime de estimación directa.

3. Así mesmo, os contribuíntes deste imposto estarán obrigados a levar na forma que determine o ministro de Economía e Facenda os libros ou rexistros que regulamentariamente se establezan.

4. Regulamentariamente poderán establecerse obrigas específicas de información de carácter patrimonial, simultáneas á presentación da declaración do imposto sobre a renda das persoas físicas ou do imposto sobre o patrimonio, destinadas ó control das rendas ou da utilización de determinados bens e dereitos dos contribuíntes.

Artigo 87. *Obrigas formais do obrigado a reter, do obrigado a practicar ingresos á conta e outras obrigas formais.*

1. O suxeito obrigado a reter e practicar ingresos á conta deberá presentar, nos prazos, da forma e nos lugares que se establezan regulamentariamente, declaración das cantidades retidas ou dos pagamentos á conta realizados, ou declaración negativa se non procedeu á súa práctica. Así mesmo, presentará un resumo anual de retencións e ingresos á conta co contido que se determine regulamentariamente.

O suxeito obrigado a reter e practicar ingresos á conta estará obrigado a conserva-la documentación correspondente e a expedir, nas condicións que regulamentariamente se determinen, certificación acreditativa das retencións ou ingresos á conta efectuados.

Os modelos de declaración correspondentes serán aprobados polo ministro de Economía e Facenda.

2. Regulamentariamente poderán establecerse obrigas de fornecemento de información para as persoas e entidades que desenvolvan ou se encontren nas seguintes operacións ou situacións:

a) Para as entidades prestamistas, en relación cos préstamos hipotecarios concedidos para a adquisición de vivendas.

b) Para as entidades que aboan rendementos do traballo ou do capital non sometidas a retención.

c) Para as entidades e persoas xurídicas que satisfagan premios, mesmo cando teñan a consideración de rendas exentas para efectos do imposto.

d) Para as entidades receptoras de donativos que dean dereito a deducción por este imposto, en relación coa identidade dos doadores, así como os importes recibidos, cando estes solicitaren certificación acreditativa da doazón para efectos da declaración por este imposto.

e) Para o Organismo Nacional de Loterías e Apostas do Estado, as comunidades autónomas, a Cruz Vermella e a Organización Nacional de Cegos, respecto ós premios que satisfagan exentos do imposto sobre a renda das persoas físicas.

TÍTULO X

Responsabilidade patrimonial e réxime sancionador

Artigo 88. *Responsabilidade patrimonial do contribuínte.*

As débedas tributarias polo imposto sobre a renda das persoas físicas terán a mesma consideración que

as referidas no artigo 1365 do Código civil e, en consecuencia, os bens gananciais responderán directamente fronte á Facenda Pública por estas débedas, contraídas por un dos cónxuxes, sen prexuízo do previsto no número 6 do artigo 70 desta lei para o caso de tributación conxunta.

Artigo 89. *Infraccións e sancións.*

1. As infraccións tributarias neste imposto cualifícaranse e sancionaranse de acordo co disposto na Lei 230/1963, do 28 de decembro, xeral tributaria, sen prexuízo das especialidades previstas nesta lei.

2. Constitúe infracción simple a realización incorrecta das comunicacións previstas no artigo 81 desta lei.

3. Constitúe infracción grave deixar de comunicar ou comunicar ó pagador de rendementos sometidos a retención ou ingreso á conta datos falsos, incorrectos ou inexactos determinantes de retencións ou ingresos á conta inferiores ós procedentes.

Esta infracción sancionárase con multa pecuniaria proporcional do 50 ó 150 por 100 da diferenza entre a retención ou ingreso á conta procedente e a efectivamente practicada como consecuencia da aplicación dos ditos datos e sen que a sanción poida ser inferior a 10.000 pesetas.

Os contribuíntes deberán comunicar ó pagador de rendementos sometidos a retención ou ingreso á conta dos que sexan perceptores as circunstancias determinantes para o cálculo da retención ou ingreso á conta procedente, nos termos que se establezan regulamentariamente.

TÍTULO XI

Orde xurisdiccional

Artigo 90. *Orde xurisdiccional.*

A xurisdicción contencioso-administrativa, unha vez esgotada a vía económico-administrativa, será a única competente para dirimi-las controversias de feito e de dereito que se susciten entre a Administración tributaria e os contribuíntes, retedores e demais obrigados tributarios en relación con calquera das cuestións a que se refire a presente lei.

Disposición adicional primeira. *Retribucións en especie.*

Non terán a consideración de retribucións en especie os préstamos con tipo de xuro inferior ó legal do diñeiro concertados con anterioridade ó 1 de xaneiro de 1992 e o principal dos cales fose posto á disposición do prestameiro tamén con anterioridade a esta data.

Disposición adicional segunda. *Transmisións de valores ou participacións non admitidas a negociación con posterioridade a unha redución de capital.*

1. Cando con anterioridade á transmisión de valores ou participacións non admitidos a negociación nalgún dos mercados secundarios oficiais de valores españois se producise unha redución do capital instrumentada mediante unha diminución do valor nominal que non afecte por igual a tódolos valores ou participacións en circulación do contribuínte, aplicaranse as regras previstas na sección 4.ª do capítulo I do título II desta lei, coas seguintes especialidades:

1.º Considerárase como valor de transmisión o que correspondería en función do valor nominal que resulte da aplicación do previsto no artigo 31, número 3, letra a), desta lei.

2.º No caso de que o contribuínte non transmitise a totalidade dos seus valores ou participacións, a diferenza positiva entre o valor de transmisión correspondente ó valor nominal dos valores ou participacións efectivamente transmitidos e o valor de transmisión, a que se refire o parágrafo anterior, minorarase do valor de adquisición dos restantes valores ou participacións homoxéneos, ata a súa anulación. O exceso que puidese resultar tributará como ganancia patrimonial.

2. As normas previstas no punto anterior serán de aplicación no suposto de transmisións de valores ou participacións no capital de sociedades transparentes.

Disposición adicional terceira. *Axencia Estatal de Administración Tributaria.*

1. A Axencia Estatal de Administración Tributaria é unha entidade de dereito público, con personalidade xurídica e patrimonio propios que actúa con autonomía de xestión e plena capacidade xurídica, pública e privada, no cumprimento dos seus fins.

2. A Axencia rexerá a súa actuación e mailo seu funcionamento polo disposto no artigo 103 da Lei 31/1990, do 27 de decembro, de orzamentos xerais do Estado para 1991, o seu estatuto orgánico e demais normativa específica.

Disposición adicional cuarta. *Información por medios telemáticos.*

Con autorización previa dos interesados e nos termos e coas garantías que se establezan mediante orde do ministro de Economía e Facenda, a información de carácter tributario que precisen as administracións públicas para o desenvolvemento das súas funcións poderalles ser subministrada a aquelas directamente pola Axencia Estatal de Administración Tributaria por medios informáticos ou telemáticos, no marco de colaboración que se estableza. Así mesmo, na orde citada poderase regular a subministración de información nos casos previstos no artigo 113.1 da Lei 230/1963, do 28 de decembro, xeral tributaria.

Na medida en que a través do indicado marco de colaboración as Administracións públicas poidan dispor das ditas informacións non se lles esixirá ós interesados que acheguen individualmente certificacións expedidas pola Axencia Estatal de Administración Tributaria, nin a presentación, en orixinal, copia ou certificación, das súas declaracións tributarias.

Disposición adicional quinta. *Captación de datos.*

O ministro de Economía e Facenda, logo de informe da Axencia de Protección de Datos no que resulte procedente, proporalle ó Goberno as medidas precisas para asegura-la captación de datos existentes en calquera clase de rexistro público ou rexistro das Administracións públicas, que sexan precisos para a xestión e o control do imposto.

Disposición adicional sexta. *Recurso cameral permanente.*

A exacción do recurso cameral permanente a que se refire a letra b) do número 1 do artigo 12 da Lei 3/1993, do 22 de marzo, básica das cámaras oficiais de comercio, industria e navegación, xirarase sobre os rendementos comprendidos na sección 3.ª do capítulo I do título II desta lei, cando deriven de actividades incluídas no artigo 6 da Lei 3/1993, do 22 de marzo, básica das cámaras oficiais de comercio, industria e navegación.

Disposición adicional sétima. *Remisións normativas da Lei do imposto sobre sociedades.*

As referencias efectuadas pola Lei 43/1995, do 27 de decembro, do imposto sobre sociedades, á Lei 18/1991, do 6 de xuño, do imposto sobre a renda das persoas físicas, entenderanse feitas ós preceptos correspondentes desta lei.

Disposición adicional oitava. *Remisións normativas da Lei de regulación dos plans e fondos de pensións.*

As referencias efectuadas pola Lei 8/1987, do 8 de xuño, de regulación dos plans e fondos de pensións, á Lei 18/1991, do 6 de xuño, do imposto sobre a renda das persoas físicas, entenderanse feitas ós preceptos correspondentes desta lei.

Disposición adicional novena. *Remisións normativas da Lei de cesión de tributos do Estado ás comunidades autónomas e de medidas fiscais complementarias.*

As referencias á Lei 18/1991, do 6 de xuño, do imposto sobre a renda das persoas físicas, efectuadas pola Lei 14/1996, do 30 de decembro, de cesión de tributos do Estado ás comunidades autónomas e de medidas fiscais complementarias, entenderanse feitas ós preceptos correspondentes desta lei.

Disposición adicional décima. *Remisións normativas da Lei de ordenación e supervisión dos seguros privados.*

As referencias contidas na Lei 30/1995, do 8 de novembro, de ordenación e supervisión dos seguros privados, á Lei 18/1991, do 6 de xuño, do imposto sobre a renda das persoas físicas, entenderanse feitas ós preceptos correspondentes desta lei.

Disposición adicional décimo primeira. *Modificación do réxime transitorio de acomodación dos compromisos por pensións.*

Primeira. Dáselle unha nova redacción ó número 5 da disposición transitoria décimo quinta da Lei 30/1995, do 8 de novembro, de ordenación e supervisión dos seguros privados, que quedará redactado nos seguintes termos:

«Os empresarios ou as institucións amparadas neste réxime transitorio, que instrumentasen os compromisos por pensións cos seus traballadores e integrasen os seus recursos nun plan de pensións, instrumentarán as obrigas contraídas respecto ós xubilados ou beneficiarios con anterioridade á formalización do referido plan, ben a través deste ou ben a través dun seguro colectivo.

No suposto de integra-los ditos beneficiarios no plan de pensións, serán admisibles achegas posteriores para a adecuada cobertura das prestacións causadas, sempre que se incorporen no correspondente plan de reequilibrio e este se axuste á lexislación que lle sexa aplicable.

As contribucións e as primas de contrato de seguro satisfeitas para facer fronte a estas prestacións causadas non precisarán da imputación fiscal ós referidos beneficiarios, sendo obxecto de deducción no imposto persoal do promotor nos termos establecidos no número 1 da disposición transitoria décimo sexta.

O réxime fiscal previsto neste número será, así mesmo, de aplicación ás primas de contratos de seguro satisfeitas para a cobertura de prestacións causadas respecto ós xubilados ou beneficiarios

amparadas neste réxime transitorio, aínda que os empresarios ou as institucións non instrumentasen os compromisos por pensións cos seus traballadores en activo a través dun plan de pensións, salvo que as empresas ou entidades se acollan á excepción prevista no número 2 da disposición transitoria décimo cuarta.»

Segunda. Engádeselle un novo parágrafo ó punto primeiro da disposición transitoria décimo sexta da Lei 30/1995, do 8 de novembro, de ordenación e supervisión dos seguros privados, coa seguinte redacción:

«O réxime fiscal previsto no presente punto resultará aplicable en relación coas contribucións efectuadas polas empresas a mutualidades de previsión social formalizadas a través de contratos de seguro ou regulamentos de prestacións das mutualidades que reúnan os requisitos previstos no artigo 46 da Lei 40/1998, do imposto sobre a renda das persoas físicas e outras normas tributarias, realizadas para dar cumprimento ó establecido nas disposicións transitorias décimo cuarta e décimo quinta da presente lei, sempre que as citadas contribucións correspondan a dereitos por servizos pasados recoñecidos conforme os límites establecidos para os plans de pensións na disposición transitoria décimo quinta, punto cuarto, e no seu desenvolvemento regulamentario.»

Disposición adicional décimo segunda. *Táboa de retencións sobre rendementos do traballo e pagamentos fraccionados sobre rendementos de actividades económicas en estimación obxectiva.*

1. Antes do 15 de xaneiro de 1999, o Goberno aprobará as táboas de retencións aplicables no exercicio de 1999 ós rendementos do traballo, tendo en conta a tarifa e as circunstancias persoais e familiares do perceptor.

2. O Goberno adaptará os pagamentos fraccionados a cargo dos contribuíntes acollidos ó réxime de estimación obxectiva do imposto sobre a renda das persoas físicas, cunha redución máxima do vintecinco por cento.

Disposición adicional décimo terceira. *Modificación do imposto sobre primas de seguros.*

Engádesese unha nova letra i) ó punto cinco.1 do artigo 12 da Lei 13/1996, do 30 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social, coa seguinte redacción:

«i) As operacións de seguro de asistencia sanitaria e enfermidade.»

Disposición adicional décimo cuarta. *Obrigas de información.*

1. Regulamentariamente poderán establecerse obrigas de fornecemento de información ás sociedades xestoras de institucións de investimento colectivo, en relación coas operacións sobre accións ou participacións das devanditas institucións, incluída a información de que dispoñan relativa ó resultado das operacións de compra e venda delas.

2. Os contribuíntes polo imposto sobre a renda das persoas físicas ou polo imposto sobre sociedades deberán fornecer información, nos termos que regulamentariamente se establezan, en relación coas operacións, situacións, cobramentos e pagamentos que efectúen ou se deriven da tenza de valores ou bens relacionados, directa ou indirectamente, con países ou territorios cualificados regulamentariamente como paraísos fiscais.

Disposición adicional décimo quinta.

Dáselle unha nova redacción ó número 1 do artigo 113 da Lei 230/1963, do 28 de decembro, xeral tributaria:

«1. Os datos, informes ou antecedentes obtidos pola Administración tributaria no desempeño das súas funcións teñen carácter reservado e só poderán ser utilizados para a efectiva aplicación dos tributos ou recursos dos que teña encomendada a xestión, sen que poidan ser cedidos ou comunicados a terceiros, agás que a cesión teña por obxecto:

a) A investigación ou persecución de delitos públicos polos órganos xurisdiccionais ou o ministerio público.

b) A colaboración con outras Administracións tributarias para efectos do cumprimento de obrigas fiscais no ámbito das súas competencias.

c) A colaboración coa Inspección de Traballo e Seguridade Social e coas entidades xestoras e servizos comúns da Seguridade Social na loita contra a fraude na cotización e recadación das cotas do sistema de Seguridade Social, así como na obtención e desfrute de prestacións a cargo do mesmo sistema.

d) A colaboración con outras Administracións públicas para a loita contra a fraude na obtención ou percepción de axudas ou subvencións a cargo de fondos públicos ou da Unión Europea.

e) A colaboración coas comisións parlamentarias de investigación no marco legalmente establecido.

f) A protección dos dereitos e intereses dos menores e incapacitados polos órganos xurisdiccionais ou polo ministerio público.

g) A colaboración co Tribunal de Contas no exercicio das súas funcións de fiscalización da Axencia Estatal de Administración Tributaria.

h) A colaboración cos xuíces e tribunais para a execución de resolucións xudiciais firmes. A solicitude xudicial de información esixirá resolución expresa, na que, logo de ponderalos intereses públicos e privados afectados no asunto de que se trate e por se esgotaren os demais medios ou fontes de coñecemento sobre a existencia de bens e dereitos do debedor, se motive a necesidade de recadar datos da Administración tributaria.»

Disposición adicional décimo sexta. *Mutualidades de traballadores por conta allea.*

Poderán reduci-la parte xeral da base imponible, nos termos previstos no artigo 46 desta lei, as cantidades aboadas en virtude de contratos de seguro, concertados por mutualidades de previsión social por traballadores por conta allea como sistema complementario de pensións, cando previamente, durante alomenos un ano nos termos que se fixen regulamentariamente, estes mesmos mutualistas realizasen achegas a estas mesmas mutualidades, de acordo co previsto na disposición transitoria quinta e a disposición adicional décimo quinta da Lei 30/1995, do 8 de novembro, de ordenación e supervisión de seguros privados, e sempre e cando exista un acordo dos órganos correspondentes da mutualidade que só permita cobra-las prestacións cando concorran as mesmas continxencias previstas no artigo 8.6 da Lei 8/1987, do 8 de xuño, de regulación de plans e fondos de pensións.

Disposición adicional décimo sétima. *Plans de pensións e mutualidades de previsión social constituídos a favor de persoas con minusvalidez.*

A partir do 1 de xaneiro de 1999, poderán realizarse achegas a plans de pensións a favor de persoas cun grao de minusvalidez igual ou superior ó 65 por 100. Os ditos plans resultarlles aplicable o réxime financeiro e fiscal dos plans de pensións coas seguintes especialidades:

1. Poderán efectuar achegas ó plan de pensións tanto o propio minusválido partícipe como as persoas que teñan con el unha relación de parentesco en liña directa ou colateral ata o terceiro grao inclusive. Neste último caso, as persoas con minusvalidez deberán ser designadas beneficiarias de maneira única e irrevogable para calquera continxencia. Non obstante, a continxencia de morte do minusválido poderá xerar dereito a prestacións de viuvez, orfandade ou a favor de quen realizase achegas ó plan de pensións do minusválido en proporción á súa achega.

As citadas achegas non estarán suxeitas ó imposto sobre sucesións e doazóns.

2. Como límite máximo das achegas, para efectos do previsto no artigo 5.3 da Lei 8/1987, do 8 de xuño, de regulación dos plans e fondos de pensións, aplicaranse as seguintes contías:

a) As achegas anuais máximas realizadas polas persoas minusválidas partícipes non poderán supera-la cantidade do 2.200.000 pesetas.

b) As achegas anuais máximas realizadas por cada partícipe a favor de persoas con minusvalidez ligadas por relación de parentesco non poderán supera-la cantidade de 1.100.000 pesetas. Isto sen prexuízo das achegas que poida realizar ó seu propio plan de pensións, de acordo co límite previsto no artigo 5.3 da Lei 8/1987, de regulación dos plans e fondos de pensións.

c) As achegas anuais máximas a plans de pensións realizadas a favor dunha persoa con minusvalidez, incluíndo as súas propias achegas, non poderán supera-la cantidade de 2.200.000 pesetas.

A inobservancia destes límites de achega será obxecto da sanción prevista no artigo 36.4 da Lei 8/1987, do 8 de xuño, de regulación de plans e fondos de pensións. Para estes efectos, cando concorran varias achegas a favor do minusválido, entenderase que o límite do 2.200.000 pesetas se cobre, primeiro, coas achegas do propio minusválido, e cando estas non superen o dito límite, coas restantes achegas, en proporción á súa contía.

A aceptación de achegas a un plan de pensións, a nome dun mesmo beneficiario minusválido, por encima do límite do 2.200.000 pesetas anuais, terá a consideración de infracción moi grave, nos termos previstos no artigo 35.3.n) da Lei 8/1987, de regulación dos plans e fondos de pensións.

3. As prestacións do plan de pensións deberán ser en forma de renda, agás que, por circunstancias excepcionais, e nos termos e condicións que regulamentariamente se establezan, poidan percibirse en forma de capital.

4. Regulamentariamente poderán establecerse especificacións en relación coas continxencias polas que poden satisfacerse as prestacións, ás que se refire o artigo 8.6 da Lei 8/1987, do 8 de xuño, de regulación dos plans e fondos de pensións.

5. Regulamentariamente determinaranse os supostos nos que poderán facerse efectivos os dereitos consolidados no plan de pensións por parte das persoas con minusvalidez, de acordo co previsto no artigo 8.8 da Lei 8/1987, do 8 de xuño, de regulación dos plans e fondos de pensións.

6. As achegas realizadas a plans de pensións, de acordo co previsto na presente disposición, poderán ser obxecto de redución na parte xeral da base imponible do imposto sobre a renda das persoas físicas cos seguintes límites máximos:

a) As achegas anuais realizadas por cada partícipe a favor de persoas con minusvalidez coas que exista relación de parentesco, co límite de 1.100.000 pesetas anuais. Isto sen prexuízo das achegas que poidan realizar ós seus propios plans de pensións, de acordo cos límites establecidos no artigo 46 desta lei.

b) As achegas anuais realizadas polas persoas minusválidas partícipes, co límite do 2.200.000 pesetas anuais.

O conxunto das reducións practicadas por tódalas persoas que realicen achegas a favor dun mesmo minusválido, incluídas as do propio minusválido, non poderá exceder de 2.200.000 pesetas anuais. Para estes efectos, cando concorran varias achegas a favor do minusválido, deberán ser obxecto de redución, en primeiro lugar, as achegas realizadas polo propio minusválido e só se estas non alcanzasen o límite de 2.200.000 pesetas sinalado, poderán ser obxecto de redución as achegas realizadas por outras persoas ó seu favor na base imponible destas, de forma proporcional, sen que en ningún caso o conxunto das reducións practicadas por tódalas persoas que realizan achegas a favor dun mesmo minusválido poida exceder de 2.200.000 pesetas.

7. Os rendementos do traballo derivados das prestacións obtidas en forma de renda polas persoas con minusvalidez, correspondentes ás achegas ás que se refire a presente disposición, gozarán dunha redución no imposto sobre a renda das persoas físicas ata un importe máximo de dúas veces o salario mínimo interprofesional.

Tratándose de prestacións recibidas en forma de capital polas persoas con minusvalidez, correspondentes ás achegas ás que se refire a presente disposición, a redución prevista no artigo 17.2.b) desta lei será do 50 por 100, sempre que transcorresen máis de dous anos desde a primeira achega.

8. O réxime regulado nesta disposición adicional será de aplicación ás achegas a mutualidades de previsión social realizadas a partir do 1 de xaneiro de 1999 e prestacións destas a favor de minusválidos que cumpran os requisitos previstos nos anteriores números. En tal caso, os límites establecidos por esta disposición serán conxuntos para as achegas de plans de pensións e a mutualidades de previsión social.

A disposición de dereitos consolidados en supostos distintos dos previstos nesta disposición adicional terá as consecuencias previstas no artigo 46.1.3.º, b), segundo parágrafo, desta lei.

Disposición adicional décimo oitava. *Información con transcendencia tributaria.*

Cando en aplicación do disposto no artigo 116 da Lei 13/1995, do 18 de maio, de contratos das administracións públicas, o adxudicatario concerte con terceiros a realización parcial do contrato, a Administración contratante queda obrigada a lle subministrar á Axencia Estatal de Administración Tributaria a seguinte información:

- a) Identificación do subcontratista.
- b) Identificación das partes do contrato que deberá realiza-lo subcontratista.
- c) Importe das prestacións subcontratadas.

A citada información deberá subministrarse no prazo de cinco días, computados desde aquel en que teña lugar a comunicación do contratista á Administración, establecida no punto 2.a) do citado texto legal.

Disposición adicional décimo novena. *Rendas forestais.*

Non se integrarán na base imponible do imposto sobre a renda das persoas físicas as subvencións concedidas ós que exploten predios forestais xestionados de acordo con plans técnicos de xestión forestal, ordeación de montes, plans dasocráticos ou plans de repoboación forestal aprobadas pola Administración forestal competente, sempre que o período de produción medio, segundo a especie de que se trate, determinado en cada caso pola Administración forestal competente, sexa igual ou superior a vinte anos.

O Goberno desenvolverá un réxime de estimación obxectiva no imposto sobre a renda das persoas físicas para a determinación do rendemento neto derivado das explotacións forestais que cumpran os requisitos sinalados no parágrafo anterior.

Disposición adicional vixésima. *Carácter vinculante das contestacións a determinadas consultas sobre a aplicación do imposto sobre a renda das persoas físicas.*

Durante os seis primeiros meses do ano 1999, poderanse formular á Administración tributaria consultas, a contestación das cales terá carácter vinculante para esta, sobre a aplicación do imposto sobre a renda das persoas físicas, nas condicións e cos requisitos que se indican a seguir:

Primeiro. As consultas poderán ser formuladas exclusivamente por colexios profesionais, cámaras oficiais, organizacións patronais, sindicatos, asociacións de consumidores, asociacións empresariais e organizacións profesionais, así como polas federacións que agrupen as organizacións ou entidades antes mencionadas, cando se refiran a cuestións que afecten a xeneralidade dos seus membros ou asociados.

Segundo. A Dirección Xeneral de Tributos contestará as consultas que se formulen nos termos anteriores, mediante resolución, que se lle comunicará á entidade consultante e se publicará no «Boletín Oficial del Ministerio de Economía y Hacienda».

Terceiro. A presentación, tramitación e contestación destas consultas, así como os efectos da súa contestación, rexeranse polo disposto no Real decreto 404/1997, do 21 de marzo, polo que se establece o réxime aplicable ás consultas das que a contestación deba ter carácter vinculante para a Administración tributaria.

Disposición adicional vixésimo primeira. *Axudas á vivenda habitual percibidas en 1998.*

As axudas públicas percibidas durante 1998 como compensación dos defectos estruturais de construción da vivenda habitual e destinadas á reparación desta poderán imputarse por cuartas partes, no período impositivo en que se obteñan e nos tres seguintes.

Disposición adicional vixésimo segunda. *Subvencións da política agraria comunitaria e axudas públicas.*

1. Non se integrarán na base imponible do imposto sobre a renda das persoas físicas ou do imposto sobre sociedades as rendas positivas que se poñan de manifesto como consecuencia:

a) Da percepción das seguintes axudas da política agraria comunitaria:

- 1.º Abandono definitivo do cultivo do viñedo.
- 2.º Prima ó arrinque de plantacións de maceiras.
- 3.º Prima ó arrinque de plataneiros.
- 4.º Abandono definitivo da produción leiteira.

5.º Abandono definitivo do cultivo de peras, pexegos e nectarinas.

6.º Arrinque de plantacións de peras, pexegos e nectarinas.

b) A percepción das seguintes axudas da política pesqueira comunitaria: abandono definitivo da actividade pesqueira.

c) A percepción de axudas públicas que teñan por obxecto reparar-la destrucción, por incendio, inundación ou afundimento de elementos patrimoniais afectos ó exercicio de actividades económicas.

2. Para calcula-la renda que non se integrará na base imponible terase en conta tanto o importe das axudas percibidas como as perdas patrimoniais que, se é o caso, se produzan nos elementos afectos ás actividades. Cando o importe destas axudas sexa inferior ó das perdas producidas nos citados elementos, poderá integrarse na base imponible a diferenza negativa. Cando non existan perdas, só se excluírá de gravame o importe das axudas.

Disposición transitoria primeira. *Exención por reinvestimento no imposto sobre a renda das persoas físicas.*

As rendas acollidas á exención por reinvestimento prevista no artigo 127 da Lei 43/1995, do 27 de decembro, do imposto sobre sociedades, regularanse polo nel establecido, mesmo que o reinvestimento se produza en períodos impositivos iniciados a partir do 1 de xaneiro de 1999.

Disposición transitoria segunda. *Valor fiscal das institucións de investimento colectivo constituídas en países ou territorios cualificados como paraísos fiscais.*

1. Para os efectos de calcula-lo exceso do valor liquidativo a que fai referencia o artigo 78 desta lei, tomarase como valor de adquisición o valor liquidativo o primeiro día do primeiro período impositivo ó que sexa de aplicación a presente lei, respecto das participacións e accións que nel posúa o contribuínte. A diferenza entre o devandito valor e o valor efectivo de adquisición non se tomará como valor de adquisición para os efectos da determinación das rendas derivadas da transmisión ou reembolso das accións ou participacións.

2. Os dividendos e participacións en beneficios distribuídos polas institucións de investimento colectivo, que procedan de beneficios obtidos con anterioridade á entrada en vigor desta lei, integraranse na base imponible dos socios ou partícipes de tales beneficios. Para estes efectos, entenderase que as primeiras reservas distribuídas foron dotadas cos primeiros beneficios ganados.

Disposición transitoria terceira. *Réxime transitorio aplicable ás mutualidades de previsión social.*

1. As prestacións por xubilación e invalidez derivadas de contratos de seguro concertados con mutualidades de previsión social se as súas achegas, realizadas con anterioridade á entrada en vigor desta lei, foron obxecto de minoración alomenos en parte na base imponible, deberán integrarse na base imponible do imposto en concepto de rendementos do traballo.

2. A integración farase na medida en que a contía percibida exceda das achegas realizadas á mutualidade que non puidesen ser obxecto de redución ou minoración na base imponible do imposto de acordo coa lexislación vixente en cada momento e, por tanto, tributasen previamente.

3. Se non se puidese acredita-la contía das achegas que non puideron ser obxecto de redución ou minoración na base imponible, integrárase o 75 por 100 das prestacións por xubilación ou invalidez percibidas.

Disposición transitoria cuarta. *Compensacións por deducións en adquisición e arrendamento de vivenda.*

1. A Lei de orzamentos xerais do Estado determinará o procedemento e as condicións para a percepción de compensacións económicas nos seguintes supostos:

a) Os contribuíntes que adquiriran a súa vivenda habitual con anterioridade ó 4 de maio de 1998 e teñan dereito á dedución por adquisición de vivenda, no suposto de que a aplicación do réxime establecido na presente lei para a dita dedución lles resulte menos favorable có regulado na Lei 18/1991, do 6 de xuño, do imposto sobre a renda das persoas físicas.

b) Os contribuíntes con dereito á dedución por aluguer de vivenda por razón de contrato de antigüidade anterior ó 24 de abril de 1998, no caso de que a presente lei lles resulte menos favorable cá Lei 18/1991, do 6 de xuño, do imposto sobre a renda das persoas físicas, como consecuencia da non aplicación da mencionada dedución por aluguer, sempre que manteñan o sistema de arrendamento para a súa vivenda habitual.

2. As compensacións económicas satisfaranse, por solicitude previa do contribuínte, dentro dos seis meses seguintes a aquel en que finalice o prazo para presentala declaración polo imposto sobre a renda das persoas físicas.

Disposición transitoria quinta. *Partidas pendentes de compensación.*

1. Os rendementos irregulares negativos procedentes dos períodos impositivos correspondentes a 1998, 1997, 1996, 1995 e 1994, que se encontren pendentes de compensación na data de entrada en vigor desta lei, compensaranse unicamente co saldo positivo dos rendementos e as imputacións de renda a que se refire o artigo 38.a) desta lei.

2. As diminucións patrimoniais netas procedentes dos períodos impositivos correspondentes a 1998, 1997, 1996, 1995 e 1994, que se encontren pendentes de compensación na data de entrada en vigor desta lei, compensaranse unicamente co saldo das ganancias e perdas patrimoniais a que se refire o artigo 39 desta lei.

3. As bases liquidables regulares negativas dos períodos impositivos correspondentes a 1998, 1997, 1996, 1995 e 1994, que se encontren pendentes de compensación na data de entrada en vigor desta lei, compensaranse unicamente co saldo positivo da base liquidable xeral prevista no artigo 47 desta lei.

Disposición transitoria sexta. *Réxime transitorio dos contratos de seguro de vida xeradores de incrementos ou diminucións de patrimonio con anterioridade á entrada en vigor desta lei.*

Cando se perciba un capital diferido, á parte de prestación correspondente a primas satisfeitas con anterioridade ó 31 de decembro de 1994, resultaralle aplicable as porcentaxes de redución establecidas na disposición transitoria oitava da Lei 18/1991, do 6 de xuño, do imposto sobre a renda das persoas físicas, unha vez calculado o rendimento de acordo co establecido nos artigos 23 e 24, excluído o previsto no último parágrafo da letra b) do número 2 desta lei.

Disposición transitoria sétima. *Réxime fiscal de determinados contratos de seguros novos.*

A redución do 70 por 100 prevista no último parágrafo dos artigos 17.2, c) e d), e 24.2, b) e c), desta lei só será de aplicación ós contratos de seguros concertados desde o 31 de decembro de 1994.

Disposición transitoria oitava. *Tributación de determinados valores de débeda pública.*

Os rendementos derivados da transmisión, amortización ou reembolso, realizadas desde 1 de xaneiro de 1999, de valores da débeda pública, adquiridos con anterioridade ó 31 de decembro de 1996 e que con anterioridade xerasen incrementos de patrimonio, integranse na parte especial da base imponible, sen que sexan de aplicación as reducións previstas no artigo 24.2 desta lei.

Disposición transitoria novena. *Ganancias patrimoniais derivadas de elementos adquiridos con anterioridade ó 31 de decembro de 1994.*

As ganancias patrimoniais derivadas da transmisión de elementos patrimoniais non afectos a actividades económicas, adquiridos antes do 31 de decembro de 1994, reduciranse de acordo co establecido nas regras 2.ª e 4.ª do número 2 da disposición transitoria oitava da Lei 18/1991, do 6 de xuño, do imposto sobre a renda das persoas físicas.

Disposición transitoria décima. *Contratos de arrendamento anteriores ó 9 de maio de 1985.*

Na determinación dos rendementos do capital inmobiliario derivados de contratos de arrendamento celebrados con anterioridade ó 9 de maio de 1985, que non desfruten do dereito á revisión da renda do contrato en virtude da aplicación da regra 7.ª do número 11 da disposición transitoria segunda da Lei 29/1994, do 24 de novembro, de arrendamentos urbanos, incluírase adicionalmente, como gasto deducible, mentres subsista esta situación e en concepto de compensación, a cantidade que corresponda á amortización do inmovible.

Disposición transitoria décimo primeira. *Réxime transitorio aplicable ás rendas vitalicias e temporais.*

1. Para determina-la parte das rendas vitalicias e temporais, inmediatas ou diferidas, que se considera rendimento do capital mobiliario, resultarán aplicables exclusivamente as porcentaxes establecidas polo artigo 23.3, letras b) e c), desta lei ás prestacións en forma de renda que se perciban a partir da entrada en vigor da presente lei, cando xa se producise, con anterioridade á devandita entrada en vigor, a constitución das rendas.

As citadas porcentaxes resultarán aplicables en función da idade que tivese o perceptor no momento da constitución da renda no caso de rendas vitalicias ou en función da total duración da renda se se trata de rendas temporais.

2. De se acudir ó rescate de rendas vitalicias ou temporais constituídas con anterioridade á entrada en vigor da presente lei, para o cálculo do rendimento do capital mobiliario producido con motivo do rescate restarase a rendibilidade obtida ata a data de constitución da renda.

Disposición transitoria décimo segunda. *Aplicación do disposto no punto terceiro da disposición derradeira segunda desta lei, ás bases impositibles negativas do imposto sobre sociedades anteriores á entrada en vigor da presente lei.*

As bases impositibles negativas pendentes de compensación ó inicio do período impositivo en que sexa de aplicación a presente lei poderán compensarse no prazo establecido no número 1 do artigo 23 da Lei 43/1995, do 27 de decembro, do imposto sobre socie-

dades, contado a partir do inicio do período impositivo seguinte a aquel en que se determinaron as devanditas bases impositivas negativas.

Disposición transitoria décimo terceira.

Os partícipes de plans de pensións que, con anterioridade á entrada en vigor desta lei, seguisen facendo achegas a eles con posterioridade ó cesamento da súa actividade laboral, poderán optar entre:

Mante-los dereitos consolidados correspondentes ás ditas achegas para cubri-la continxencia de falecemento.

Recuperalos en forma de capital, dentro do prazo dun ano a partir da entrada en vigor desta lei, tributando como rendementos do traballo na forma establecida na sección 1.ª do capítulo I desta lei, e, en concreto, aplicando a redución prevista no seu artigo 17.2.b).

Disposición derogatoria única.

1.º Á entrada en vigor desta lei quedarán derogadas tódalas disposicións que se opoñan ó establecido nela e, en particular, as seguintes normas:

1. O título III da Lei 46/1984, do 26 de decembro, reguladora das institucións de investimento colectivo, no que se refire a este imposto.

2. As disposicións adicionais e transitoria da Lei 14/1985, do 19 de maio, do réxime fiscal de determinados activos financeiros.

3. A Lei 18/1991, do 6 de xuño, do imposto sobre a renda das persoas físicas.

4. O artigo 4 do Real decreto-lei 9/1993, do 28 de maio, polo que se conceden axudas ós afectados polo virus de inmunodeficiencia humana (VIH) como consecuencia de actuacións realizadas no sistema sanitario.

5. A disposición adicional primeira da Lei 22/1993, do 29 de decembro, de medidas fiscais de reforma do réximen xurídico da función pública e da protección por desemprego.

6. O artigo 2 da Lei 42/1994, do 30 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social.

7. O artigo 2.tres da Lei 13/1996, do 30 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social.

8. A disposición adicional vixésimo oitava da Lei 66/1997, do 30 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social.

2.º Malia o previsto no número anterior, conservarán a súa vixencia:

1. O artigo 2.º da Lei 22/1986, do 23 de decembro, pola que se conceden determinadas exencións fiscais e alfandegueiras ó Instituto de Relacións Europeo-Latinoamericano (IRELA).

2. A Lei 20/1990, do 19 de decembro, sobre réxime fiscal de cooperativas.

3. A disposición adicional décimo sexta da Lei 18/1991, do 6 de xuño, do imposto sobre a renda das persoas físicas.

4. As disposicións adicionais décimo sétima e vixésimo terceira da Lei 18/1991, do 6 de xuño, do imposto sobre a renda das persoas físicas.

5. Os artigos 93 e 94 da Lei 20/1991, do 6 de xullo, de modificación dos aspectos fiscais do réxime económico e fiscal de Canarias.

6. O Real decreto-lei 3/1993, do 26 de febreiro, de medidas urxentes sobre materias orzamentarias, tributarias, financeiras e de emprego, no que se refire a este imposto.

7. O artigo 14.7 do Real decreto legislativo 1/1993, do 24 de setembro, polo que se aproba o texto refundido

da Lei do imposto sobre transmisións patrimoniais e actos xurídicos documentados.

8. A Lei 19/1994, do 6 de xuño, de modificación do réxime económico e fiscal de Canarias, no que se refire a este imposto.

9. O Real decreto-lei 7/1994, do 20 de xuño, sobre liberdade de amortización para os investimentos xeradores de emprego.

10. A Lei 30/1994, do 24 de novembro, de fundacións e incentivos fiscais á participación privada en actividades de interese xeral, agás no relativo ó límite da deducción a que se refire o seu artigo 61.

11. A disposición adicional vixésimo sexta da Lei 42/1994, do 30 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social.

12. O Real decreto-lei 2/1995, do 17 de febreiro, sobre liberdade de amortización para os investimentos xeradores de emprego.

13. A Lei 19/1995, do 4 de xullo, de modernización das explotacións agrarias.

14. A disposición adicional quinta da Lei 43/1995, do 27 de decembro, do imposto sobre sociedades.

15. O número 3 da disposición derradeira sexta da Lei 43/1995, do 27 de decembro, do imposto sobre sociedades.

16. A disposición transitoria décimo primeira da Lei 13/1996, do 30 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social.

17. A Lei 39/1997, do 8 de outubro, pola que se aproba o programa PREVER para a modernización do parque de vehículos automóbiles, o incremento da seguridade vial e a defensa e protección do medio.

18. O artigo 3.4 da Lei 64/1997, do 26 de decembro, pola que se regulan incentivos en materia de seguridade social e de carácter fiscal para o fomento da contratación indefinida e a estabilidade no emprego.

19. A disposición adicional décima da Lei 66/1997, do 30 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social.

20. A disposición transitoria segunda da Lei 66/1997, do 30 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social.

3.º Continuarán en vigor as normas regulamentarias que non se opoñan á presente lei en tanto non se faga uso das habilitacións regulamentarias que nela se preveron.

4.º A derogación das disposicións a que se refire o número 1.º non prexudicará os dereitos da Facenda pública respecto das obrigas devengadas durante a súa vixencia.

Disposición derradeira primeira. *Modificación do artigo 3 da Lei 29/1987, do 18 de decembro, do imposto sobre sucesións e doazóns.*

Dáselle unha nova redacción ó artigo 3 da Lei 29/1987, do 18 de decembro, do imposto sobre sucesións e doazóns, que queda redactado nos seguintes termos:

«Artigo 3.º *Feito impositivo.*

1. Constitúe o feito impositivo:

a) A adquisición de bens e dereitos por herdanza, legado ou calquera outro título sucesorio.

b) A adquisición de bens e dereitos por doazón ou calquera outro negocio xurídico a título gratuito, «inter vivos».

c) A percepción de cantidades polos beneficiarios de contratos de seguros sobre a vida, cando o contratante sexa persoa distinta do beneficiario,

salvo os supostos expresamente regulados no artigo 16.2, a), da Lei do imposto sobre a renda das persoas físicas e outras normas tributarias.

2. Os incrementos de patrimonio a que se refire o número anterior, obtidos por persoas xurídicas, non están suxeitos a este imposto e someteranse ó imposto sobre sociedades.»

Disposición derradeira segunda. *Modificación da Lei 43/1995, do 27 de decembro, do imposto sobre sociedades.*

Para os períodos impositivos iniciados a partir do 1 de xaneiro de 1999, os artigos da Lei 43/1995, do 27 de decembro, do imposto sobre sociedades, que a seguir se relacionan, quedan redactados como segue:

Primeiro. Artigo 3.

«Artigo 3. *Tratados e convenios.*

O establecido na presente lei entenderase sen prexuízo do disposto nos tratados e convenios internacionais que pasasen a formar parte do ordenamento interno, de conformidade co artigo 96 da Constitución española.»

Segundo. Número 11 do artigo 15.

«11. Para os efectos de integrar na base imponible as rendas positivas obtidas na transmisión de elementos patrimoniais do inmovilizado material que teñan a natureza de bens inmoebles, deducirase o importe da depreciación monetaria producida desde o día 1 de xaneiro de 1983, calculada de acordo coas seguintes regras:

a) Multiplicarase o prezo de adquisición ou custo de produción dos bens inmoebles transmitidos e as amortizacións acumuladas relativas a eles polos coeficientes que se establezan na correspondente Lei de orzamentos xerais do Estado.

b) A diferenza entre as cantidades determinadas pola aplicación do establecido na letra anterior minorarase no valor contable do elemento patrimonial transmitido.

c) A cantidade resultante da devandita operación multiplicarase por un coeficiente determinado por:

a') No numerador: os fondos propios.

b') No denominador: o pasivo total menos os dereitos de crédito e a tesourería.

As magnitudes determinantes do coeficiente serán as habidas durante o tempo de tenza do elemento patrimonial transmitido ou nos cinco exercicios anteriores á data da transmisión, se este último prazo for menor, a elección do suxeito pasivo.

O previsto nesta letra non se aplicará cando o coeficiente sexa superior a 0,4.»

Terceiro. Números 1, 3 e 5 do artigo 23.

«1. As bases impositivas negativas poderán ser compensadas coas rendas positivas dos períodos impositivos que conclúan nos dez anos inmediatos e sucesivos.»

«3. As entidades de nova creación poderán computa-lo prazo de compensación a que se refire o número 1 a partir do primeiro período impositivo con renda positiva.»

«5. O suxeito pasivo deberá acreditar, se é o caso, mediante a exhibición da contabilidade e os oportunos soportes documentais, a procedencia e

contía das bases impositivas negativas para as que pretenda a compensación, calquera que sexa o exercicio en que se orixinaron.»

Cuarto. Números 2, 3 e 4 do artigo 28.

«2. A deducción a que se refire o número anterior será do 100 por 100 cando os dividendos ou participacións en beneficios procedan de entidades nas que a porcentaxe de participación, directa ou indirecta, sexa igual ou superior ó 5 por 100, sempre que a dita porcentaxe se tiver de maneira ininterrompida durante o ano anterior ó día en que sexa esixible o beneficio que se distribúa. A deducción tamén será do 100 por 100 respecto da participación en beneficios procedentes de mutuas de seguros xerais, entidades de previsión social, sociedades de garantía recíproca e asociacións.

3. A deducción tamén se aplicará nos supostos de liquidación de sociedades, separación de socios, adquisición de accións ou participacións propias para a súa amortización e disolución sen liquidación nas operacións de fusión, escisión total ou cesión global do activo e pasivo, respecto das rendas computadas derivadas das devanditas operacións, na parte que corresponda ós beneficios non distribuídos, mesmo os que fosen incorporados ó capital, e á renda que a sociedade que realiza as operacións a que se refire o parágrafo anterior deba integrar na base imponible de acordo co establecido no artigo 15.3 desta lei.

4. A deducción prevista nos números anteriores non se aplicará respecto das seguintes rendas:

a) As derivadas da redución do capital ou da distribución da prima de emisión de accións ou participacións, sen prexuízo do previsto no derradeiro parágrafo do número anterior.

Cando conxuntamente coas operacións referidas no parágrafo anterior se produza a distribución de dividendos ou participacións en beneficios, aplicárase a deducción sobre eles de acordo coas normas establecidas no presente artigo.

b) As previstas nos números anteriores, cando con anterioridade á súa distribución se producise unha redución de capital para constituír reservas ou compensar perdas, ou traspaso da prima de emisión a reservas, ou unha achega dos socios para repoñe-lo patrimonio, ata o importe da redución, traspaso ou achega.

O disposto no parágrafo anterior non se aplicará respecto das rendas distribuídas que se integraren na base imponible sen terse producido respecto delas a compensación de bases impositivas negativas, excepto que a non compensación derivase do previsto no número 2 do artigo 23 desta lei.

c) As distribuídas polo fondo de regulación de carácter público do mercado hipotecario.

d) Os dividendos ou participacións en beneficios que correspondan a accións ou participacións adquiridas dentro dos dous meses anteriores á data en que aqueles se satisfixesen cando con posterioridade a esta data, dentro do mesmo prazo, se produza unha transmisión de valores homoxéneos.

e) Cando a distribución do dividendo ou a participación en beneficios non determine a integración de renda na base imponible ou cando tal distribución producise unha depreciación no valor da participación. Neste caso a recuperación do valor da participación non se integrará na base imponible.

O disposto na letra anterior non se aplicará cando:

a') O suxeito pasivo probe que un importe equivalente á depreciación do valor da participación

se integrou na base impositiva do imposto sobre sociedades tributando a algún dos tipos de gravame previstos nos números 1, 2 e 7 do artigo 26 deste imposto, en concepto de renda obtida polas sucesivas entidades propietarias da participación con ocasión da súa transmisión, e que a dita renda non tivese dereito á deducción por dobre imposición interna de plusvalías.

A deducción practicarase parcialmente cando a proba a que se refire a presente letra teña carácter parcial.

b) O suxeito pasivo probe que un importe equivalente á depreciación do valor da participación se integrou na base impositiva do imposto sobre a renda das persoas físicas, en concepto de renda obtida polas sucesivas persoas físicas propietarias da participación, con ocasión da súa transmisión. A deducción practicarase parcialmente cando a proba a que se refire a presente letra teña carácter parcial.

No suposto previsto na presente letra b) a deducción non poderá exceder do importe resultante de aplicar ó dividendo ou á participación en beneficios o tipo de gravame que no imposto sobre a renda das persoas físicas corresponde ás ganancias de capital derivadas da transmisión de elementos patrimoniais adquiridos con máis de dous anos de antelación.»

Quinto. Artigo 36 bis. *Deducción por creación de emprego para traballadores minusválidos.*

«1. Será deducible da cota íntegra a cantidade de 800.000 pesetas por cada persoa/ano de incremento da media do cadro de persoal de traballadores minusválidos, contratados, de acordo co disposto no artigo 39 da Lei 13/1982, de 7 de abril, de integración social de minusválidos, por tempo indefinido, experimentado durante o período impositivo, respecto ó cadro medio de traballadores minusválidos co dito tipo de contrato do período inmediatamente anterior.

2. Para o cálculo do incremento da media do cadro de persoal computarase, exclusivamente, os traballadores minusválidos/ano con contrato indefinido que desenvolvan xornada completa, nos termos que dispón a normativa laboral.

3. Os traballadores contratados que deren dereito á deducción prevista neste artigo non se computarán para efectos da liberdade de amortización con creación de emprego regulada no Real decreto-lei 7/1994, do 20 de xuño; no Real decreto-lei 2/1995, do 17 de febreiro, e no artigo 123 da presente lei.»

Sexto. Artigo 37. *Normas comúns ás deduccións previstas no presente capítulo.*

«1. As deduccións previstas neste capítulo practicarase unha vez realizadas as deduccións e bonificacións dos capítulos II e III deste título.

As cantidades correspondentes ó período impositivo non deducidas poderán aplicarse nas liquidacións dos períodos impositivos que conclúan nos cinco anos inmediatos e sucesivos.

O cómputo dos prazos para a aplicación das deduccións previstas no presente capítulo poderá diferirse ata o primeiro exercicio en que, dentro do período de prescrición, se produzan resultados positivos, nos seguintes casos:

- a) Nas entidades de nova creación.
- b) Nas entidades que saneen perdas de exercicios anteriores mediante a achega efectiva de

novos recursos, sen que se considere como tal a aplicación ou capitalización de reservas.

O importe das deduccións previstas neste capítulo ás que se refire o presente punto, aplicadas no período impositivo, non poderán exceder conxuntamente do 35 por 100 da cota íntegra minorada nas deduccións para evita-la dobre imposición interna e internacional e as bonificacións.

2. Un mesmo investimento non poderá dar lugar á aplicación da deducción en máis dunha entidade.

3. Os elementos patrimoniais afectos ás deduccións previstas nos artigos anteriores deberán permanecer en funcionamento durante cinco anos ou durante a súa vida útil se for inferior.

Conxuntamente coa cota correspondente ó período impositivo no que se manifeste o incumprimento deste requisito, ingresarase a cantidade deducida, ademais dos xuros de demora.»

Sétimo. Número 3 do artigo 38.

«3. Os pagamentos fraccionados tamén se poderán realizar, a opción do suxeito pasivo, sobre a parte da base impositiva do período dos tres, nove ou once primeiros meses de cada ano natural determinada segundo as normas previstas nesta lei.

Os suxeitos pasivos para os que o período impositivo non coincida co ano natural realizarán o pagamento fraccionado sobre a parte da base impositiva correspondente ós días transcorridos desde o inicio do período impositivo ata o día anterior a cada un dos períodos a que se refire o parágrafo anterior.

Para que a opción a que se refire este punto sexa válida e produza efectos, deberá ser exercida na correspondente declaración censual, durante o mes de febreiro do ano natural a partir do cal deba producir efectos, sempre e cando o período impositivo a que se refira a citada opción coincida co ano natural. En caso contrario, o exercicio da opción deberá realizarse na correspondente declaración censual, durante o prazo de dous meses contados desde o inicio do devandito período impositivo ou dentro do prazo comprendido entre o inicio do dito período impositivo e a finalización do prazo para efectua-lo primeiro pagamento fraccionado correspondente ó referido período impositivo cando este último prazo for inferior a dous meses.

O suxeito pasivo quedará vinculado a esta modalidade de pagamento fraccionado respecto dos pagamentos correspondentes ó mesmo período impositivo e seguintes, en tanto non se renuncie á súa aplicación a través da correspondente declaración censual que deberá exercitarse nos mesmos prazos establecidos no parágrafo anterior.»

Oitavo. Número 5 do artigo 81.

«5. O grupo de sociedades extinguirase cando a sociedade dominante perda tal carácter.

Non obstante, no caso de outra sociedade tomar participación na sociedade dominante dun grupo de sociedades mediante algunha das operacións reguladas no capítulo VIII do título VIII desta lei, de maneira que a primeira reúna os requisitos para ser considerada dominante, o réxime tributario previsto neste capítulo resultará de aplicación ó novo grupo así formado, logo de comunicación á Administración tributaria e desde o mesmo momento da extinción do grupo preexistente.

A dita comunicación deberá realizarse con anterioridade á conclusión do primeiro período impositivo no que o novo grupo tribute no réxime dos grupos de sociedades.»

Noveno. Número 3 do artigo 101.

«3. Os valores recibidos polos socios valoráranse, para efectos fiscais, polo valor dos entregados, determinado de acordo coas normas deste imposto ou do imposto sobre a renda das persoas físicas, segundo proceda. Esta valoración aumentarase ou diminuírase no importe da compensación complementaria en diñeiro entregada ou recibida. Os valores recibidos conservarán a data de adquisición dos entregados.»

Décimo. Número 2 do artigo 102.

«2. Os valores recibidos en virtude das operacións de fusión, absorción e escisión, total ou parcial, valóranse, para efectos fiscais, polo valor dos entregados, determinado de acordo coas normas deste imposto ou do imposto sobre a renda das persoas físicas, segundo proceda. Esta valoración aumentarase ou diminuírase no importe da compensación complementaria en diñeiro entregada ou recibida. Os valores recibidos conservarán a data de adquisición dos entregados.»

Décimo primeiro. Letra a) do número 1 do artigo 109.

«a) Os beneficios distribuídos con cargo ás rendas imputables ós bens achegados darán dereito á dedución para evita-la dobre imposición interna de dividendos a que se refire o artigo 28.2 desta lei, calquera que sexa a porcentaxe de participación do socio. Igual criterio se aplicará respecto da dedución para evita-la dobre imposición interna de plusvalías a que se refire o artigo 28.5 desta lei polas rendas xeradas na transmisión da participación.»

Disposición derradeira terceira. *Modificación da Lei sobre responsabilidade civil e seguro na circulación de vehículos de motor.*

Engádesse unha disposición derradeira á Lei sobre responsabilidade civil e seguro na circulación de vehículos de motor, que queda redactada nos seguintes termos:

«Disposición derradeira. *Habilitación regulamentaria.*

1. Habilítase o Goberno para dictar cantas disposicións sexan necesarias para o desenvolvemento e execución da presente lei.

2. No non previsto na presente lei e no regulamento que se dicte para o seu desenvolvemento o contrato de seguro para responsabilidade civil derivada da circulación de vehículos de motor rexeráse pola Lei 50/1980, do 8 de outubro, de contrato de seguro.»

Disposición derradeira cuarta. *Estatuto orgánico da Axencia Estatal de Administración Tributaria.*

Para asegura-la mellor aplicación das previsións da presente lei, autorízase o Goberno para aproba-lo estatuto orgánico da Axencia Estatal de Administración Tributaria, que desenvolverá as súas funcións, o seu réxime xurídico, a súa organización e o seu funcionamento, con adaptación ós principios de eficiencia e economía de xestión, autonomía organizativa, participación das administracións públicas interesadas na súa xestión e responsabilidade fiscal, contidos na súa normativa específica e na Lei 14/1996, do 30 de decembro, de cesión de tributos do Estado ás comunidades autónomas e de medidas fiscais complementarias.

Disposición derradeira quinta. *Habilitación para a Lei de orzamentos xerais do Estado.*

A Lei de orzamentos xerais do Estado poderá modificar, de conformidade co previsto no número 7 do artigo 134 da Constitución española:

a) A escala e os tipos do imposto e as deducións na cota.

b) Os demais límites cuantitativos e porcentaxes fixas establecidos nesta lei.

Disposición derradeira sexta. *Habilitación normativa.*

O Goberno dictará cantas disposicións sexan necesarias para o desenvolvemento e aplicación desta lei.

Disposición derradeira sétima. *Entrada en vigor.*

1. A presente lei entrará en vigor o día 1 de xaneiro de 1999. Non obstante, as habilitacións á Lei de orzamentos xerais do Estado entrarán en vigor o día seguinte ó da publicación desta lei no «Boletín Oficial del Estado».

2. Para efectos do imposto sobre a renda das persoas físicas, a presente lei será de aplicación ás rendas obtidas a partir da devandita data e ás que corresponda imputar a partir dela, conforme os criterios de imputación temporal da Lei 18/1991, do 6 de xuño, do imposto sobre a renda das persoas físicas, e as súas normas de desenvolvemento.

Por tanto,

Mando a tódolos españois, particulares e autoridades, que garden e fagan gardar esta lei.

Madrid, 9 de decembro de 1998.

JUAN CARLOS R.

O presidente do Goberno,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

28473 LEI 41/1998, do 9 de decembro, do imposto sobre a renda de non-residentes e normas tributarias. («BOE» 295, do 10-12-1998.)

JUAN CARLOS I

REI DE ESPAÑA

Saiban tódolos que a viren e a entenderen que as Cortes Xerais aprobaron e eu sanciono a seguinte lei.

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

1

A crecente internacionalización das relacións económicas e o papel que xoga España no proceso de integración europea, acrecentado tralo noso histórico acceso á terceira fase de realización da Unión Económica e Monetaria, poñen de manifesto a importancia de configurar unha norma que regule, de forma unitaria, a tributación dos non-residentes nos impostos sobre a renda, a coñecida tradicionalmente como suxeición por «obriga real de contribuír».

Noutra orde de cousas, esta modalidade de suxeición ós impostos sobre a renda posúe importantes especificidades respecto da tributación dos residentes. En primeiro lugar, se as rendas se obteñen sen mediación de establecemento permanente, o gravame recae sobre cada operación, con devengo instantáneo e sobre os ingresos brutos obtidos polo non-residente, o cal dife-